

(ร่าง) แผนพัฒนาการเกษตรและ สหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

ก

คำนำ

ตามที่กฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดให้สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ตามคู่มือการปฏิบัติงานการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เพื่อให้เป็นปัจจุบันและมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งแสดงถึงทิศทาง แนวทาง และเป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดในอนาคต ที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ แผนปฏิปัตราชาการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี นโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งแผนพัฒนาภาค/กลุ่มจังหวัด/จังหวัด และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยแสดงถึงเป้าหมายการพัฒนา ประเด็นการพัฒนา แนวทางการพัฒนา และโครงการสำคัญในการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงได้จัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๗๐ โดยมีหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่รับผิดชอบในพื้นที่จังหวัด และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ร่วมสนับสนุนในการจัดทำเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของจังหวัด ในการขับเคลื่อนด้านการเกษตรและสหกรณ์ และเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงาน ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ ซึ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้ได้รับการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีและความภาคภูมิใจในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรกรรมต่อไป

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สิงหาคม ๒๕๖๘

ข
สารบัญ

หน้าที่

ส่วนที่ ๑. บทนำ

๑. ที่มา	๑
๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	๑-๒๕

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๒๖-๔๘
๒. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๔๘-๖๑

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๖๒-๖๖

ส่วนที่ ๔ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑. เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	๖๗
๒. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา	๖๗
๓. ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	๖๗-๗๐
๔. แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) กับแผน ๓ ระดับ	๗๑-๗๒
๕. สรุปโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๗๓-๗๔

ส่วนที่ ๕ แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)	๘๐-๑๐๘

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก	คำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๓/๒๕๖๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด
ภาคผนวก ข	นโยบาย หลักเกณฑ์ วิธีการจัดทำ แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๗๐

สารบัญตาราง

หน้าที่

ตารางที่ ๑ ปริมาณน้ำฝน ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๗	๓๑
ตารางที่ ๒ ขอบเขตลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลอ่าวไทยตะวันตก (ลุ่มชายฝั่งทะเลประจวบคีรีขันธ์)	๓๒
ตารางที่ ๓ การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗	๓๓
ตารางที่ ๔ จำนวนประชากรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗	๓๓
ตารางที่ ๕ จำนวนสถานศึกษาที่จำแนกตามสังกัด พ.ศ. ๒๕๖๖	๓๔
ตารางที่ ๖ จำนวนนักเรียน ห้องเรียน จำแนกอายุ รายชั้น ปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๗	๓๕
ตารางที่ ๗ โครงสร้างประชากร ประชากรวัยแรงงาน และกำลังแรงงาน	๓๕
ตารางที่ ๘ จำนวนและร้อยละของประชากรผู้สูงอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษา	๓๖
ตารางที่ ๙ จำนวนและอัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ	๓๖
ตารางที่ ๑๐ จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	๓๗
ตารางที่ ๑๑ สถิติเที่ยวบินและผู้โดยสารท่าอากาศยานหัวหิน ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – พ.ศ. ๒๕๖๖ ณ เดือนมิถุนายน	๓๘
ตารางที่ ๑๒ ปริมาณเรือเข้า - ออก และปริมาณสินค้าเข้า - ออก ณ ท่าเรือประจวบ	๔๐
ตารางที่ ๑๓ สถิติการใช้น้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาคสาขาประจวบคีรีขันธ์	๔๑
ตารางที่ ๑๔ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (GPP) ปี ๒๕๖๕	๔๔
ตารางที่ ๑๕ จำนวนพื้นที่การเกษตร ครัวเรือนเกษตรกรและประชากรภาคการเกษตร ปี ๒๕๖๗	๔๘
ตารางที่ ๑๖ การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกรายอำเภอตามกลุ่มพืช	๔๘
ตารางที่ ๑๗ สถิติการขออนุญาตขุดเจาะน้ำบาดาลในพื้นที่	๕๑
ตารางที่ ๑๘ ข้อมูลสินค้าเกษตรด้านพืชของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๕๑
ตารางที่ ๑๙ ข้อมูลสินค้าเกษตรด้านปศุสัตว์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๕๑
ตารางที่ ๒๐ ข้อมูลสินค้าเกษตรด้านประมงของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๕๒
ตารางที่ ๒๑ ผลผลิตสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗	๕๓
ตารางที่ ๒๒ ข้อมูลมาตรฐานเกษตรอินทรีย์	๕๓
ตารางที่ ๒๓ ข้อมูลมาตรฐาน GAP ด้านพืช	๕๓
ตารางที่ ๒๔ ข้อมูลมาตรฐาน GAP ด้านปศุสัตว์	๕๔
ตารางที่ ๒๕ ข้อมูลมาตรฐาน GAP ด้านประมง	๕๔
ตารางที่ ๒๖ สินค้า OTOP ๑๐ อันดับแรกของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๕๕
ตารางที่ ๒๗ ประเภทสหกรณ์ภาคเกษตรและการจัดระดับขั้นสหกรณ์	๕๕
ตารางที่ ๒๘ ประเภทกลุ่มเกษตรกรและการจัดระดับขั้นกลุ่มเกษตรกร	๕๕
ตารางที่ ๒๙ ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๕๖
ตารางที่ ๓๐ ข้อมูลอาสาสมัครเกษตรกรหมู่บ้านแต่ละอำเภอของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๕๖
ตารางที่ ๓๑ จำนวนวิสาหกิจชุมชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๕๖
ตารางที่ ๓๒ ราษฎรชาวบ้าน ภายใต้โครงการเกษตรตามแนวทางทฤษฎีใหม่ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๕๗
ตารางที่ ๓๓ ข้อมูลเกษตรกรกลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร และกลุ่มยุวเกษตรกร	๕๗
ตารางที่ ๓๔ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรกร (ศพก.) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗	๕๘
ตารางที่ ๓๕ แหล่งแปรรูป ตลาดกระจายสินค้าและข้อมูลสำคัญระดับจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๗	๕๘

ส่วนที่ ๑

บทนำ

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ (๒) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ ประกอบกับมาตรา ๘๔ (๘) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือ ค้ำครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกรและมาตรา ๘๔ (๑๔) รัฐต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมาตรา ๘๕ (๒) กำหนดให้รัฐดำเนินการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรมและดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบเกษตรกรรมอย่างทั่วถึงโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น รวมทั้งจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร

๑.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ โดยทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ร่วมกันพิจารณาภารกิจของหน่วยงานที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนในแต่ละระดับ รวมทั้งนโยบายสำคัญ และสถานการณ์สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริบทของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มากำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการดำเนินงานในการขับเคลื่อนภารกิจให้ได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนด ตลอดจนพิจารณาความต่อเนื่องในการบริหารราชการแผ่นดินควบคู่กับการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยแผนปฏิบัติการฯ จะเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารในการกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิตให้สามารถดำเนินการได้ ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม เพื่อบูรณาการบรรลุผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายระดับชาติร่วมกันต่อไป

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ แผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) นโยบายรัฐบาล นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด โดยมุ่งเน้นให้มีความเชื่อมโยง สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๐๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (๐๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก) (๐๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๐๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๐๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ การประเมินผลการพัฒนามตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๘๐)

เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่างๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี ๒๕๘๐ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งหมด ๒๓ ฉบับ เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๕ ฉบับ ได้แก่ (๐๑) ความมั่นคง (๐๓) การเกษตร (หลัก) (๐๕) การท่องเที่ยว (๐๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๐๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (๐๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๐๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (๑๕) พลังทางสังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการ ยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็น (๐๓) การเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่น และเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดทำฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตรเพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง ประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

๒.๒.๑ แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริมการพัฒนาศูนย์มาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนเชื่อมโยง ไปสู่ภาคการผลิตอื่น

เป้าหมาย สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๒ แผนย่อยเกษตรปลอดภัย ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

๒) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพ จากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่างๆ พัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร และพัฒนาระบบ การตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิต สินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน และส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า

๔) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัย และการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

๕) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน ควบคุมการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งใน และต่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตเกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัย และคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น

ตัวชี้วัด ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร

๒.๒.๓ แผนย่อยเกษตรชีวภาพ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ ยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตร ขนาดกลางและเล็ก และสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงาน ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อม ในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง

๔) ส่งเสริมการทำตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพ ตลอดจนประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบล เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด จำนวนวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก และผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพ

๒.๒.๔ แผนย่อยเกษตรแปรรูป ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง
 - ๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร
 - ๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป
 - ๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา
- เป้าหมาย** สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- ตัวชี้วัด** อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๕ แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๑) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต
 - ๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม องค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาด การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ
 - ๓) สนับสนุนและส่งเสริมการทำการเกษตรอัจฉริยะ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- เป้าหมายที่ ๑** สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- ตัวชี้วัด** มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)
- เป้าหมายที่ ๒** ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น
- ตัวชี้วัด** ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๖ แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐานทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ การคุ้มครองที่ดินการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร และการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม
- ๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน สนับสนุนให้ชุมชนทางการเกษตรของท้องถิ่น ส่งเสริมการทำการเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้หน่วยงานของ รัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึงการดูแลโภชนาการของประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน การมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง และการติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาอาหาร และผลกระทบ
- ๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูล อุปสงค์และอุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม ข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร

การพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย กลไกการจัดการปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ในมิติต่างๆ ทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ตลอดจน เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร

๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาด้านการผลิตและการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ สนับสนุนการขยายเครือข่าย ธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ สนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น และมีกลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง

๕) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยพื้นฐาน รวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่างๆ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ

๖) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกระดับการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค จัดให้มีระบบการตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ

๗) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือ ต่างๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่างๆ

๘) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมทางการค้า และเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตร ที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

เป้าหมายที่ ๑ ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียน กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียนกับ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๓ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เป็นแผนระยะปานกลางระดับที่ ๒ รองรับการดำเนินการในห้วงที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑) โดยนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติฉบับนี้มีความเชื่อมโยงและประสานสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นความมั่นคง และประเด็นการต่างประเทศ และให้ความสำคัญกับการวางรากฐานความมั่นคงของประเทศ โดยเริ่มต้นจากหน่วยย่อยของสังคม คือ สถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา โดยส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะภาคประชาชน รวมถึงการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่ให้มุ่งเน้นไปที่พื้นที่ตำบลเป้าหมาย โดยมีวิสัยทัศน์ “ประเทศชาติมีเสถียรภาพ ประชาชนอยู่ดีมีสุข ปลอดภัยจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ มีศักยภาพบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม และรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติอย่างยั่งยืน”

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายในภาพรวม

• **เป้าหมายในภาพรวม**

ประเทศไทยมีความมั่นคงและมีเสถียรภาพมากขึ้น ประชาชนดำรงชีวิตโดยปกติสุข รวมทั้ง

มีการพัฒนาศักยภาพบริหารจัดการ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงแบบองค์รวมและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ

• ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายในภาพรวม

ความสำเร็จของการบรรลุค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละตัวชี้วัดย่อยของ ๑๗ นโยบาย และแผนความมั่นคง ภายใต้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีทั้งสิ้น ๑๗ นโยบายและแผนความมั่นคง แบ่งออกเป็น ๒ หมวด คือ

๑) **หมวดประเด็นความมั่นคง** เป็นประเด็นภัยคุกคามที่มีผลกระทบและแนวโน้มความเสี่ยงสูงต่อความมั่นคงแห่งชาติและผลประโยชน์แห่งชาติ รวม ๑๓ นโยบายและแผนความมั่นคง

๒) **หมวดประเด็นศักยภาพความมั่นคง** เป็นประเด็นเสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาขีดความสามารถของประเทศในการป้องกันและแก้ไขประเด็นความมั่นคงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวม ๔ นโยบายและแผนความมั่นคง

โดยมีนโยบายและแผนความมั่นคงที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร ดังนี้

หมวดประเด็นความมั่นคง

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเล มุ่งเน้นความมั่นคงทางทะเลแบบองค์รวมให้ป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามทางทะเล รวมถึงการใช้ประโยชน์จากทะเลอย่างสมดุลและยั่งยืนเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงิน โดยเฉพาะการท่องเที่ยว การประมง การพาณิชย์นาวี และการขุดเจาะหรือสำรวจแหล่งพลังงานใต้ทะเล

หมวดประเด็นศักยภาพความมั่นคง

นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๗ การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่ มุ่งเน้นการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่เป้าหมายระดับตำบลเพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน พัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันด้านความมั่นคงเชิงพื้นที่ให้แก่ประชาชน ด้วยการนำนโยบายและแผนความมั่นคงต่าง ๆ รวมถึงประเด็นความมั่นคงในระดับพื้นที่ที่สำคัญ อาทิ ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาการอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับสัตว์ในพื้นที่ ความขัดแย้งทางพลังงาน อาหาร และน้ำ ไปใช้กำหนดทิศทางเพื่อแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกับบริบทภัยความมั่นคงในพื้นที่ เสริมสร้างเครือข่ายด้านความมั่นคงเชิงรุก

๒.๔ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

มุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้งการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบายและกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่การขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนด หมายเหตุการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยมีหมายเหตุที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๑ หมายเหตุ ได้แก่

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร และเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น ปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น และการท่องเที่ยวไทย ต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โดยทำให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าและการลงทุน เป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค และเป็นศูนย์กลางคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก โดยมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศ เพิ่มขึ้น และมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้ของ SME SME มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถ Scale up และปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่ และ SME สามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง และการพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม โดยครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม และคนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยการเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การอนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการลดความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการสร้างภูมิคุ้มกันและการฟื้นตัวจาก การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยคนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉม ฉบับต้นของสังคม สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการ ของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยการบริการภาครัฐมีคุณภาพเข้าถึงได้ และภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูงและคล่องตัว

๒.๕ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๖

โมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นกลไกเร่งให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้ Thailand ๔.๐ ที่ต้องการปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจจากการใช้ความได้เปรียบด้านทรัพยากรและแรงงาน ไปสู่เศรษฐกิจ ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้น ด้วยการระดมทรัพยากรและความสามารถของทุกภาคส่วนในการมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ เป็นการพัฒนากายใต้ ๔ + ๑ สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งมีศักยภาพจะเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ๑ ล้านล้านบาท จากฐานความหลากหลายของทรัพยากรชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม (Culture) และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ (Nurture) ภายใต้กลไกจตุภาคี ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลาย ทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ โดยเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์

เน้นการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์เพื่อความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นทุนพื้นฐานต่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตเพื่อส่งต่อสู่คนรุ่นต่อไป รวมถึงส่งเสริมให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติจากการมองว่า “Nature as Resource” เป็น “Nature as Source” ดังนั้น ธรรมชาติจึงไม่ใช่แค่เพียงทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตเท่านั้น แต่ธรรมชาติคือแหล่งกำเนิดของชีวิตและทุกสรรพสิ่งบนโลก เป็นพื้นฐานของความ เป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ จึงต้องรักษาสมดุลระหว่างการมีอยู่และใช้ไป รวมถึงการนำกลับมาใช้ซ้ำ ตามหลักการหมุนเวียน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนากล้องข้อมูลดิจิทัลความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมเพื่อการบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์
๒. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคม
๓. การบริหารจัดการน้ำให้เกิดความยั่งยืนด้วยการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ และการพัฒนาแพลตฟอร์ม เพื่อลดการใช้ ลดการสูญเสีย การนำกลับมาใช้ซ้ำ และยกระดับคุณภาพน้ำดื่ม น้ำใช้ให้สูงขึ้น
๔. การสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ และการเพิ่มทักษะการบริหารจัดการทรัพยากรให้แก่ชุมชนและคนรุ่นใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่

ใช้ศักยภาพของพื้นที่โดยการระเบิดจากภายใน เน้นการตอบสนองความต้องการในแต่ละพื้นที่เป็นอันดับแรก ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งในระดับพื้นที่ การดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความเข้มแข็งจากภายในอันประกอบด้วย “ความหลากหลายทางชีวภาพ” “ความหลากหลายทางวัฒนธรรม” และ “ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่” มาต่อยอดและยกระดับมูลค่าในห่วงโซ่การผลิตสินค้าและบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้น ด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการยกระดับมาตรฐาน สร้างคุณค่าใหม่ รวมถึงการนำหลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้เพื่อการลดการใช้ทรัพยากร การดำเนินการดังกล่าวมุ่งหวัง

ให้เกิดการพัฒนาที่นำไปสู่การเดินไปด้วยกัน และไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง เป็นการเติบโตของทุกภาคส่วนไปพร้อมๆ กัน เพื่อเพิ่มโอกาสของชุมชน และผู้ประกอบการที่อยู่ในภูมิภาคได้รับการพัฒนา รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรได้อย่างทัดเทียมกันมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการหรือแก้ปัญหาสุขภาพ ปัญหามลพิษ ยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยของอาหาร ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งพิงแหล่ง พลังงานทางเลือกในพื้นที่ได้เพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคให้เติบโตด้วยรูปแบบของระเบียบเศรษฐกิจ BCG
๒. การนำทุนทางทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมไปสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
๓. การใช้ทรัพยากรด้านเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวในพื้นที่เพื่อสร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน
๔. การพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการมูลค่าสูงจากความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการยกระดับมาตรฐาน การสร้างนวัตกรรม ตลอดจนการจัดการวัตถุดิบเหลือทิ้งจากการผลิตให้เป็นศูนย์
๕. การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบบูรณาการด้วยกลไกตุลาการ เช่น กลไกมหาวิทยาลัยสู่ตำบล อุทยานวิทยาศาสตร์ และคลัสเตอร์
๖. การพัฒนาตลาดและศักยภาพในการเข้าถึงตลาดทั้งในและนอกพื้นที่ด้วยการใช้อัตลักษณ์ความคิดสร้างสรรค์ และแพลตฟอร์มการเชื่อมโยงตลาด
๗. การยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยและมาตรฐานของอาหารท้องถิ่น (Street food/ วิสาหกิจชุมชน) ด้วย Food machinery และมาตรฐานการประกอบการที่ดี
๘. การสร้างและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากทั้งระบบ เช่น การยกระดับประสิทธิภาพการผลิต การควบคุมความปลอดภัย ความคิดสร้างสรรค์ ระบบประกันคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เน้นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการเดิมให้สามารถเติบโตอย่างต่อเนื่องด้วยการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมายกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตให้เป็นศูนย์ การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ หรือการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ยกระดับมาตรฐานสู่การเป็นแหล่งผลิตและให้บริการที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี ให้ความสำคัญกับระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาตรการผลิตที่ยั่งยืนเทียบเท่ามาตรฐานสากล รวมถึงการยกระดับผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วยการใช้นวัตกรรมเข้มข้น เช่น ระบบการผลิตพีชในโรงเรือนอัจฉริยะ (Plan factory) การให้บริการด้านสุขภาพที่มีความแม่นยำสูง หรือการแพทย์เฉพาะบุคคล โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นผู้นำในการผลิตและการให้บริการทั้งในระดับประเทศและเวทีโลก โดยมีแนวทางการดำเนินการในแต่ละสาขายุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. สาขาการเกษตรและอาหาร

- ๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรสู่ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง และมูลค่าสูงด้วยการใช้การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) สนับสนุนการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้น การผลิตสินค้าเกษตรพรีเมียม เกษตรปลอดภัย และเพิ่มความหลากหลายชนิดสินค้า
- ๒) การขับเคลื่อนเกษตรสู่การเป็นทั้ง B, C และ G ด้วยการบูรณาการในพื้นที่ (Area based)
- ๓) การแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูง ด้วยการแปรรูปเป็นอาหารสุขภาพ อาหารทางการแพทย์ สารออกฤทธิ์ สารสำคัญเพื่อเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมถึงโปรตีนจากแมลงหรือพืช

๔) การยกระดับประสิทธิภาพการผลิตด้วยการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล เทคโนโลยีขั้นสูง ระบบอัตโนมัติมาบริหารจัดการกระบวนการผลิต และการกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภค

๕) ปรับปรุงกระบวนการผลิตสู่ระบบการผลิตสีเขียวและการผลิตที่ยั่งยืน ลดการสูญเสีย ระหว่างการผลิตและขยะอาหาร และการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง

๖) การสร้างแบรนด์อาหารไทยในตลาดโลกด้วยการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบไทย อัตลักษณ์ วัฒนธรรมไทยและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๗) การลงทุนและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านนวัตกรรมอาหาร เช่น หน่วยวิเคราะห์ทดสอบ ด้านอาหารฟังก์ชัน โรงงานต้นแบบผลิตอาหารฟังก์ชันและสารประกอบ Functional ingredient มาตรฐาน GMP

๒. สาขาสุภาพและการแพทย์

๑) การสร้างและยกระดับความสามารถในการพัฒนาและผลิตวัคซีน ยา และชีววัตถุในการป้องกัน และควบคุมโรคจากไวรัสและการเข้าสู่ตลาดสากล

๒) การยกระดับคุณภาพการรักษาสู่ระบบการแพทย์แม่นยำ ด้วยการส่งเสริมให้มีการใช้บริการ การแพทย์จีโนมิกส์ ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ขั้นสูง (Advanced Therapy Medicinal Products, ATMPs)

๓) การเร่งรัดการพัฒนาเครื่องมือ และวัสดุทางการแพทย์ด้วยกลไกนวัตกรรมแบบวิศวกรรม ย้อนกลับ

๔) การส่งเสริมการวิจัยทางคลินิก เพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ และสุขภาพ ได้แก่ ยา วัคซีน อาหารสุขภาพ อาหารการแพทย์ เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ และวัสดุทางการแพทย์

๕) การส่งเสริมการสร้างตลาดด้วยกลไกการขึ้นทะเบียนนวัตกรรม Sandbox การจัดซื้อ จัดจ้างภาครัฐ และปรับรูปแบบการจัดซื้อจากรายปีเป็น Multi-year procurement

๖) การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อรองรับอุตสาหกรรม และบริการการแพทย์ และสุขภาพ

๓. สาขาลังงาน วัสดุ และเคมีชีวภาพ

๑) การสร้างโอกาสทางการตลาดแก่ผลิตภัณฑ์ชีวภาพให้แข่งขันอย่างเป็นธรรมด้วยกลไก การกำหนดราคาคาร์บอน การจัดสรรคาร์บอนเครดิต และการลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด

๒) การส่งเสริมการนำเข้าพืช ผลผลิต และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปสร้างคุณค่า และมูลค่าเพิ่ม

๓) การใช้นวัตกรรมชีวภาพเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการ และการสร้างธุรกิจนวัตกรรม ให้แก่ SMEs และการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของโลก

๔. สาขาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๑) การผลักดันให้เกิดการนำโมเดลการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เช่น Happy Model เพื่อกระจายรายได้ อย่างทั่วถึงไปสู่เมืองท่องเที่ยวรอง ลดความเหลื่อมล้ำ และมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและการท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม ตามแนวทาง Happy Model

๓) การกระจายนักท่องเที่ยวสู่เมืองท่องเที่ยวรองด้วยการพัฒนาสินค้าและบริการในเมือง ท่องเที่ยวรอง โดยใช้อัตลักษณ์ท้องถิ่น วัฒนธรรม พัฒนาเรื่องราว และการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย และพัฒนาองค์ความรู้ด้วย Digital Technology

๔) การขยายตลาดการท่องเที่ยวด้วยการส่งเสริมพัฒนาระบบการจ่ายเงินแบบ One Payment System เพื่ออำนวยความสะดวกและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมการใช้จ่าย รวมถึงพัฒนาดิจิทัลคอนเทนต์ที่น่าสนใจ จุดเด่นของประเทศไทยในด้านต่างๆ เช่น วัฒนธรรม

๕) การส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพสูงผ่านการจัดงานประชุมและนิทรรศการ กีฬา และอีเว้นท์ (Event) ขนาดใหญ่

๕. เศรษฐกิจหมุนเวียน

๑) การพัฒนาเศรษฐกิจด้วยโอกาสการลงทุนและการสร้างตลาดด้วยโมเดลธุรกิจเศรษฐกิจหมุนเวียน

๒) การส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการคิดค้นผลิตภัณฑ์และบริการใหม่จากการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่

๓) การพัฒนาแพลตฟอร์มและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน อย่างเป็นระบบ

๔) การสร้างระบบกลไกการบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนของประเทศ

๕) การสร้างกำลังคนที่มีความรู้และความเข้าใจ ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้จากการอบรมหรือหลักสูตร รวมทั้งสร้างความตระหนักในการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

เน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน และสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างเท่าทันเพื่อบรรเทาผลกระทบ รวมถึงเข้าถึงโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เป็นการปูทางสู่อนาคตด้วยการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพ เพื่อการสร้างความคุ้มค่าในอนาคตด้วยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปเพิ่มศักยภาพของชุมชน ผู้ประกอบการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต/บริการเพื่อตอบสนอง ต่อความต้องการของตลาด รวมถึงสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ นอกจากนี้ ต้องพัฒนากำลังคน เพื่อรองรับเศรษฐกิจ BCG ในอนาคต รวมถึงการวิจัย พัฒนาขั้นแนวหน้าเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศโดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การยกระดับความสามารถของกำลังคนในสาขา BCG
๒. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๓. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านคุณภาพ
๔. การพัฒนาเทคโนโลยีขั้นแนวหน้า

๒.๖ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ภาคกลาง

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง” ที่เติบโตอย่างยั่งยืนบนศักยภาพของพื้นที่ โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งขอเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ และการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยขับเคลื่อนการพัฒนา โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. ยกระดับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง ได้มาตรฐานระดับสากล
๒. ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวคุณภาพ
๓. พัฒนาระบบบริการส่งเสริมสุขภาพและการให้บริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้ได้มาตรฐานในระดับสากล
๔. พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง - ตะวันตกให้เป็นศูนย์กลางการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจของภาคกลาง
๕. พัฒนาและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตของภาคกลาง
๖. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร

๑. ภาคกลางมีศักยภาพในการพัฒนาด้านการเกษตรตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยภาคกลางเป็นพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสมในการทำการเกษตร จึงมีดินและน้ำอุดมสมบูรณ์ และมีระบบชลประทานที่ครอบคลุมพื้นที่อย่างทั่วถึง มีลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เอื้ออำนวย ทำให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย ทั้งพืชผัก ผลไม้ ปศุสัตว์ และประมง รวมทั้งยังเป็นแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่เชื่อมโยงแหล่งผลิตสินค้าเกษตรทั้งในพื้นที่ภาคกลาง และภาคอื่นๆ มีสถาบันวิทยาศาสตร์และศูนย์วิจัยการเกษตรกระจายตัวอยู่ในพื้นที่ อาทิ สถาบันวิทยาศาสตร์ข้าวแห่งชาติ ตั้งอยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี มีศูนย์วิจัยข้าว ตั้งอยู่ที่หลายจังหวัด ได้แก่ จังหวัดชัยนาท สุพรรณบุรี ลพบุรี ราชบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา นอกจากนี้ ยังมีตลาดค้าส่งค้าปลีกสินค้าเกษตรที่สำคัญในพื้นที่ ตลาดไท จังหวัดปทุมธานี ตลาดศรีเมือง จังหวัดราชบุรี ตลาดปลาสุพรรณ จังหวัดอ่างทอง และตลาดมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร เป็นต้น

มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรภาคกลาง ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๓ ประมาณ ๒๑๖,๑๔๗ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๖.๐ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค และร้อยละ ๑๕.๙ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรของประเทศ ถึงแม้ว่าภาคกลางมีศักยภาพและระบบโครงสร้างพื้นฐานที่มีการพัฒนารองรับการทำการเกษตร แต่พื้นที่ทำการเกษตรของภาคกลับมีแนวโน้มลดลงตามแรงผลักดันทางเศรษฐกิจ โดยผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรภาคกลางในช่วง ๔ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ พบว่า ภาคกลางมีสัดส่วนพื้นที่เกษตรลดลง จากร้อยละ ๑๒.๑ ต่อปี เหลือร้อยละ ๑๒.๐ ต่อปี โดยพื้นที่ดังกล่าวถูกทดแทนด้วยการดำเนินกิจกรรมในภาคอุตสาหกรรม การค้า และบริการ รวมทั้งที่อยู่อาศัย จากปัจจัยตามแรงผลักดันทางเศรษฐกิจและการขยายตัวที่เพิ่มขึ้นของประชากร

๒. ภาคกลางถือได้ว่าเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศแห่งหนึ่ง ทั้งทางด้านการเพาะปลูก การทำปศุสัตว์ และประมง แหล่งการทำเกษตรที่สำคัญของภาคกลาง คือ จังหวัดราชบุรี มีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๑๕.๕ รองลงมาได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี ร้อยละ ๑๑.๒ ประจวบคีรีขันธ์ ร้อยละ ๑๐.๘ กาญจนบุรี ร้อยละ ๑๐.๕ และนครปฐม ร้อยละ ๙.๔ **สินค้าเกษตรด้านพืชที่สำคัญของภาคกลาง** ได้แก่ ข้าว แหล่งปลูกที่สำคัญ ได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี ชัยนาท และพระนครศรีอยุธยา **อ้อยโรงงาน** แหล่งปลูกที่สำคัญได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี ลพบุรี และสุพรรณบุรี **สับปะรดโรงงาน** แหล่งปลูกที่สำคัญ คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ แหล่งปลูกที่สำคัญได้แก่ จังหวัดลพบุรี และสระบุรี นอกจากนี้ยังมี **กล้วยไม้** เป็นสินค้าเกษตรส่งออกสำคัญที่ทำรายได้และสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ โดยแหล่งผลิตกล้วยไม้ที่สำคัญของภาคกลางและของประเทศ คือ จังหวัดนครปฐม รองลงมาคือ สมุทรสาคร **ด้านปศุสัตว์** ได้แก่ ไก่เนื้อ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดสระบุรี รองลงมา ได้แก่ ลพบุรี ราชบุรี ประจวบคีรีขันธ์ กาญจนบุรี และนครปฐม **โคเนื้อ** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดกาญจนบุรี รองลงมา ได้แก่ เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี และสุพรรณบุรี **สุกร** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดราชบุรี รองลงมา ได้แก่ นครปฐม สุพรรณบุรี ลพบุรี และสระบุรี **เป็ดเนื้อ** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดนครปฐม รองลงมา ได้แก่ สระบุรี ลพบุรี กาญจนบุรี และราชบุรี **เป็ดไข่** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดสุพรรณบุรี รองลงมา ได้แก่ อ่างทอง นครปฐม ชัยนาท ลพบุรี และพระนครศรีอยุธยา **ไก่เนื้อ** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดลพบุรี รองลงมา ได้แก่ กาญจนบุรี สระบุรี ราชบุรี สุพรรณบุรี และนครปฐม **และไก่ไข่** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดนครปฐม รองลงมา ได้แก่ สุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี และกาญจนบุรี สำหรับด้านประมง ภาคกลางมีศักยภาพในการทำการประมงทั้งน้ำจืดและน้ำเค็ม โดยจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสูงที่สุดของภาค คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รองลงมา ได้แก่ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม และสมุทรปราการ

๓. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคกลางสูงกว่าภาพรวมระดับประเทศ ปี ๒๕๖๓ ภาคกลางมีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรรวมประมาณ ๑๗.๘๑ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๙ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรทั้งประเทศ และมีพื้นที่ชลประทานครอบคลุมพื้นที่ ๑๐.๒๘ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๔

ของพื้นที่ชลประทานทั่วประเทศ ทำให้ภาคกลางมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรคิดเป็นร้อยละ ๕๗.๗ ซึ่งสูงกว่าภาพรวมระดับประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๔

๔. เกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ยังมีไม่มากนัก จากข้อมูลการตรวจรับรองเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ของกรมวิชาการเกษตร ณ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ พบว่า ภาคกลางมีพื้นที่ได้รับการรับรองเกษตรปลอดภัยรวมทั้งสิ้น ๑๐๘,๗๔๘.๐๑ ไร่ แบ่งออกเป็นพื้นที่ที่ได้รับการรับรองยังไม่หมดอายุ ๙๘,๓๑๖.๐๙ ไร่ และที่หมดอายุแล้ว ๑๐,๔๓๑.๙๒ ไร่ และพื้นที่ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ๖๓,๘๕๒.๒๕ ไร่ โดยจังหวัดในภาคกลางที่มีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยมากที่สุดคือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รองลงมาได้แก่ ราชบุรี ปทุมธานี นครปฐม และกาญจนบุรี ส่วนจังหวัดที่มีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์มากที่สุดคือ จังหวัดลพบุรี รองลงมาได้แก่ กาญจนบุรี นครปฐม และประจวบคีรีขันธ์ ในอนาคตความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์จะมีความเพิ่มขึ้นตามพฤติกรรมผู้บริโภคที่คำนึงถึงและให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน ดังนั้น การสนับสนุนและส่งเสริมการทำเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในดำเนินการและขยายผลให้เท่าทันความต้องการที่เพิ่มขึ้นต่อไปต่อไป

โดยสรุป การเกษตรภาคกลาง ยังคงเผชิญปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข กล่าวคือ ในกระบวนการผลิตเชิงพาณิชย์มีการใช้สารเคมีจำนวนมาก ส่งผลให้เกิดปัญหาดินและแหล่งน้ำเสื่อมโทรม ปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก ปัญหาการเพาะปลูกพืชในพื้นที่ไม่เหมาะสมรวมถึงการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินไปเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม การค้า การบริการและที่อยู่อาศัยมากขึ้น ส่งผลให้พื้นที่เกษตรกรรมของภาคกลางลดลง นอกจากนี้แนวโน้มต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรของภาคกลางมีสูงขึ้นจากค่าจ้างแรงงานและราคาที่ดินที่เพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งค่าจ้างในการทำการเกษตรต่างๆ เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่จะเป็นผู้สูงวัยเกิดภาวะขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรในพื้นที่ภาคกลาง จึงจำเป็นต้องทำการเกษตรในรูปแบบการจ้างเหมาดำเนินการมากขึ้น ดังนั้น การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง จึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยเกษตรกรปรับจากการผลิตแบบดั้งเดิมสู่การผลิตแบบใหม่ที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ รวมถึงตระหนักและให้ความสำคัญกับกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ร่วมกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแปลง/ฟาร์ม มีการวางแผนการผลิต รวมทั้งการผลักดันสินค้าสู่สินค้าเกษตรมูลค่าสูงด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่ม

๒.๗ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อเป็นกรอบการพัฒนาการเกษตรของประเทศในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาในระดับโลกขององค์การสหประชาชาติ โดยยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกร มั่นคง ภาคการเกษตรมั่นคง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมียุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise เสริมสร้างความภาคภูมิใจ และความมั่นคงในอาชีพเกษตรกรรม บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรโดยนวัตกรรมการและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า และส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรให้สอดคล้องกับไทยแลนด์ ๔.๐ บริหารจัดการเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการเกษตร และพัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตรนำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเชิงพาณิชย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน และฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้สมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดยพัฒนาบุคลากรเป็น Smart Officer และ Smart Researcher เชื่อมโยงระบบการทำงานของทุกหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตร

๒.๘ แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

เป็นกรอบกำหนดทิศทาง และยุทธศาสตร์การพัฒนากการเกษตรของประเทศ ใน ๕ ปีข้างหน้า เพื่อให้ส่วนราชการ องค์การมหาชนรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคเกษตร ทั้งในและนอก กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำรายละเอียดแผนงาน/โครงการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งในฐานะหน่วยงานเจ้าภาพ และหน่วยงานสนับสนุน ซึ่งจะนำไปสู่การจัดทำคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติและแผนระดับต่างๆ ต่อไป

วิสัยทัศน์

เกษตรไทยสู่เกษตรมูลค่าสูง เกษตรกรมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ ภาคเกษตรเติบโตอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

- ๑) ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น
- ๒) ดัชนีความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้น
- ๓) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น
- ๔) ทรัพยากรการเกษตรได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า
- ๕) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาคเกษตรลดลง

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. อัตราการขยายตัวของผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔.๕ ต่อปี
๒. ดัชนีความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ ๙๐ ภายในปี ๒๕๗๐
๓. รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน ภายในปี ๒๕๗๐
๔. ครัวเรือนเกษตรกรได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำรวม ๒,๓๗๖,๐๑๕ ครัวเรือน ภายในปี ๒๕๗๐
๕. พื้นที่เกษตรกรรมได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดินให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน ไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านไร่ ภายในปี ๒๕๗๐
๖. ลดการเผาในพื้นที่เกษตร จำนวน ๑,๔๗๐,๐๐๐ ไร่ ภายในปี ๒๕๗๐

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรสมัยใหม่

เป้าหมาย เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เป็นผู้ประกอบการเกษตรที่มีความสามารถในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน และมีความสามารถในการแข่งขันสูง

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรสมัยใหม่
๒. สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๓. ส่งเสริมและสร้าง แรงจูงใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
๔. สร้างและพัฒนา กำลังคนคุณภาพในภาคเกษตร
๕. สนับสนุนการเข้าถึงแหล่ง เงินทุนและแก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง

เป้าหมาย สินค้าเกษตรและบริการมีคุณภาพสูง มาตรฐานสูง ปลอดภัยสูง และมูลค่าสูง

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน
๒. พัฒนาและยกระดับการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตร และบริการมูลค่าสูง
๓. ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรและพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอนาคต
๕. สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพและ ปลอดภัย
๖. ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร

เป้าหมาย ใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางการเกษตรอย่างเต็มประสิทธิภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรที่รักษาระบบนิเวศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๒. ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีความปลอดภัย
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอย่างเต็มประสิทธิภาพ
๔. สร้างความสมดุลในการใช้ทรัพยากรทางการเกษตร
๕. ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร

เป้าหมาย เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร สามารถใช้ประโยชน์โครงสร้างพื้นฐานและระบบนิเวศการเกษตร ได้อย่างทั่วถึงและมีความสะดวก

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์เกษตร
๒. สร้างหลักประกันเพื่อความมั่นคงทางการเกษตร
๓. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์
๔. ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร
๕. พัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตร
๖. ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร

๒.๙ แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เป็นแผนหลักในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน และเป็นรูปธรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และนำไปใช้ในการติดตามและประเมินผลโครงการสำคัญประจำปีงบประมาณ ตลอดจนผู้บริหารสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิตให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการ

แผ่นดินในภาพรวม มีวิสัยทัศน์ คือ “เกษตรกรรมคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี” โดยมีเป้าหมายผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ผลิดภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรเพิ่มขึ้น ผลิดภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรเพิ่มขึ้น สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) มีศักยภาพเพิ่มขึ้น และการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตทางการเกษตรมีความสมดุล ประกอบด้วย ๕ ประเด็นการพัฒนา ๒๘ แนวทางการพัฒนา ได้แก่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร ด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชา มาใช้เป็นกรอบแนวทางในการส่งเสริมการประกอบอาชีพด้านการเกษตร การป้องกันและแก้ไขปัญหาการทำประมงที่ผิดกฎหมาย การป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์การเกษตร การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ และการพัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การเสริมสร้างทุนทางสังคม การรองรับสังคมเกษตรสูงวัยเชิงรุก การยกระดับศักยภาพของเกษตรกรรายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจให้มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเอง ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเกษตรกร และยกระดับเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรที่มีศักยภาพ สร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกิน ด้วยการจัดที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกรรายย่อยและผู้ด้อยโอกาสเข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน และดำเนินการเปลี่ยนเอกสารสิทธิที่ดินส.ป.ก. ๔-๐๑ เป็นโฉนดเพื่อการเกษตรให้แก่เกษตรกรที่ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ เพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ การเพิ่มผลผลิตของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาบริการประชาชนให้มีความสะดวก รวดเร็ว อย่างครบวงจร การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐให้เป็นภาครัฐทันสมัย เปิดกว้างเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐเป็นคนดีคนเก่ง มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มีภาวะผู้นำ และมีความรู้ความสามารถในการทำงานรับใช้ประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเปิดเผย โปร่งใส ถูกต้อง และเป็นธรรม การพัฒนากฎหมายและการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร ให้สอดคล้องกับบริบทและเอื้อต่อการพัฒนาประเทศ แก้ไขปรับปรุงให้เป็นความทันสมัย

๒.๑๐ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

นางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๗ โดยคณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภาให้ทราบถึงเจตนารมณ์ ยุทธศาสตร์ และนโยบายของรัฐบาล ที่มุ่งมั่นจะ

สร้างความสามัคคี ประองตอง ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือกันในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครองของประเทศ ให้ก้าวหน้าเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทยทุกคน รัฐบาล มีกรอบนโยบายในการบริหารและพัฒนาประเทศตามกรอบความเร่งด่วน ได้แก่

รัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจ ด้วยการแก้หนี้ ลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ กระตุ้นเศรษฐกิจ และแก้ไขปัญหาที่กระทบความมั่นคงของสังคม

นโยบายเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้ คือ การแก้ปัญหาหนี้สินทั้งในภาค เกษตร ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน โดยรัฐบาลจะผลักดันให้เกิดการปรับโครงสร้างหนี้ทั้งระบบ ช่วยเหลือ ลูกหนี้ทั้งในระบบและนอกระบบ ควบคู่กับการเพิ่มความรู้ทางการเงินและส่งเสริมการออม การเร่งกระตุ้น เศรษฐกิจ สร้างความเชื่อมั่นและกระตุ้นให้เกิดการใช้จ่ายใช้สอย ควบคู่กับการบรรเทาภาระค่าใช้จ่าย สร้าง โอกาสในการประกอบอาชีพ รวมทั้งยกระดับการทำเกษตรแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรทันสมัยด้วยเทคโนโลยี ด้านการเกษตร (Agri Tech) ภายใต้แนวคิด “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” ด้วยการเทคโนโลยีเกษตร แม่นยำ (Precision Agriculture) และเทคโนโลยีด้านอาหาร (Food Tech) เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหาร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการคว้าโอกาสในตลาดใหม่ รวมทั้งเร่งเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและราคาพืชผลทางการเกษตร เพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกร

กรอบระยะกลางและระยะยาว รัฐบาลจะต่อยอดการพัฒนาของภาคการผลิตและการบริการ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันเพื่อวางรากฐานสู่การพัฒนาประเทศในอนาคต โดยมีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

ส่งเสริมโอกาสในอุตสาหกรรมแห่งอนาคต โดยรัฐบาลจะส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy or Eco-friendly Economy) สนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตพลังงานสะอาด และการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานรูปแบบใหม่ สำหรับทั้งการบริโภคภายในประเทศและการส่งออก รวมทั้งปรับกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคธุรกิจบริการ ให้เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อขยายโอกาส โดยรัฐบาลจะเร่งพัฒนาระบบสาธารณูปโภคที่มี คุณภาพ ทั้งอุปโภคและบริโภค และจัดหาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อความต้องการเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดินของรัฐ เร่งจัดทำ แผนที่ใช้เทคโนโลยีทันสมัยเพื่อปรับปรุงแนวเขตที่ดินของรัฐและแก้ปัญหาที่ดินทับซ้อน ยุติความขัดแย้งและ แก้ไขข้อพิพาทเกี่ยวกับที่ดิน เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนเข้าถึงสิทธิที่ดิน ที่อยู่อาศัย และที่ดินทำกินเพิ่มขึ้น

อีกทั้งรัฐบาลมีนโยบายในการสร้างความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ ไปกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และรักษาสมดุลของระบบนิเวศท้องถิ่น สร้างการมีส่วนร่วมในการรับมือ กับภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะการแก้ปัญหา PM_{๒.๕} และการบริหารจัดการน้ำ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนและ พื้นที่ท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อมและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งสานต่อ นโยบายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้น บรรยากาศ ซึ่งจะช่วยสร้างข้อได้เปรียบให้ผู้ผลิตสินค้าและบริการในประเทศสู่การค้าโลก และไทยเป็น ศูนย์กลางด้านการซื้อขายคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) ของอาเซียน

๒.๑๐ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายอรรถกร ศิริลัทธยากร) ได้มอบนโยบาย และหลักการทำงานสำคัญให้กับผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจและองค์การมหาชน รวมทั้งบุคลากรหน่วยงานทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และต่างประเทศ ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมธารทิพย์ ๐๑ ชั้น ๔ อาคาร ๙๙ ปี หม่อมหลวงชูชาติ กำภู สรพสาระสำคัญได้ ดังนี้

- หลักการทำงาน พัทธกะไวซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์
- เน้นการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลด้านการเกษตร โดยสานต่อนโยบายเดิม ๙ นโยบาย

- **ขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับด้านการเกษตร** ตามที่นายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๗ ไปสู่การปฏิบัติให้เป็นผลสำเร็จ ในนโยบายเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการทันที คือ ๑) การยกระดับการทำเกษตรแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรทันสมัย ด้วยเทคโนโลยีด้านการเกษตร (Agri- Tech) โดยใช้แนวคิด “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” ๒) พื้นนโยบาย “ครัวไทยสู่ครัวโลก” เพื่อตอบสนองด้านความมั่นคงทางอาหารของโลก (Food Securities) และ ๓) เร่งเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร เพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกร

- **สานต่อนโยบายเดิม ๙ นโยบาย** เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติให้ได้มากที่สุด ดังนี้

๑. สร้างวิธีการทำงานสู่การปฏิบัติ ได้แก่

๑.๑ เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์บริการประชาชนภาคการเกษตร (เกษตรพิกุลราช) เน้นการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการให้บริการแบบเข้มข้นเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับเกษตรกร เพื่อรับเรื่องร้องทุกข์ ร้องเรียน และส่งต่อเรื่องมายังศูนย์บริการฯ ส่วนกลางได้โดยตรง โดยมอบหมายทุกหน่วยงานนำนโยบายด้านเทคโนโลยีไปสู่การปฏิบัติให้มากขึ้น

๑.๒ ขยายครอบคลุมเกษตรกร บูรณาการงานอย่างเข้มแข็ง เน้นการทำงานแบบครอบครัวกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เข้มแข็ง การทำงานแบบบูรณาการและความร่วมมือกับทุกพี่น้องเกษตรกร รวมถึงภาคเอกชน และภาคการเกษตร รวมทั้งต่อยอดขยายครอบคลุมเกษตรกรในสู่ภาคการผลิตอื่น ๆ

๑.๓ สานต่อภารกิจการกำกับดูแลสินค้าเกษตรทั้งพืช ประมง ปศุสัตว์ เน้นการทำงานแบบเชิงรุก รับฟังและเตรียมการแก้ไขปัญหาไว้ล่วงหน้าได้ถูกต้อง โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานด้านความมั่นคงเพื่ออำนวยความสะดวกในการกำกับ และตรวจสอบสินค้าเกษตร

๒. เร่งรัดการจัดที่ดินทำกินให้กับเกษตรกร พัฒนาช่องทางการเข้าถึงแหล่งทุน พร้อมยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน เพื่อให้เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดินมีสิทธิในที่ดินทำกินที่มั่นคง ขยายผลการยกระดับเอกสารสิทธิให้เป็นโฉนดเพื่อการเกษตร สามารถแปลงสินทรัพย์ในที่ดินให้เป็นแหล่งเงินทุนเพื่อสร้างรายได้

๓. บริหารจัดการน้ำให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อการเกษตร รวมถึงบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ ทั้งน้ำท่วมน้ำแล้ง และการเติมน้ำในเขื่อน

๔. ยกระดับสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง ด้วยการต่อยอดโครงการ ๑ ท้องถิ่น ๑ สินค้าเกษตรมูลค่าสูง สร้าง Brand หรือ Story ของจังหวัด/อำเภอ โดยเน้นการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ และสร้างรายได้เพิ่มให้กับเกษตรกร

๕. ยกระดับศักยภาพของเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรให้เข้มแข็ง

๕.๑ ส่งเสริมการทำธุรกิจสหกรณ์การเกษตรให้สามารถเข้าถึงแหล่งทุน และนำแหล่งทุนมาต่อยอดธุรกิจสร้างรายได้เพิ่มเพื่อประโยชน์ของสมาชิกสหกรณ์ รวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มศักยภาพสหกรณ์การเกษตร และส่งเสริมให้เป็นสถาบันหลักในการเข้าถึงแหล่งทุนของเกษตรกรได้

๕.๒ ส่งเสริมเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรเป็นผู้ให้บริการทางการเกษตรด้านธุรกิจเกษตรแบบครบวงจรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย

๖. จัดการทรัพยากรทางการเกษตร นโยบายนี้เป็นหนึ่งในนโยบายรัฐบาล

๖.๑ ทำการเกษตรที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม (Go Green) ด้วย BCG / Carbon Credit จะต้องทำการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การใส่ปุ๋ยที่เหมาะสม การลดการเผาซึ่งข้าว/ตอซัง การกำจัดแมลงศัตรูพืชที่ถูกต้อง การลดปริมาณปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลง และส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่

ปลอดภัย รวมทั้งการแก้ปัญหา PM ๒.๕ การนำเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปใช้ในการผลิตพลังงาน โดยเน้นการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ในเรื่องของ BCG และ Carbon Credit

๖.๒ ส่งเสริมฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดิน โดยปรับเปลี่ยนพื้นที่ให้เหมาะสมกับการผลิตรวมถึงฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดิน

๗. รับมือภัยธรรมชาติ ต้องมีการวางแผนและมีมาตรการเชิงรุก เพื่อรับมือตั้งแต่การป้องกันแก้ไข และฟื้นฟู เมื่อประสบเหตุภัยแล้ง หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติทุกชนิด ซึ่งจะต้องดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งในและนอกสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๘. สถานต่อการทำสงครามสินค้าเกษตรเถื่อน โดยดำเนินการปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าเกษตรผิดกฎหมายให้เข้มงวดยิ่งขึ้น รวมถึงการตรวจสอบสต็อกสินค้าเกษตรในประเทศ เพื่อไม่ให้กระทบต่อราคาผลผลิตในประเทศ และควบคุมการนำเข้า/ป้องกันการกักตุน/เก็งกำไร โดยเฉพาะช่วงก่อนที่ผลผลิตออกสู่ตลาด

๙. อำนาจความเสถียรด้านการเกษตร

๙.๑ พัฒนาระบบการประกันภัยภาคการเกษตร ต้องนำเครื่องมือในการบริหารจัดการความเสี่ยงเข้ามาใช้เพื่อช่วยเกษตรกรในเรื่องการประกันภัยพืชผล และประกันภัยธรรมชาติ เพื่อผลักดันให้เกิดการประกันภัยภาคการเกษตร

๙.๒ ผลักดันนโยบายตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ โดยใช้กลไกความร่วมมือจากภาคเอกชน/ผู้ประกอบการ รวมถึงทูตเกษตร ในการขยายตลาดเดิมและเพิ่มตลาดใหม่ ๆ ทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงการใช้นวัตกรรมมาเป็นจุดขายสินค้าเกษตรผ่านแอปพลิเคชันทั้งออนไลน์และละออฟไลน์

มาตรการขับเคลื่อน (เพิ่มเติม)

๑. ลดต้นทุนเพิ่มรายได้

- ๑) จัดหาพันธุ์ดีทั้งพืช ประมง และปศุสัตว์
- ๒) ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร
- ๓) บริหารจัดการด้านการตลาดสินค้าเกษตร

๒. เสริมแกร่งเกษตรกรให้สามารถแข่งขันได้

- ๑) ผลักดันเรื่องการสร้างโอกาสขยายเวลาการชำระหนี้และสร้างวินัยทางการเงินให้กับเกษตรกร
- ๒) สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับเกษตรกร
- ๓) ปรับปรุงกฎหมายที่ล้าสมัยให้เป็นปัจจุบันเพื่อลดขั้นตอนและกระบวนการที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อเกษตรกร

- **แนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์** เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๗ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มอบแนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้กับผู้บริหารและบุคลากรของส่วนราชการ/หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยสรุปเป็นแนวทางดำเนินงาน ดังนี้

- ๑) ผลักดันการขับเคลื่อนการดำเนินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
- ๒) เร่งขับเคลื่อนนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๙ นโยบาย ๘ ข้อสั่งการ อาทิ การ ผลักดัน ๕ นโยบายด้านต่างประเทศเพื่อผลักดันสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพมุ่งสู่ตลาดต่างประเทศ การเร่งขยาย ผลการขับเคลื่อนศูนย์บริการเกษตรพิรุณราช เป็นต้น
- ๓) การสนับสนุนการตรวจราชการนอกสถานที่และการประชุม ครม. สัญจรของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้ง ๒ ท่าน
- ๔) การประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้การทำงานของกระทรวงทั้งส่วนกลางและจังหวัด เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๕) การเตรียมการรองรับและการแก้ปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร และการป้องกันและแก้ไข ปัญหาฝุ่นพิษ (PM ๒.๕) โดยเฉพาะการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรจากสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตร และการป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นพิษ (PM ๒.๕) ในระดับพื้นที่

นอกจากนี้ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ยังได้มอบแนวทางในการปรับปรุงการบริหารจัดการ ภายในสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประกอบด้วย

- ๑) การปรับปรุงโครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ๒) คิดวิธีการทำงานใหม่ๆ ที่ตอบโจทย์นโยบายของรัฐบาลและของท่ำนรัฐมนตรี
- ๓) การเร่งรัดการปฏิบัติงานและการเบิกจ่ายงบประมาณ
- ๔) การสร้างความเข้มแข็งให้ผู้ปฏิบัติงาน
- ๕) การเน้นย้ำให้บุคลากรเร่งพัฒนาตนเองให้มีทักษะและความรู้ที่ทันสมัยอยู่เสมอ

โดยสรุป แนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มุ่งเน้นการนำนโยบายและยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาค เกษตรให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกษตรกรพึ่งพาตนเองได้ นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริม การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการเกษตร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร และ ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

๒.๑๒ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

๑. เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

เพชรบูรณ์ศรีมั่งคั่ง เศรษฐกิจเติบโต

บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน

๒. พันธกิจ

(๑) การเสริมสร้างความเข้มแข็ง การขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และการแข่งขันได้สูงของระบบเศรษฐกิจ จากฐานการเกษตรมูลค่าสูงมีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน การท่องเที่ยวแบบครบวงจร และอุตสาหกรรมที่ ยั่งยืน และให้เกิดการกระจายตัวของเศรษฐกิจ ลดความเหลื่อมล้ำให้แต่ละพื้นที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนา อย่างเท่าเทียมกัน และเพิ่มมากขึ้น

(๒) การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างรู้คุณค่า และสมดุลในขีดความสามารถของระบบนิเวศน์ และเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน และ สอดคล้องกับทิศทางของประชาคมโลก

(๓) สร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ เชื่อมโยง ในกลุ่มจังหวัด จังหวัดใกล้เคียง และภูมิภาคอาเซียน ทั้งด้านการค้า การคมนาคมขนส่ง การผลิต และการลงทุน

(๔) เสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ทั้งจากภายในกลุ่มจังหวัด ประเทศ และภายนอกประเทศ เติบโตอย่างต่อเนื่องบนคุณภาพชีวิต และการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓. เป้าประสงค์รวม (ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด)

- (๑) เพื่อยกระดับภาคการเกษตรและอาหารสู่มาตรฐานมูลค่าสูง
- (๒) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานและคุณภาพระดับสากล
- (๓) เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๔) เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- (๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๑ ต่อปี
- (๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด เฉลี่ยต่อหัว ร้อยละ ๒ ต่อปี

๔. ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าสูง และอุตสาหกรรมเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อพัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป สินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่น และวิสาหกิจชุมชน ให้มีคุณภาพปลอดภัย และได้มาตรฐาน มีคุณค่า และนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาพัฒนาสินค้าเพื่อให้สามารถเติบโต เป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นแบรนด์ในระดับส่งออกที่แข่งขันได้

(๒) เพื่อส่งเสริมเกษตรกร และผู้ประกอบการให้มีความรู้ทันเทคโนโลยีการผลิต การแปรรูป และการตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นนักธุรกิจการเกษตรที่แข่งขันได้

(๓) เพื่อส่งเสริมการเติบโตของระบบเศรษฐกิจฐานราก การตลาดเพื่อช่องทางการจำหน่ายสินค้า วิสาหกิจชุมชน OTOP Micro SMEs และ SMEs ให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง แข่งขันได้

(๔) เพื่อพัฒนาและผลักดันให้ผู้ประกอบการยุคใหม่วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจได้มากขึ้น มีการลงทุนเพิ่มขึ้น และมีศักยภาพในการแข่งขัน ทั้งในประเทศ และในระดับสากลสูงขึ้น

(๕) เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดให้เป็นเชิงนิเวศน์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าเศรษฐกิจด้วย BCG Model และเพชรสมุทรคีรีโมเดล

เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

(๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตร เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

(๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

(๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ ที่สร้างมูลค่าสูง

(๒) สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรมูลค่าสูงและผลิตภัณฑ์ชุมชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่หลากหลายและได้มาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถสูง และการปรับตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ให้ทันการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกและความต้องการตลาด

(๒) เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และเส้นทางท่องเที่ยวให้ทันสมัยเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวที่สวยงาม และสร้างกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เชิงกีฬา เชิงวัฒนธรรม และเชิงนิเวศน์ เพื่อดึงดูดและรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

(๓) เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว และบริการการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ จากระบบการท่องเที่ยวของชุมชนที่ได้มาตรฐานกระจายรายได้ สร้างงาน สร้างอาชีพ แก่ชุมชนประชาชน

เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

(๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

(๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- (๑) ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีบริการเพื่อภาพลักษณ์ที่ทันสมัย
- (๒) พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ บุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และระบบการบริหารจัดการให้เป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- (๓) ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวที่หลากหลายเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม วัตถุประสงค์

- (๑) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม และระบบโลจิสติกส์ พลังงาน ดิจิทัลให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รองรับความต้องการของประชาชน อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว
- (๒) เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการค้า นักลงทุน นักธุรกิจ ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ให้มีศักยภาพสูงขึ้น สามารถแข่งขันทางการค้าได้

เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

- (๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมและบริการ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔ ต่อปี
- (๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงาน เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- (๑) พัฒนากำลังคนให้มีทักษะรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต เพื่อให้มีผลิตภาพแรงงานที่สูงขึ้น
- (๒) สนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SMEs นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่อยอดจากภูมิปัญญา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ รักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน วัตถุประสงค์

- (๑) เพื่อแก้ไขและป้องกันความเสื่อมโทรมของทรัพยากรทางธรรมชาติ การลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินและน้ำเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม และการกัดเซาะชายฝั่งทะเลที่ได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสมกับสภาพพื้นที่
- (๒) เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ ป่าชายเลน มีความอุดมสมบูรณ์ และความหลากหลายทางชีวภาพรองรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการเป็นต้นทางของเศรษฐกิจที่ยั่งยืน
- (๓) เพื่อส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอนุรักษ์ฟื้นฟูทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่มีความผันผวนและรุนแรง
- (๔) เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งให้ลดลง
- (๕) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมีในภาคการเกษตร และการอุตสาหกรรม

เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

- (๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าไม้ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๐.๕ ต่อปี
- (๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าชายเลน เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๐.๒ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- (๑) สนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติ
- (๒) สร้างการมีส่วนร่วมในการรักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- (๓) การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบทั้งลุ่มน้ำ เพื่อให้มีน้ำใช้อย่างเพียงพอและเหมาะสม

๒.๑๓ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. วิสัยทัศน์ (เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด)

เมืองท่องเที่ยวทรงคุณค่าระดับนานาชาติ
เกษตรมูลค่าสูง ด่านสิงขรสู่ด่านถาวร สังคมผาสุก

๒. พันธกิจ

- (๑) พัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัด สู่นานาชาติ
- (๒) ผลักดันจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านการผลิต การแปรรูป สับปรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลกด้วยนวัตกรรม
- (๓) ส่งเสริมสร้างความสัมพันธ์ และพัฒนาด้านการค้า การลงทุน โลจิสติกส์ การท่องเที่ยวด่านสิงขร และ อาเซียน
- (๔) สร้างสังคมให้มั่นคง ผาสุก ตามหลักธรรมาภิบาล และยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๕) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุล

๓. เป้าประสงค์รวม (ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด)

เป้าประสงค์ที่ ๑ การเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การท่องเที่ยว เกษตร อุตสาหกรรม และการค้าชายแดน

ตัวชี้วัดความสำเร็จ : อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าประสงค์ที่ ๒ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสร้างความมั่นคงทางสังคมให้ทั่วถึง รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความมั่นคงบริเวณชายแดน

ตัวชี้วัดความสำเร็จ : อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าประสงค์ที่ ๓ อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานรากการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดความสำเร็จ : มีพื้นที่สีเขียวรวมกันทุกประเภท ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่จังหวัด

๔. ประเด็นการพัฒนา วัตถุประสงค์ เป้าหมายและตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัดสู่นานาชาติ

เป้าประสงค์

เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในระดับสากล

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ๕ ปี

- (๑) รายได้ด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐
- (๒) จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๐

แนวทางการพัฒนา

- (๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
- (๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากล
- (๓) ส่งเสริมกิจกรรม การตลาด การประชาสัมพันธ์ และข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว
- (๔) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ของหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และชุมชนที่เกี่ยวข้อง
- (๕) พัฒนาจังหวัดสู่การเป็นเมือง MICE City ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และเป็นพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด
เป็นสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมคุณภาพสูง**

เป้าประสงค์

เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ๕ ปี

- (๑) อัตราขยายตัวของ GPP ภาคเกษตร เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐ (สิ้นสุดแผน)
- (๒) อัตราขยายตัวของ GPP ภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐ (สิ้นสุดแผน)

แนวทางการพัฒนา

- (๑) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก
- (๒) พัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป และการตลาด สับปะรด มะพร้าว ประมง ปศุสัตว์ และสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ให้ได้คุณภาพเพื่อการบริโภคและการส่งออก

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมพัฒนาพื้นที่บริเวณจุดผ่อนปรนพิเศษด้านสิงขร
เพื่อรองรับการพัฒนาจุดผ่านแดนถาวรในอนาคต**

เป้าประสงค์

เพื่อส่งเสริมสร้างความสัมพันธ์ และพัฒนาด้านการค้า การลงทุน กับประเทศต่าง ๆ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ๕ ปี

ร้อยละของมูลค่าการค้าชายแดนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ (ค่าเป้าหมายเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔ ต่อปี)

แนวทางการพัฒนา

- (๑) ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน
- (๒) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการค้า การลงทุน เพื่อสร้างโอกาสและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) เสริมสร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน/องค์กรในอาเซียน

**ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพ เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพ
ชีวิตคนทุกช่วงวัย**

เป้าประสงค์

เพื่อสร้างสังคมให้มั่นคง ผาสุก ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ๕ ปี

- (๑) ครีวเรือนยากจนที่ได้รับการช่วยเหลือ/พัฒนาเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐ (ค่าเป้าหมายเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔ ต่อปี)
- (๒) ร้อยละของครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ลดลง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ (ค่าเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี)
- (๓) อัตราการคลอดในหญิงอายุ ๑๕-๑๙ ปี ต่อประชากรหญิงอายุ ๑๕-๑๙ ปี พันคน ลดลง ร้อยละ ๑๐ (ค่าเป้าหมายลดลงร้อยละ ๒ ต่อปี)
- (๔) ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ลดลงร้อยละ ๑๐ (ค่าเป้าหมายลดลงร้อยละ ๒ ต่อปี)
- (๕) ร้อยละของการลักลอบหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ลดลง ร้อยละ ๒๐ (ค่าเป้าหมายลดลงร้อยละ ๔ ต่อปี)

แนวทางการพัฒนา

- (๑) ส่งเสริมรายได้ สุขภาพและการสาธารณสุข ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว
- (๒) เพิ่มขีดความสามารถ และสร้างเครือข่ายประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านอาชญากรรม
- (๓) เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยชายแดน พื้นที่ตอนในชายฝั่งทะเล เกาะแก่ง และสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

เป้าประสงค์

เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ๕ ปี

- (๑) มีพื้นที่สีเขียวรวมกันทุกประเภท ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่จังหวัด
- (๒) ปริมาณขยะที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๗๕ ต่อปี
- (๓) จำนวนเครือข่ายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
- (๔) การลดก๊าซเรือนกระจกในปี พ.ศ.๒๕๗๐ เท่ากับ ๙.๗๕ (เทียบกับปีฐาน พ.ศ.๒๕๖๒)

แนวทางการพัฒนา

- (๑) สร้างเสริมการอนุรักษ์ รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สัตว์ป่า พันธุ์พืช และสิ่งแวดล้อม
- (๒) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน
- (๓) ลดปริมาณขยะและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะและของเสียอันตราย
- (๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนในการลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- (๕) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่เพื่อการอุปโภค-บริโภค และภาคเกษตร

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญ
ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑.๑ ข้อมูลด้านกายภาพของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑.๑.๑ ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ที่ตั้ง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นหนึ่งใน ๒๕ จังหวัดภาคกลางของประเทศไทยอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๒ องศา ๓๑ ลิปดาเหนือ เส้นแวงที่ ๙๙ องศา ๙ ลิปดาตะวันออก กับ ๑๐๐ องศา ลิปดาตะวันออก อยู่ระหว่างทิศตะวันตกของกรุงเทพมหานครประมาณ ๓๒๕.๓ กิโลเมตร

ขนาดพื้นที่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจังหวัดขนาดกลาง มีพื้นที่ ๖,๓๖๗.๖๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓,๙๗๙,๗๖๒.๕๐ ไร่ ความยาวของจังหวัดจากทิศเหนือจดทิศใต้ประมาณ ๒๑๒ กิโลเมตร ส่วนแคบที่สุดของประเทศและจังหวัดอยู่ในเขตตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากอ่าวไทยถึงแนวพรมแดนไทย - เมียนมา ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร

อาณาเขต

- ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอชะอำ อำเภอท่ายาง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี
- ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอท่าแซะ และอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับทะเลอ่าวไทย ความยาวชายฝั่งทะเลประมาณ ๒๒๔.๘ กิโลเมตร
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เทือกเขาตะนาวศรีเป็นพรมแดนทางธรรมชาติ

สภาพพื้นที่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีลักษณะพื้นที่ลาดเอียงจากด้านตะวันตกสู่ด้านตะวันออกของจังหวัดและมีภูเขาลูกโดดกระจายอยู่เป็นหย่อมๆ มีแม่น้ำลำคลองสั้นๆ ไหลผ่านพื้นที่ โดยจะไหลจากทิศตะวันตกลงสู่อ่าวไทย ด้านตะวันออกมีชายฝั่งทะเลยาว ๑๒๔.๘๐ กิโลเมตร จุดพื้นที่ที่แคบที่สุดของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในเขตตำบลคลองวาฬ อำเภอเมือง วัดได้ระยะทาง ๑๒ กิโลเมตร และจุดที่กว้างที่สุดอยู่ในอำเภอหัวหิน วัดได้ ๖๐ กิโลเมตร ลักษณะพื้นที่ของจังหวัดด้านตะวันตกเป็นพื้นที่แบบภูเขา (hill and mountain) และแบบลูกคลื่นลอนชันถึงเนินเขา (rolling to hilly) พื้นที่ทั้ง ๒ นี้เกิดขึ้นตามแนวเหนือใต้ของจังหวัด โดยพื้นที่แบบภูเขาเป็นเทือกเขาที่สลับซับซ้อนที่มีชื่อเรียกว่าเทือกเขาตะนาวศรี มีความสูง ๒๘๖ กม. ซึ่งจะกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสหภาพเมียนมา มีความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๗๕๐ เมตรขึ้นไป และในพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนชันถึงเนินเขามีความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๘๐-๑๕๐ เมตร พื้นที่ถัดมา มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนชัน (undulating to rolling) ซึ่งมีความลาดเทของพื้นที่อยู่ในช่วง ๕ - ๑๒ เปอร์เซ็นต์ อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๒๐-๘๐ เมตร และลักษณะพื้นที่ค่อยๆ ลาดลงเป็นพื้นที่ค่อนข้างเรียบจนถึงราบเรียบ (slightly undulating to nearly) ส่วนใหญ่พื้นที่จะมีลักษณะแคบ ๆ อยู่ติดกับชายฝั่งทะเล มีน้ำทะเลท่วมถึง บางบริเวณเป็นพื้นที่ลุ่มต่ำมีน้ำท่วมขังตลอดปี สำหรับแม่น้ำลำคลองสายสำคัญๆ ที่ไหลผ่านได้แก่ แม่น้ำปราณบุรี คลองกุย คลองบึง คลองหินจวง คลองทับสะแก คลองจะกระ คลองกรูด คลองบางสะพาน คลองบางสะพานน้อยและคลองท่าแซะ เป็นต้น

ลักษณะดิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีพื้นที่ทั้งสิ้น ๖,๓๖๗.๖๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓,๙๗๙,๗๖๒ ไร่ จากการสำรวจดินพบว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีดินอยู่ ๓๐ กลุ่มชุดดิน มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๗๑๔,๙๕๖ ไร่ หรือร้อยละ ๙๓.๓๔ ของพื้นที่จังหวัด และพื้นที่เบ็ดเตล็ด ๑๐ ประเภท มีเนื้อที่ประมาณ ๒๖๔,๘๐๖ ไร่หรือร้อยละ ๖.๖๖ ของพื้นที่จังหวัด สามารถจำแนกความเหมาะสมและข้อจำกัดของดินสำหรับการปลูกพืชจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในช่วงฤดูเพาะปลูกได้ ดังนี้

ความเหมาะสมของกลุ่มชุดดินในการปลูกพืชเศรษฐกิจทั่ว ๆ ไปในฤดูเพาะปลูกของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าว แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำมีเนื้อที่ประมาณ ๔๐,๑๕๓ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๐๑ ของพื้นที่จังหวัด

๒. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าว แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับความเป็นกรดรุนแรงหรือดินเปรี้ยวจัด ดิน เนื้อดินเหนียวจัดและแน่นทึบมีเนื้อที่ประมาณ ๑๕,๘๐๐ ไร่หรือร้อยละ ๐.๔ ของพื้นที่จังหวัด

๓. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าว แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับเนื้อดินแน่นทึบหรือค่อนข้างเป็นทราย มีเนื้อที่ประมาณ ๒,๘๐๐ ไร่หรือร้อยละ ๐.๐๗ ของพื้นที่จังหวัด

๔. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าว มีข้อจำกัดเนื่องจากดินเป็นดินเค็ม มีคราบเกลือลอยหน้า หรือมีชั้นดานแข็งที่สะสมเกลือจากผิวดิน ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ มีเนื้อที่ประมาณ ๙๔,๘๙๔ ไร่หรือร้อยละ ๒.๓๘ ของพื้นที่จังหวัด

๕. ดินที่มีความเหมาะสมปานกลางสำหรับปลูกข้าว มีข้อจำกัดรุนแรงมากที่มีน้ำแช่ขังในฤดูฝนเป็นดินทรายปนร่วน ปนเศษเปลือกหอย ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ มีเนื้อที่ประมาณ ๒๔,๖๐๕ ไร่หรือร้อยละ ๐.๖๒ ของพื้นที่จังหวัด

๖. ดินที่ไม่มีความเหมาะสมปลูกข้าว มีข้อจำกัดเนื่องจากดินเป็นดินเค็มมีคราบเกลือลอยหน้า หรือมีชั้นดานแข็งที่สะสมเกลือจากผิวดิน ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ควรปล่อยเป็นป่าชายเลน มีเนื้อที่ประมาณ ๓๓,๖๘๑ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๘๕ ของพื้นที่จังหวัด

๗. ดินที่มีความเหมาะสมดีสำหรับปลูกพืชไร่ ไม้ผลและไม้ยืนต้น เนื้อดินเป็นดินร่วนหรือดินร่วนปนทรายแป้ง มีเนื้อที่ประมาณ ๑๐๑,๕๗๕ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๕๕ ของพื้นที่จังหวัด

๘. ดินที่มีความเหมาะสมดีสำหรับปลูกพืชไร่ ไม้ผล และไม้ยืนต้น แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ เนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๐๔๑,๔๙๕ ไร่ หรือร้อยละ ๒๖.๑๗ เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่จังหวัด

๙. ดินที่มีความเหมาะสมดีสำหรับปลูกมะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ ไม้ยืนต้น แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ เนื้อดินเป็นทรายจัด มีเนื้อที่ประมาณ ๒๘๐,๒๘๓ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๐๔ ของพื้นที่จังหวัด

๑๐. ดินที่มีความเหมาะสมปานกลางสำหรับปลูกไม้ใช้สอยโตเร็วหรือปลูกหญ้าเลี้ยงสัตว์ มีข้อจำกัดคือเป็นดินลึกลับปานกลางถึงดินปนลูกรังพบชั้นเศษหินก้อนกรวดหรือหินพื้น มีเนื้อที่ประมาณ ๒๒๖,๗๒๒ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๖๙ ของพื้นที่จังหวัด

๑๑. ดินที่มีความเหมาะสมปานกลางสำหรับปลูกไม้ใช้สอยโตเร็วหรือปลูกหญ้าเลี้ยงสัตว์ มีข้อจำกัดคือเป็นดินตื้นพบชั้นเศษหินหรือหินพื้นภายใน ๕๐ ซม. มีเนื้อที่ประมาณ ๒๐๘,๕๗๑ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๒๔ ของพื้นที่จังหวัด

๑๒. ดินที่ไม่เหมาะสมสำหรับการทำการเกษตร เนื่องจากเป็นพื้นที่มีหินพื้นโผล่ปะปน มีก้อนหินเศษหินปะปนมากและมีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๖๔๔,๓๗๗ ไร่ หรือร้อยละ ๔๑.๓๒ ของพื้นที่จังหวัด

๑๓. หน่วยแผนที่ดินเบ็ดเตล็ด เป็นหน่วยของแผนที่ที่ได้แยกออกจากพื้นที่ดินที่มีศักยภาพในการใช้ประโยชน์หรือบริเวณที่ไม่เป็นดินตามธรรมชาติ ได้แก่ พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ พื้นที่อุทยานแห่งชาติ เกาะ พื้นที่เขตทหาร ที่ลุ่มชื้นแฉะ ที่ดินดัดแปลง บ่อ พื้นดินหินโผล่ พื้นที่ชุมชนหมู่บ้าน อำเภอสถานที่ราชการ วัด โรงเรียน และพื้นที่แหล่งน้ำ มีเนื้อที่ประมาณ ๒๖๔,๘๐๖ ไร่ หรือร้อยละ ๖.๖๖ ของพื้นที่จังหวัด

การใช้ประโยชน์และความเหมาะสมของดินเพื่อการเพาะปลูก (Agra-Map analytic)

๑) สภาพพื้นที่ปลูกพืชในชั้นความเหมาะสมและไม่เหมาะสมรวมทั้งสิ้น ๑,๑๔๑,๐๕๗.๘๕ ไร่

- สภาพพื้นที่ชั้นความเหมาะสม ๙๘๐,๗๙๙.๖๐ ไร่

- สภาพพื้นที่ชั้นไม่เหมาะสม ๑๖๐,๒๕๘.๒๕ ไร่ ๑๐ ชนิดพืช ได้แก่ มะพร้าว สับปะรด

ยางพารา ปาล์มน้ำมัน นาข้าว อ้อย ทูเรียน ข้าวโพด มันสำปะหลัง มังคุด กาแฟโรบัสต้า ลำไย และเงาะ

๒) ความเหมาะสมของดินสำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจ ๔ ชนิด ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ชั้นความเหมาะสม	พืชเศรษฐกิจ (ไร่)			
	มะพร้าว	สับปะรด	ปาล์มน้ำมัน	ยางพารา
S๑	-	๗๗,๒๐๑.๖๔	-	๙๑,๙๐๐.๕๓
S๒	๒๙๐,๒๕๔.๙๙	๑๓๖,๑๗๒.๒๕	-	๙๖,๔๗๔.๔๔
S๓	๑๑๐,๑๘๒.๓๖	๑๕,๗๔๓.๖๑	๑๙,๒๕๐.๕๐	๒๓,๗๘๙.๖๐
N	๙,๕๐๒.๖๕	๑๒,๙๓๙.๖๐	๑๑๘,๐๖๙.๒๕	๑๔,๙๘๐.๙๗
รวมเนื้อที่	๔๐๙,๙๔๐.๐๐	๒๔๒,๐๕๗.๑๐	๑๓๗,๓๑๙.๗๕	๒๒๗,๑๔๕.๕๔

หมายเหตุ : S๑ = เหมาะสมสูง S๒ = เหมาะสมปานกลาง S๓ = เหมาะสมน้อย N = ไม่เหมาะสม

สภาพปัญหาด้านทรัพยากรดินของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์พื้นที่รวมทั้งสิ้น จำนวน ๒,๒๗๔,๘๕๐.๗๓ ไร่ ประกอบด้วย

๑. ดินเปรี้ยวจัด	๑๕,๕๙๕.๒๖ ไร่	คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๙
๒. ดินเค็ม	๖๓,๑๙๔.๕๕ ไร่	คิดเป็นร้อยละ ๒.๗๘
๓. ดินตื้น	๒๑๔,๙๐๐.๙๑ ไร่	คิดเป็นร้อยละ ๙.๔๕
๔. ดินทราย	๓๑๔,๑๙๔.๐๑ ไร่	คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๘๑
๕. พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน	๑,๖๖๖,๙๖๖ ไร่	คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๒๘

ที่มา : agri-map-online.moac.go.th (กรมพัฒนาที่ดิน)

ข้อเสนอแนะและแนวทางการจัดการปัญหาเรื่องดิน

๑. ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ทรัพยากรดินโดยทั่วไปของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เกิดจากวัตถุดิบกำเนิดดินที่เป็นดินทรายหรือตะกอนเนื้อหยาบ วัตถุดิบกำเนิดดินเหล่านี้มีธาตุอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อพืชต่ำ เนื้อดินเป็นดินปนทรายหรือดินทรายมีความสามารถในการดูดซับธาตุอาหารต่ำ และถูกชะพาลงไปในดินชั้นล่างหรือออกไปจากพื้นที่ได้ง่ายทำให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ มีเนื้อที่ประมาณ ๘๙๔,๓๕๐ ไร่หรือร้อยละ ๒๒.๔๗ ของพื้นที่จังหวัด

แนวทางการแก้ไข การใช้ประโยชน์พื้นที่ดินบริเวณนี้ ควรมีการปรับปรุงบำรุงดินโดยการเพิ่มปริมาณอินทรีย์วัตถุ เช่น ปุ๋ยหมัก อัตรา ๑-๔ ตันต่อไร่ ปุ๋ยคอก อัตรา ๑-๒ ตันต่อไร่ หรือปุ๋ยพืชสด อัตราเมล็ดพันธุ์ ๕-๑๐ กก.ต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีตามชนิดพืชที่ปลูกเพื่อช่วยปรับปรุงบำรุงดินเพิ่มผลผลิตและรักษาความสามารถในการผลิตของดินไม่ให้เสื่อมลงอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินได้อย่างยั่งยืน

๒. เป็นดินทรายจัด ดินทรายจัดจะมีความสามารถในการอุ้มน้ำและดูดซับธาตุอาหารของดินต่ำถึงต่ำมาก ธาตุอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อพืชสูญเสียไปในดินชั้นล่าง หรือออกไปนอกพื้นที่ได้ง่ายเมื่อมีการให้น้ำหรือฝนตก ดินง่ายต่อการกร่อน ทำให้เกิดเป็นร่องลึกและกว้าง ขาดแคลนน้ำ มีเนื้อที่ประมาณ ๒๘๘,๔๙๗ ไร่หรือร้อยละ ๗.๒๔ ของพื้นที่จังหวัด

แนวทางการแก้ไข การใช้ประโยชน์ของพื้นที่บริเวณนี้ ควรเลือกชนิดพืชที่ศักยภาพเหมาะสมมาใช้ปลูกเพื่อลดต้นทุนในการผลิต มีการปรับปรุงบำรุงดินร่วมกับมีระบบการอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น ปุ๋ยหมักอัตรา ๑ - ๔ ตันต่อไร่ ปุ๋ยคอกอัตรา ๑ - ๒ ตันต่อไร่ หรือปุ๋ยพืชสด อัตราเมล็ดพันธุ์ ๕-๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีและใช้วัสดุคลุมดิน ทำคันดิน ปลูกหญ้าแฝกหรือปลูกพืชเป็นแถบสลับพัฒนาแหล่งน้ำไว้ในช่วงที่พืชขาดแคลนน้ำ การใช้ปุ๋ยเคมีควรใช้ที่ละน้อยแต่บ่อยครั้ง เพื่อลดการสูญเสียธาตุอาหารลงไปในชั้นดินล่าง ก่อนที่พืชจะนำไปใช้ได้หรือสูญเสียออกไปจากพื้นที่ เมื่อมีการให้น้ำหรือมีฝนตก

๓. ดินตื้น ดินตื้นถึงชั้นลูกรัง เศษหิน ก้อนหินปะปนอยู่ในเนื้อดินตั้งแต่ ๓๕ เซนติเมตรหรือมากกว่าโดยปริมาตรภายในความลึก ๕๐ เซนติเมตรจากผิวดิน หรือมีชั้นหินพื้นดินกว่า ๕๐ เซนติเมตรจากผิวดินตื้นจะเป็นอุปสรรคต่อการงอกของรากพืชลงไปหาอาหาร นอกจากนี้ยังมีพื้นที่เป็นดินน้อย ทำให้มีความสามารถในการดูดซับธาตุอาหารและอุ้มน้ำต่ำมาก พืชจะขาดน้ำและทำให้เหี่ยวเฉาไวกว่าพื้นที่อื่น มีเนื้อที่ ประมาณ ๑๔๗,๓๓๒ ไร่หรือร้อยละ ๓.๗๐ ของพื้นที่จังหวัด

แนวทางการแก้ไข เลือกพื้นที่ที่มีหน้าดินหนาและไม่มีเศษหินหรือก้อนหินอยู่บริเวณหน้าดินมาก เพราะจะเป็นอุปสรรคต่อการเกษตรกรรมและการดูแลรักษา โดยทำการเกษตรแบบวนเกษตรหรือแบบผสมผสาน ไม่ทำลายไม้พื้นล่าง ขุดหลุมปลูก พร้อมปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักอัตรา ๒๕-๕๐ กก.ต่อหลุมหรือปุ๋ยคอกอัตรา ๑๐ - ๒๐ กก.ต่อหลุมร่วมกับปุ๋ยเคมีตามชนิดพืชที่ปลูก มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น ใช้วัสดุคลุมดินหรือปลูกหญ้าแฝก เพื่อรักษาความชื้นและลดการกร่อนของดินพัฒนาแหล่งน้ำไว้ในช่วงที่ฝนทิ้งช่วงนานหรือพืชขาดน้ำสำหรับในพื้นที่ที่มีหินกระจัดกระจายอยู่บนดินมากไม่เหมาะสมต่อการเกษตร ควรปล่อยไว้ให้เป็นป่าตามธรรมชาติ เป็นที่อยู่อาศัยเพาะพันธุ์ของสัตว์ป่าเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารสำหรับในพื้นที่เสื่อมโทรม ควรฟื้นฟูให้กลับมาเป็นป่าหรือปลูกไม้ใช้สอยโตเร็ว

๔. ดินเค็ม ที่พบมี ๒ ลักษณะ ลักษณะที่ ๑ คือ ดินเค็มน้ำท่วมถึงชายทะเล มีปริมาณเกลือในดินมากจนพืชใช้ไม่ได้และลักษณะที่ ๒ คือ ปัญหาดินเค็มน้ำท่วมไม่ถึง คือ ดินมีปริมาณเกลือ โซเดียมสูงมากทำให้โครงสร้างดินไม่ดีแน่นทึบแข็งไถพรวนยาก มีเนื้อที่ประมาณ ๕๖,๖๓๕ ไร่หรือร้อยละ ๑.๔๒ ของพื้นที่จังหวัด

แนวทางการแก้ไข ดินเค็มมีอินทรีย์วัตถุในดินปริมาณต่ำถึงต่ำมาก เนื่องจากเกลือเป็นตัวการทำให้อินทรีย์วัตถุถูกชะล้างออกไปจากดินในการปรับปรุงดินเค็มเพื่อปลูกพืชจึงจำเป็นต้องเพิ่มเติมความอุดมสมบูรณ์ให้กับดิน นอกจากนี้อินทรีย์วัตถุยังช่วยปรับปรุงคุณสมบัติทางกายภาพบางประการของดิน โดยจะช่วยเพิ่มความเสถียรของเม็ดดินช่องว่างในดิน ความเป็นประโยชน์ของน้ำในดินลดความหนาแน่นรวมของดินและช่วยให้การซึบซึมน้ำของดินดีขึ้น ทำให้เกลือถูกชะล้างลงไปในชั้นดินล่าง

๕. ดินเปรี้ยวจัด คือ ดินที่เกิดจากตะกอนกร่อยเป็นดินมีสารประกอบของธาตุกำมะถันและกรดกำมะถันปะปนอยู่ในปริมาณมาก ทำให้ธาตุอาหารพืชในดินอยู่ในรูปที่พืชไม่สามารถดูดไปใช้ได้มีเนื้อที่ประมาณ ๑๕,๔๗๖ ไร่หรือร้อยละ ๐.๓๘ ของพื้นที่จังหวัด

แนวทางการแก้ไข มีหลายวิธีสำหรับดินที่มีปฏิกิริยาของดินเป็นกรดไม่รุนแรง อาจใช้วิธีการทำให้กรดเจือจางลง โดยการใช้ปุ๋ยน้ำชะล้างความเป็นกรดในดินหรือการขังน้ำไว้นานๆ แล้วระบายออกก่อนปลูกพืชร่วมกับการเลือกพันธุ์พืชที่ทนต่อดินกรด สำหรับการจัดการดินที่มีปฏิกิริยาของดินเป็นกรดรุนแรงมาก จะใช้วิธีการใส่วัสดุปูน เช่น ปูนมาร์ล ปูนขาว หินปูนบด หินปูนฝุ่น ผสมคลุกเคล้ากับหน้าดินในอัตราที่เหมาะสมตามความต้องการปูนของดินเพื่อช่วยลดความเป็นกรดในดินหรือใช้ปูนควบคู่ไปกับการใช้น้ำชะล้างและควบคุมระดับน้ำใต้ดินซึ่งเป็นวิธีการที่สมบูรณ์ที่สุดและใช้ได้ผลมากในพื้นที่ซึ่งดินเป็นกรดรุนแรงมากและถูกปล่อยทิ้งร้างเป็นเวลานาน

๖. การกร่อนของดิน บางบริเวณมีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นถึงเป็นเนินเขาและมีเนื้อดินค่อนข้างเป็นทรายทำให้ง่ายต่อการถูกกร่อนจากแรงกระแทก ของเม็ดฝนและถูกพัดพาโดยน้ำที่ไหลผ่านผิวดินทำให้เกิดเป็นร่องกว้าง ทำความเสียหายกับพืชที่ปลูกและเป็นอุปสรรคต่อการจัดการที่ดินและการไถพรวน

แนวทางการแก้ไข การใช้ประโยชน์พื้นที่บริเวณนี้ ควรมีการไถพรวนให้น้อยที่สุดและไถขวางความลาดชันปรับปรุงดินโดยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เช่น ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยพืชสดร่วมกับปุ๋ยเคมี มีมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น ใช้วัสดุคลุมดิน ทำคันดิน ปลูกหญ้าแฝกหรือปลูกพืชเป็นแถบสลับในพื้นที่เป็นร่องที่เกิดจากการกร่อนควรไถกลบและปรับปรุงดินพร้อมเปลี่ยนทางเดินของน้ำไหลบ่า เพื่อไม่ให้เกิดการกร่อนซ้ำในพื้นที่เดิม

๗. พื้นที่ที่มีความลาดชันสูงหรือพื้นที่ภูเขา พื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ หรือเป็นพื้นที่ภูเขาไม่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม เนื่องจากยากต่อการจัดการดูแลรักษา ใช้มาตรการพิเศษในการอนุรักษ์ดินและน้ำทำให้เสียค่าใช้จ่ายสูงมากและยังเป็นการทำลายระบบนิเวศของป่าอีกด้วย มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๖๔๔,๓๗๗ ไร่หรือร้อยละ ๔๑.๓๒ ของพื้นที่จังหวัด

แนวทางการแก้ไข ควรรักษาไว้ให้เป็นป่าตามธรรมชาติเป็นที่อยู่อาศัย และเพาะพันธุ์ของสัตว์ป่าเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร ถ้ามีความจำเป็นต้องนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ควรมีการสำรวจดินและเลือกใช้พื้นที่มีศักยภาพในการเกษตรเป็นดินลึกและมีความลาดชันไม่สูงมากนัก โดยทำการเกษตรแบบวนเกษตรและมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ

๘. หินพื้นโผล่ พื้นที่หินพื้นโผล่เป็นพื้นที่ที่มีหินพื้นโผล่กระจายอยู่ทั่วไปบนผิวดินมากกว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ของพื้นผิวดินที่บริเวณนี้ไม่เหมาะสมทางด้านการเกษตรกรรมควรปล่อยไว้ให้เป็นป่าตามธรรมชาติหรือปลูกสวนป่า มีเนื้อที่ประมาณ ๘๕,๒๐๓ ไร่หรือร้อยละ ๒.๑๔ ของพื้นที่จังหวัด

๙. การใช้ที่ดินไม่สอดคล้องกับความเหมาะสมของที่ดิน เกษตรกรในพื้นที่ลุ่มน้ำจำนวนมาก ใช้ประโยชน์ที่ดินโดยการปรับพื้นที่ในบริเวณที่ดินไร่นาใช้ทำนา ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ดิน

ขาดแคลนน้ำได้ง่ายในช่วงฤดูเพาะปลูกข้าวที่ปลูกให้ผลผลิตต่ำทั้งที่พื้นที่เหล่านี้มีความเหมาะสมในการปลูกพืชไร่มากกว่าการปลูกข้าว นอกจากนี้ยังมีการใช้พื้นที่ลาดชันในการเพาะปลูกพืช ทำให้เกิดการชะล้างพังทลายของดินและที่ดินเสื่อมสภาพตามมา สาเหตุของการใช้ที่ดินไม่สอดคล้องกับความเหมาะสมของที่ดิน ได้แก่ การขาดที่ดินทำกินหรือมีที่ดินไม่เพียงพอการขาดการวางแผนหรือการกำหนดเขตการใช้ที่ดินที่เหมาะสม เกษตรกรขาดความรู้ ความเข้าใจในการเลือกพื้นที่เพาะปลูกให้เหมาะสมกับชนิดของพืชและชนิดของการใช้ที่ดิน ไม่มีมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำที่เหมาะสม

(ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดิน)

ลักษณะภูมิอากาศ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในเขตมรสุมร้อนชื้น มี ๓ ฤดูกาล ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ กลางเดือน กุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ อากาศโดยทั่วไปไม่ร้อนไม่หนาวจนเกินไป ความชื้นเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูงเนื่องจากอยู่ใกล้ทะเล ในปี ๒๕๖๗ มีปริมาณน้ำฝน ๙๙๓.๕ มิลลิเมตร/ปี ปริมาณฝนสูงสุด ๔๓.๓ มิลลิเมตร/วัน จำนวนวันที่ฝนตก ๑๐๕ วัน อุณหภูมิเฉลี่ย ๒๘.๙ องศาเซลเซียส (เฉลี่ยต่ำสุด ๒๓.๐ องศาเซลเซียส เฉลี่ยสูงสุด ๓๖.๕ องศาเซลเซียส) ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย ๗๖% (เฉลี่ยต่ำสุด ๔๘% เฉลี่ยสูงสุด ๙๖%)

ฤดูกาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในเขตมรสุมร้อนชื้น อากาศไม่ร้อนและหนาวจนเกินไป ความชื้นเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูงเนื่องจากอยู่ใกล้ทะเล แบ่งฤดูกาลออกเป็น ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงว่างของลมมรสุมลักษณะอากาศโดยทั่วไปจะไม่ร้อนอบอ้าวมากนักเนื่องจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ติดกับทะเล อย่างไรก็ตามช่วงเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวมากที่สุดจะอยู่ในช่วงเดือนเมษายน

ฤดูฝน เริ่มประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดพาความชื้นจากทะเลและมหาสมุทรมาปกคลุมประเทศไทย ทำให้อากาศชุ่มชื้นและเริ่มมีฝนตก ตั้งแต่ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป นอกจากนี้ในช่วงเดือนตุลาคมและพฤศจิกายนอาจได้รับอิทธิพลจากร่องมรสุมที่พัดผ่านบริเวณภาคใต้และอ่าวไทยและพายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนตัวเข้าใกล้หรือเข้าสู่ประเทศไทยในช่วงดังกล่าวด้วย

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณ เดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงที่มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทยและบริเวณความกดอากาศสูงจาก ประเทศจีน ซึ่งเป็นมวลอากาศเย็นจะแผ่ลงมาปกคลุมประเทศไทยในช่วงดังกล่าว ทำให้อุณหภูมิลดลงทั่วไปและมีอากาศหนาวเย็นเป็นครั้งคราวโดยอุณหภูมิจะลดลงต่ำสุดในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคม นอกจากนี้จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จะยังคงมีฝนต่อไปอีกระยะหนึ่งจนถึงเดือนพฤศจิกายน

(ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยา)

ปริมาณน้ำฝน สถิติข้อมูลน้ำฝนและปริมาณน้ำฝน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ ๑ ปริมาณน้ำฝน ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๗

ที่	รายการ	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
๑	ปริมาณน้ำฝนทั้งปี (มม.)	๑๔๔๓.๖	๘๕๕.๖	๙๖๙.๘	๙๖๙.๕	๑๘๑๒.๐	๖๐๒.๗	๙๙๓.๕
๒	จำนวนวันที่ฝนตก	๑๓๑ วัน	๙๕ วัน	๑๐๐ วัน	๑๓๖ วัน	๑๒๖ วัน	๙๔ วัน	๑๐๕ วัน

ปริมาณฝนตกสะสมเดือนตั้งแต่เดือน ม.ค. -พ.ค. ๒๕๖๘ รวม ๓๒๔.๑๐ มิลลิเมตร

- ปริมาณฝนตกสะสมตลอดทั้งปี ๒๕๖๗ จำนวน ๙๕๘.๘๓ มิลลิเมตร (๑๐๔ วัน)

- ปริมาณฝนตกเฉลี่ย ๑๐ ปี จำนวน ๑,๐๕๙.๑๓ มิลลิเมตร (๑๑๐ วัน/ปี)

(ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยา)

๑.๑.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ

แหล่งน้ำผิวดิน พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้กำหนดกลุ่มน้ำเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการน้ำ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) จึงร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ศึกษาทบทวนการแบ่งพื้นที่กลุ่มน้ำใหม่ ผลการศึกษาสรุปให้ปรับปรุง ๒๕ กลุ่มน้ำเดิมเหลือ ๒๒ กลุ่มน้ำ

ตารางที่ ๒ ขอบเขตกลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลอ่าวไทยตะวันตก (กลุ่มชายฝั่งทะเลประจวบคีรีขันธ์)

จังหวัด	ลุ่มน้ำหลัก	ลุ่มน้ำสาขา	พื้นที่ (ตร.กม.)
ประจวบคีรีขันธ์	ลุ่มแม่น้ำเพชรบุรี- ประจวบคีรีขันธ์	๑) แม่น้ำปราณบุรี	๒,๙๙๑.๑๐
		๒) คลองเขาแดง	๔๙๓.๙๒
		๓) คลองกุยบุรี	๗๓๕.๐๒
		๔) ชายฝั่งทะเลอ่าวไทยตะวันตก (ชายฝั่งทะเลประจวบคีรีขันธ์)	๒,๓๘๘.๙๒
		๕) คลองบางสะพานใหญ่	๔๘๘.๓๓
รวม			๗,๐๙๗.๓๓

แหล่งน้ำธรรมชาติส่วนใหญ่เป็นสายสั้นๆ ที่เป็นอิสระแยกจากกันและไหลลงอ่าวไทยปัจจุบัน แหล่งน้ำต่างๆ อยู่ในสภาพตื้นเขินจะมีน้ำมากเฉพาะในช่วงฤดูฝนส่วนใหญ่ในฤดูแล้งส่วนใหญ่ น้ำจะแห้งใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตรได้บ้างเพียงส่วนน้อยแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่

- **แม่น้ำปราณบุรี** ต้นน้ำมาจากเทือกเขาตะนาวศรีทางทิศตะวันตก ซึ่งเป็นเทือกเขาสูงและเป็นพรมแดนไทย – พม่าและเทือกเขาทางตะวันตกเฉียงเหนือบริเวณเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานไหลลงสู่อ่าวไทยทางทิศตะวันออกที่ปากน้ำปราณบุรี อำเภอบ้านประจวบมีความยาวของลำน้ำประมาณ ๑๘๐ กิโลเมตร

- **แม่น้ำกุยบุรี** ต้นน้ำมาจากเทือกเขาตะนาวศรีและไหลจากทิศตะวันตกและทิศเหนือ มาทางทิศตะวันออกมีความยาวของลำน้ำประมาณ ๖๗ กิโลเมตร

- **แม่น้ำบางสะพานใหญ่** เกิดจากเทือกเขาทางตะวันตก มีลำน้ำสาขาย่อยหลายสายไหลจากตะวันตกมารวมกันแล้วไหลไปทางทิศตะวันออกลงสู่อ่าวไทยท้ายอำเภอบางสะพานมีความยาวของลำน้ำประมาณ ๒๗ กิโลเมตร

- **คลองบึง** ไหลจากเทือกเขาสูงทางทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ลงสู่อ่าวไทยบริเวณเหนืออำเภอมืองประจวบคีรีขันธ์ มีความยาวของลำน้ำประมาณ ๓๒ กิโลเมตร

- **คลองบางสะพานน้อย** เกิดจากภูเขาทางทิศตะวันตกและไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือและตะวันออกลงสู่อ่าวไทยมีความยาวของลำน้ำประมาณ ๓๐ กิโลเมตร

๑.๑.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีพื้นที่ทั้งสิ้น ๖,๓๖๗.๖๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓,๙๗๙,๖๗๒.๕๐ ไร่ เป็นพื้นที่ป่าทั้งหมด ๑,๗๐๘,๔๘๘ ไร่คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๙๒ ของพื้นที่จังหวัด โดยมีสภาพเป็นผืนป่าใหญ่ติดต่อกัน ตั้งแต่อำเภอบางสะพานน้อย ถึงอำเภอบางสะพานน้อย ลักษณะเป็นป่าดิบแล้งและป่าเบญจพรรณ จำแนกพื้นที่ป่าไม้ออกเป็น ๓ ลักษณะ ประกอบด้วย

พื้นที่อุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า มีจำนวน ๖ แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด อุทยานแห่งชาติป่ากุยบุรี อุทยานแห่งชาติหาดวนกร อุทยานแห่งชาติน้ำตก ห้วยยาง และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเสด็จในกรมหลวงชุมพรด้านทิศเหนือ รวมเนื้อที่ ๑,๑๒๗,๓๗๘ ไร่ ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช

พื้นที่วนอุทยาน มีจำนวน ๖ แห่ง ได้แก่ วนอุทยานปราณบุรี วนอุทยานท้าวโกษาวนอุทยานเขาตม่องลาย วนอุทยานห้วยน้ำซับ วนอุทยานปากกลางอ่าวและวนอุทยานแม่รำพึง รวมเนื้อที่ ๑๐,๑๓๘ ไร่ อยู่ในความควบคุมดูแลของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ โดยการออกกฎกระทรวงประกาศให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ มีจำนวน ๒๐ ป่า รวมเนื้อที่ ๑,๗๕๘,๕๕๗ ไร่ แต่พื้นที่ดังกล่าวบางส่วนได้นำไปออกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งอุทยานแห่งชาติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและประกาศจัดตั้งวนอุทยานรวมทั้งได้ส่งมอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดิน นำไปปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมทำให้เหลือพื้นที่ที่ยังคงสภาพเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ ๕๗๐,๙๗๒ ไร่ อยู่ในความควบคุมดูแลของกรมป่าไม้

รวมเนื้อที่ป่าทั้งสามลักษณะประมาณ ๑,๗๐๘,๕๘๘ ไร่ โดยมีสภาพเป็นผืนป่าใหญ่ติดต่อกัน ตั้งแต่อำเภอหัวหินถึงอำเภอบางสะพานน้อย ลักษณะป่าเป็นป่าดิบชื้น ป่าดิบแล้ง และป่าเบญจพรรณพันธุ์ไม้มีค่าทางเศรษฐกิจมีหลายชนิด เช่น มะค่า โกงะ ชิงชัน แดงยาง ไม้จันทน์ และไม้เกดซึ่งเป็นไม้ประจำจังหวัด และสัตว์ป่ามีความหลากหลาย ได้แก่ ช้างป่า อยู่เป็นฝูงใหญ่ที่สุดของประเทศและพบสัตว์ป่าที่มีความสำคัญ

๑.๒ ข้อมูลด้านการปกครองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑.๒.๑ การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์แบ่งการปกครองออกเป็น ๘ อำเภอ ๔๘ ตำบล ๔๓๕ หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๖๑ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ เทศบาล ๑๖ แห่ง (เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑ แห่ง และเทศบาลตำบล ๑๔ แห่ง) และองค์การบริหารส่วนตำบล ๔๔ แห่ง

ตารางที่ ๓ การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ	ที่ว่าการอำเภอ ห่างจาก ศาลากลาง จังหวัด (กม.)	จำนวน (แห่ง)					
				ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง/ตำบล	อบต.
๑) หัวหิน	๘๓๘.๙๐	๑๓.๑๕	๗๘.๔๔	๗	๖๓	-	๑	-/๑	๕
๒) ปราณบุรี	๗๖๕.๓๗	๑๒.๐๐	๖๕.๕๕	๖	๔๓	-	-	-/๓	๕
๓) สามร้อยยอด	๘๗๑.๙๐	๑๓.๖๗	๕๐.๑๑	๕	๔๑	-	-	-/๒	๕
๔) กุยบุรี	๙๓๕.๔๐	๑๔.๖๘	๓๓.๙๐	๖	๔๗	-	-	-/๒	๖
๕) เมืองฯ	๘๔๔	๑๓.๒๐	๑๐.๗๗	๖	๖๓	๑	-	๑/๒	๕
๖) ทับสะแก	๕๓๘	๘.๔๐	๓๘.๙๒	๖	๖๕	-	-	-/๑	๖
๗) บางสะพาน	๘๖๘	๑๓.๖๐	๖๙.๖๕	๗	๗๑	-	-	-/๓	๗
๘) บางสะพานน้อย	๗๒๐	๑๑.๓๐	๙๖.๗๓	๕	๔๑	-	-	-/๑	๕
รวม	๖๓๘๑.๕๗	๑๐๐	-	๔๘	๔๓๕	๑	๑	๒/๑๕	๔๔

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑.๒.๒ ข้อมูลประชากร

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีประชากร รวม ๕๕๑,๗๖๙ คน แยกเป็นชาย ๒๗๐,๒๑๕ คน คิดเป็น ๔๘.๙๗% เพศหญิง ๒๘๑,๕๕๔ คน คิดเป็น ๕๑.๐๓% (ข้อมูลประชากร ณ สิ้นเดือน ธันวาคม ๒๕๖๗)

ตารางที่ ๔ จำนวนประชากรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

อำเภอ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวมประชากร (คน)	จำนวนครัวเรือน
๑) หัวหิน	๕๙,๕๖๑	๖๖,๖๖๙	๑๒๖,๒๓๐	๙๖,๕๓๗
๒) ปราณบุรี	๓๙,๖๑๐	๓๘,๑๓๒	๗๗,๗๔๒	๔๒,๗๐๐
๓) สามร้อยยอด	๒๔,๕๒๕	๒๒,๐๔๓	๔๖,๕๖๘	๒๐,๗๑๓
๔) กุยบุรี	๒๑,๑๕๖	๒๒,๐๔๓	๔๓,๑๙๙	๑๖,๓๘๗
๕) เมืองประจวบคีรีขันธ์	๔๔,๑๕๔	๔๖,๑๑๐	๙๐,๒๖๔	๔๒,๙๗๔
๖) ทับสะแก	๒๓,๙๕๑	๒๔,๘๗๗	๔๘,๘๒๘	๑๙,๔๙๖

อำเภอ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวมประชากร (คน)	จำนวนครัวเรือน
๗) บางสะพาน	๓๗,๕๔๓	๓๘,๔๔๐	๗๕,๙๘๓	๓๕,๙๐๐
๘) บางสะพานน้อย	๑๙,๗๑๕	๑๙,๙๑๗	๓๙,๖๓๒	๑๘,๖๒๓
รวม	๒๗๐,๒๑๕	๒๘๑,๕๕๔	๕๕๑,๗๖๙	๒๙๓,๓๓๐

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑.๓ ข้อมูลลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรม

การศึกษา : สถานศึกษา นักเรียน/นักศึกษา ข้าราชการครู/บุคลากร

สารสนเทศทางการศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพราะข้อมูลและสารสนเทศเป็นหัวใจสำคัญต่อการกำหนดนโยบาย การวางแผน และการพัฒนาการศึกษาตลอดจนการควบคุม ติดตามและประเมินผล แผนงานและโครงการต่าง ๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงได้รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ ด้านการศึกษาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จัดเตรียมความพร้อมเด็กก่อนเข้าสู่ระบบโรงเรียน จัดการศึกษาและเสริมสร้างการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้แก่ประชาชนในพื้นที่ ได้แก่

สถานศึกษาในระบบ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีสถานศึกษาในระบบ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำแนกตามสังกัด ทั้งหมด ๔๒๗ แห่ง ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอหัวหิน ๗๔ แห่ง อำเภอปราณบุรี ๕๐ แห่ง อำเภอสามร้อยยอด ๔๖ แห่ง อำเภอกุยบุรี ๔๑ แห่ง อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ๖๔ แห่ง อำเภอทับสะแก ๔๗ แห่ง อำเภอบางสะพาน ๖๗ แห่ง อำเภอบางสะพานน้อย ๓๘ แห่ง

สถานศึกษานอกระบบและสถานศึกษาตามอัธยาศัย

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีหน้าที่จัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ อันได้แก่ ๑) การเรียนรู้ตลอดชีวิต ๒) การเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง และ๓) การเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ และมีสถานศึกษาในสังกัด จำนวน ๘ แห่ง ตั้งอยู่ในทุกอำเภอของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อำเภอละ ๑ แห่ง

ตารางที่ ๕ จำนวนสถานศึกษาที่จำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา ๒๕๖๖

สังกัด	จำนวนสถานศึกษา	ร้อยละ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)	๒๒๖	๕๒.๙๒
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)	๓๔	๗.๙๖
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)	๕	๑.๑๗
กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)	๒	๐.๔๗
โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)	๑๕๑	๔.๘๕
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (พศ.)	๑	๐.๒๓
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สตช.)	๘	๑.๘๗
รวม	๔๓๓	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ ๖ จำนวนนักเรียน ห้องเรียน จำแนกอายุ รายชั้น ปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๗

ชั้น	ประชากรวัยเรียน		จำนวนนักเรียน (คน)	ร้อยละของนักเรียน ต่อประชากรวัยเรียน
	อายุ (ปี)	จำนวน (คน)		
เตรียมอนุบาล	๒	๔,๖๐๕	๒,๑๗๐	๔๗.๑๒
อนุบาล ๑	๓	๔,๙๔๒	๕,๑๓๐	๑๐๓.๘๐
อนุบาล ๒	๔	๕,๓๐๙	๕,๙๙๘	๑๑๒.๙๘
อนุบาล ๓	๕	๖,๑๖๘	๖,๒๐๙	๑๐๐.๖๖
รวมก่อนประถมศึกษา	๒ - ๕	๒๑,๐๒๔	๑๙,๕๐๗	๙๒.๗๘
ประถมศึกษาปีที่ ๑	๖	๖,๒๒๓	๖,๙๒๔	๑๑๑.๒๖
ประถมศึกษาปีที่ ๒	๗	๖,๕๒๘	๖,๗๙๗	๑๐๔.๑๒
ประถมศึกษาปีที่ ๓	๘	๖,๗๑๙	๖,๘๘๘	๑๐๒.๕๒
ประถมศึกษาปีที่ ๔	๙	๖,๗๕๖	๖,๗๙๔	๑๐๐.๕๖
ประถมศึกษาปีที่ ๕	๑๐	๗,๐๑๔	๗,๒๖๑	๑๐๓.๕๒
ประถมศึกษาปีที่ ๖	๑๑	๗,๐๖๙	๗,๒๖๖	๑๐๒.๗๙
รวมประถมศึกษา	๖ - ๑๑	๔๐,๓๐๙	๔๑,๙๓๐	๑๐๔.๐๒
มัธยมศึกษาปีที่ ๑	๑๒	๖,๔๗๙	๖,๕๙๒	๑๐๑.๗๔
มัธยมศึกษาปีที่ ๒	๑๓	๖,๖๒๐	๖,๓๗๑	๙๖.๒๔
มัธยมศึกษาปีที่ ๓	๑๔	๖,๗๐๒	๕,๙๖๐	๘๘.๙๓
รวมมัธยมศึกษาตอนต้น	๑๒ - ๑๔	๑๙,๘๐๑	๑๘,๙๒๓	๙๕.๕๗
มัธยมศึกษาปีที่ ๔/ปวช.๑	๑๕	๗,๐๐๐	๕,๗๗๔	๘๒.๔๙
มัธยมศึกษาปีที่ ๕/ปวช.๒	๑๖	๗,๐๗๔	๕,๐๔๑	๗๑.๒๖
มัธยมศึกษาปีที่ ๖/ปวช.๓	๑๗	๖,๙๑๘	๔,๗๙๙	๖๙.๓๗
รวมมัธยมศึกษาตอนปลาย	๑๕ - ๑๗	๒๐,๙๙๒	๑๕,๖๑๔	๗๔.๓๘
รวมทั้งสิ้น	๒ - ๑๗	๑๐๒,๑๒๖	๙๕,๙๗๔	๙๓.๙๘

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โครงการประชากร ประชากรวัยทำงาน และกำลังแรงงาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวนประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๔๐๗,๔๓๑ คน เป็นเพศชาย ๑๙๗,๓๓๖ คน และเพศหญิง ๒๑๐,๐๙๕ คน จำแนกเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๒๗๙,๑๙๑ คน และเป็นผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๑๒๘,๒๔๐ คน

ตารางที่ ๗ โครงสร้างประชากร ประชากรวัยแรงงาน และกำลังแรงงาน

สถานภาพแรงงาน	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๑๙๗,๓๓๖	๑๐๐.๐๐	๒๑๐,๐๙๕	๑๐๐.๐๐	๔๐๗,๔๓๑	๑๐๐.๐๐
๑. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๕๑,๘๗๔	๗๖.๙๖	๑๒๗,๓๑๘	๖๐.๖๐	๒๗๙,๑๙๑	๖๘.๕๒
๑.๑ กำลังแรงงานปัจจุบัน	๑๕๑,๕๗๕		๑๒๗,๓๑๗		๒๗๘,๘๙๒	
๑.๑.๑ ผู้มีงานทำ	๑๕๐,๐๓๓	๗๖.๐๓	๑๒๖,๖๓๑	๖๐.๒๗	๒๗๖,๖๖๔	๖๗.๙๐
๑.๑.๒ ผู้ว่างงาน	๑,๕๔๒	๐.๗๘	๖๘๖	๐.๓๓	๒,๒๒๘	๐.๕๕
๑.๒ ผู้รอฤดูกาล	๓๐๐	๐.๑๕	-	-	๓๐๐	๐.๐๗

สถานภาพแรงงาน	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๒. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	๔๕,๔๖๒	๒๓.๐๔	๘๒,๗๗๗	๓๙.๔๐	๑๒๘,๒๔๐	๓๑.๔๘
๒.๑ ทำงานบ้าน	๒,๘๘๖	๑.๔๖	๓๒,๕๕๑	๑๕.๔๙	๓๕,๔๓๘	๘.๗๐
๒.๒ เรียนหนังสือ	๑๓,๘๙๑	๗.๐๔	๑๖,๒๕๐	๗.๗๓	๓๐,๑๔๑	๗.๔๐
๒.๓ ยังเด็ก ขรา /ไม่สามารถทำงานได้	๑๗,๙๑๘	๙.๐๘	๒๔,๙๒๑	๑๑.๘๖	๔๒,๘๓๙	๑๐.๕๑
๒.๔ ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย/ผู้พิการ	๔๘๒	๐.๒๔	๒,๒๖๕	๑.๐๘	๒,๗๔๖	๐.๖๗
๒.๔ อื่น ๆ	๑๐,๒๘๕	๕.๒๑	๖,๗๙๑	๓.๒๓	๑๗,๐๗๖	๔.๑๙
อัตราการว่างงาน	๑.๐๒		๐.๕๔		๐.๘๑	

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และสำนักงานแรงงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โครงสร้างการจ้างงาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ผู้มีส่วนทำส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน ๖๔,๙๐๗ คน (ร้อยละ ๒๓.๔๖) รองลงมาคือระดับอุดมศึกษา จำนวน ๕๔,๗๒๐ คน (ร้อยละ ๑๙.๗๘) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๕๐,๑๕๒ คน (ร้อยละ ๑๘.๑๓) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๔๗,๙๘๕ คน (ร้อยละ ๑๗.๓๔) ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน ๔๑,๗๑๒ คน (ร้อยละ ๑๕.๐๘) ไม่มีการศึกษา จำนวน ๑๔,๑๐๔ คน (ร้อยละ ๕.๑๐) และอื่น ๆ จำนวน ๓,๐๘๔ คน (ร้อยละ ๑.๑๑) ตามลำดับ

ตารางที่ ๘ จำนวนและร้อยละของประชากรผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ยอดรวม	๑๕๐,๐๓๓	๑๐๐.๐๐	๑๒๖,๖๓๑	๑๐๐.๐๐	๒๗๖,๖๖๔	๑๐๐.๐๐
๑. ไม่มีการศึกษา	๗,๑๓๒	๔.๗๕	๖,๙๗๑	๕.๕๐	๑๔,๑๐๔	๕.๑๐
๒. ต่ำกว่าประถมศึกษา	๒๐,๐๕๖	๑๓.๓๗	๒๑,๖๕๖	๑๗.๑๐	๔๑,๗๑๒	๑๕.๐๘
๓. ประถมศึกษา	๓๖,๐๙๓	๒๔.๐๖	๒๘,๘๑๔	๒๒.๗๕	๖๔,๙๐๗	๒๓.๔๖
๔. มัธยมศึกษาตอนต้น	๓๐,๑๗๗	๒๐.๑๑	๑๗,๘๐๘	๑๔.๐๖	๔๗,๙๘๕	๑๗.๓๔
๕. มัธยมศึกษาตอนปลาย	๒๘,๙๙๖	๑๙.๓๓	๒๑,๑๕๖	๑๖.๗๑	๕๐,๑๕๒	๑๘.๑๓
๖. อุดมศึกษา	๒๖,๒๕๕	๑๗.๕๐	๒๘,๔๖๕	๒๒.๔๘	๕๔,๗๒๐	๑๙.๗๘
๗. การศึกษาอื่นๆ	๑,๓๒๒	๐.๘๘	๑,๗๖๑	๑.๓๙	๓,๐๘๔	๑.๑๑

โครงสร้างการว่างงาน

อัตราการว่างงานของประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป พบว่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๒๗๘,๘๘๙๒ คน เป็นเพศชาย จำนวน ๑๕๑,๕๗๕ คน และเพศหญิง จำนวน ๑๒๗,๓๑๗ คน โดยมีอัตราการว่างงานของผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานรวมอยู่ที่ร้อยละ ๐.๘๐ เป็นอัตราการว่างงานเพศชาย ร้อยละ ๑.๐๒ และเพศหญิง ร้อยละ ๐.๕๔

ตารางที่ ๙ จำนวนและอัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ

เพศ	ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป (คน)	ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (คน)	ผู้ว่างงาน	
			จำนวน (คน)	อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)
ยอดรวม	๔๐๗,๔๓๑	๒๗๘,๘๘๙๒	๒,๒๒๘	๐.๘๐
ชาย	๑๙๗,๓๓๖	๑๕๑,๕๗๕	๑,๕๔๒	๑.๐๒
หญิง	๒๑๐,๐๙๕	๑๒๗,๓๑๗	๖๘๖	๐.๕๔

สถานการณ์การจ้างงาน

สำหรับผู้มีงานทำ ๒๗๖,๖๖๔ คน ภาคเกษตรกรรม ๘๖,๙๗๙ คน (ร้อยละ ๓๑.๔๔ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม จำแนกตามอุตสาหกรรม (๒๑ อุตสาหกรรม) มีจำนวน ๑๘๙,๖๘๕ คน (ร้อยละ ๖๘.๕๖ ผู้มีงานทำทั้งหมด) โดยกลุ่มผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมจะทำงานในอุตสาหกรรมสูงสุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ ๑) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ มากที่สุด ๔๕,๔๙๗ คน (ร้อยละ ๑๖.๔๔) ๒) การผลิต ๓๔,๗๔๐ คน (ร้อยละ ๑๒.๕๖) ๓) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ๓๒,๐๗๒ คน (ร้อยละ ๑๑.๕๙) ๔) การก่อสร้าง ๑๙,๙๕๔ คน (ร้อยละ ๗.๒๑) และ ๕) การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ การประกันสังคม ๑๓,๒๖๗ คน (ร้อยละ ๔.๘๐)

ตารางที่ ๑๐ จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ยอดรวม	๒๗๖,๖๖๔	๑๐๐.๐๐
ภาคเกษตรกรรม		
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๘๖,๙๗๙	๓๑.๔๔
นอกภาคเกษตรกรรม		
๑. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๕๓๐	๐.๑๙
๒. การผลิต	๓๔,๗๔๐	๑๒.๕๖
๓. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	๗๘๘	๐.๒๘
๔. การจัดหา น้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล	๓๒๖	๐.๑๒
๕. การก่อสร้าง	๑๙,๙๕๔	๗.๒๑
๖. การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์	๔๕,๔๙๗	๑๖.๔๔
๗. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๗,๓๒๒	๒.๖๕
๘. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๓๒,๐๗๒	๑๑.๕๙
๙. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑,๑๕๕	๐.๔๒
๑๐. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑,๐๔๐	๐.๓๘
๑๑. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๒,๘๐๔	๑.๐๑
๑๒. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑,๖๐๘	๐.๕๘
๑๓. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๕,๔๑๑	๑.๙๖
๑๔. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ การประกันสังคม	๑๓,๒๖๗	๔.๘๐
๑๕. การศึกษา	๔,๖๓๕	๑.๖๘
๑๖. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๔,๒๖๒	๑.๕๔
๑๗. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๒,๗๘๔	๑.๐๑
ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑๘. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๙,๐๓๕	๓.๒๗
๑๙. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล การผลิตสินค้าและบริการที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในครัวเรือน	๒,๔๕๒	๐.๘๙
๒๐. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	-	-
๒๑. ไม่ทราบ	-	-

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และสำนักงานแรงงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๕) การสาธารณสุข

สถานบริการสาธารณสุขภาครัฐและเอกชน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งสิ้น ๙๕ แห่ง แยกเป็นสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วย โรงพยาบาลทั่วไป (ระดับ S) จำนวน ๒ แห่ง (โรงพยาบาลประจวบคีรีขันธ์ และโรงพยาบาลหัวหิน) โรงพยาบาลชุมชน (ระดับ M๑) จำนวน ๑ แห่ง (โรงพยาบาลบางสะพาน) โรงพยาบาลชุมชน (ระดับ F๑) จำนวน ๒ แห่ง (โรงพยาบาลปราณบุรี และสามร้อยยอด) โรงพยาบาลชุมชน (ระดับ F๒) จำนวน ๒ แห่ง (โรงพยาบาลทับสะแก กุยบุรี และบางสะพานน้อย) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๘๑ แห่ง ครอบคลุมทุกตำบล และสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐนอกสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๓ แห่ง คือ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม ๒ แห่ง (โรงพยาบาลค่ายธนรัชต์ และโรงพยาบาลกองบิน ๕) โรงพยาบาลสังกัดสำนักงานบรรเทาทุกข์ และประชานามัยพิทักษ์ ๑ แห่ง (สถานีกาชาดหัวหินเฉลิมพระเกียรติ) สถานบริการสาธารณสุขภาคเอกชน ประกอบด้วย โรงพยาบาลเอกชน จำนวน ๒ แห่ง (โรงพยาบาลซานเปาโลหัวหิน และโรงพยาบาลกรุงเทพหัวหิน) และคลินิกเอกชน จำนวน ๒๗๒ แห่ง (กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มกราคม ๒๕๖๘) รวมจำนวนเตียงทั้งสิ้น ๑,๓๖๐ เตียง (เตียงต่อประชากร = ๑ : ๒๙๕.๔๖)

๖) ศาสนา : ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ ตามลำดับผู้นับถือศาสนาพุทธ จำนวน ๕๔๑,๔๔๕ คน คิดเป็น ๙๘.๒๗ % จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัดจำนวน ๒๕๑ แห่ง ได้รับวิสุงคามสีมาแล้ว ๑๘๑ แห่ง เป็นสำนักสงฆ์ ๗๐ แห่ง จากจำนวนวัดทั้งหมดจำแนกเป็นมหานิกาย ๒๒๙ แห่ง ธรรมยุต ๒๒ แห่ง มีวัดที่เป็นพระอารามหลวง ๔ แห่ง มีวัดร้าง ๑ แห่ง สำนักปฏิบัติธรรม ๒๘ แห่ง เป็นมหานิกาย ๒๖ แห่ง ธรรมยุต ๒ แห่ง โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาวัดธรรมิการามวรวิหาร ๑ แห่ง จำนวนพระภิกษุทั้งสองนิกาย ๑,๙๕๒ รูป มหานิกาย ๑,๘๑๕ รูป ธรรมยุต ๑๓๗ รูป จำนวนสามเณรทั้งสองนิกาย ๑๐๓ รูป เป็นมหานิกาย ๗๒ รูป ธรรมยุต ๓๑ รูป ศาสนาคริสต์ ๔,๕๐๐ คน คิดเป็น ๐.๘๒% โบสถ์ ๓๒ แห่ง ศาสนาอิสลาม ๕,๐๕๒ คน คิดเป็น ๐.๙๒% มัสยิด ๑๓ แห่ง (สนง.วัฒนธรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์)

๑.๔ โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๑.๔.๑ การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เชื่อมระหว่างภาคกลางกับภาคใต้ โดยมีถนนเพชรเกษมเป็นเส้นทาง การคมนาคมสายหลัก ทำให้การติดต่อระหว่างจังหวัดกับจังหวัด หรือกับอำเภอเป็นไปด้วยความสะดวก และเป็นทางผ่านของรถไฟ และรถโดยสารหลายเส้นทางเข้าสู่ภาคใต้

รถยนต์โดยสารประจำทาง แยกเป็น

- เส้นทางหมวด ๒ (ที่มีจุดเริ่มต้นที่กรุงเทพฯ จุดปลายทางอยู่ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์)

จำนวน ๗ เส้นทาง

- เส้นทางหมวด ๓ (ระหว่างจังหวัด) จำนวน ๕ เส้นทาง เส้นทางหมวด ๔ (ภายในเขตจังหวัด) จำนวน ๖ เส้นทาง และเส้นทางรถขนาดเล็ก จำนวน ๒ เส้นทาง รถโดยสารประจำทางและรถขนาดเล็กดังกล่าว ส่วนใหญ่จะมีการเดินรถสายถนนเพชรเกษม

รถยนต์ เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) เป็นเส้นทางสายหลักที่จะเดินทางสู่ภาคใต้ ซึ่งจะต้องผ่านจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีรถโดยสารประจำทางธรรมดาและรถโดยสารประจำทางปรับอากาศให้บริการกรุงเทพฯ – ประจวบคีรีขันธ์ ระยะทางประมาณ ๓๒๓ กิโลเมตร

รถไฟ จากสถานีรถไฟกรุงเทพอภิวัฒน์ – ประจวบฯ โดยขบวนรถเร็ว รถธรรมดา รถด่วน รถด่วนพิเศษ รถดีเซลราง และสปรินเตอร์ ระยะทางประมาณ ๓๑๐ กิโลเมตร

การคมนาคมทางอากาศ มีสนามบิน ๒ แห่ง

๑) สนามบินกองบิน ๕ กองพลบินที่ ๔ เป็นสนามบินของกองทัพอากาศ ตั้งอยู่ชายทะเลบริเวณเขาล้อมหมวก และอ่าวมะนาว อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์

๒) ท่าอากาศยานหัวหิน ถนนเพชรเกษม ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระยะทางจากกรุงเทพมหานครประมาณ ๒๒๖ กิโลเมตร ห่างจากอำเภอหัวหินไปทางทิศเหนือ ประมาณ ๗ กิโลเมตร พื้นที่ทั้งหมด ๔๖๘ ไร่ ๑ งาน ๕๒.๒๑ ตารางวา มีอาคารผู้โดยสารขนาด ๗,๒๐๐ ตารางเมตร รองรับผู้โดยสารขาเข้าและขาออกรวมกันในชั่วโมงคับคั่งได้ ๓๐๐ คน (เข้า ๑๕๐/ออก ๑๕๐) พื้นที่ทางวิ่ง (RUN WAY) ขนาด ๔๕ x ๒,๑๐๐ เมตร และพื้นที่ลานจอดอากาศยาน (APRON) ขนาด ๘๐ x ๑๕๕ ตารางเมตร สามารถจอดอากาศยานแบบ Airbus A๓๒๐ (ขนาด ๑๘๐ ที่นั่ง) ได้ ๑ ลำ พร้อมอากาศยานแบบ A๓๒๐ (ขนาด ๗๔ ที่นั่ง) ได้อีก ๑ ลำ ในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ท่าอากาศยานยังเป็นศูนย์ฝึกการบิน สถาบันการบินพลเรือน และ ศูนย์ฝนหลวงหัวหิน ซึ่งดูแลพื้นที่ภาคใต้ตอนบน ปัจจุบันมีสายการบินที่ให้บริการ คือ สายการบินแอร์เอเชีย (Air Asia) นำเครื่อง A๓๒๐ จำนวนผู้โดยสาร ๑๘๐ ที่นั่ง เปิดให้บริการประจำเส้นทาง หัวหิน – เชียงใหม่ รายละเอียดตามตาราง

ตารางที่ ๑๑ สถิติเที่ยวบินและผู้โดยสารท่าอากาศยานหัวหิน ปีพ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๖ ณ เดือน มิถุนายน ๒๕๖๗

ปี	เครื่องบินระหว่างประเทศ		เครื่องบินภายในประเทศ		เครื่องบิน	ผู้โดยสาร		รวม
	แบบเช่าเหมาลำ	แบบมีตารางบิน	แบบเช่าเหมาลำ	แบบมีตารางบิน	และอื่นๆ	ขาเข้า	ขาออก	
๒๕๖๑	๒๓ เที่ยวบิน	๑๓๑ เที่ยวบิน	๑๙๓ เที่ยวบิน	-	๔๒,๒๐๓ เที่ยวบิน	๑๘,๐๓๘ คน	๑๖,๘๕๙ คน	๓๔,๘๙๗ คน
๒๕๖๒	๒๑ เที่ยวบิน	๓๑๘ เที่ยวบิน	๑๘๒ เที่ยวบิน	-	๓๙,๗๙๓ เที่ยวบิน	๔๕,๐๒๐ คน	๔๓,๖๕๓ คน	๘๘,๖๗๓ คน
๒๕๖๓	๑๘ เที่ยวบิน	๙๐ เที่ยวบิน	๖๕ เที่ยวบิน	๑๖๘ เที่ยวบิน	๖,๔๗๐ เที่ยวบิน	๕,๒๔๘ คน	๕,๖๙๙ คน	๑๐,๙๔๗ คน
๒๕๖๔	-	-	-	๗๔ เที่ยวบิน	๕,๓๑๑ เที่ยวบิน	๓,๐๓๖ คน	๓,๑๑๔ คน	๖,๑๕๐ คน
๒๕๖๕	-	-	-	๙๒ เที่ยวบิน	๓,๕๐๖ เที่ยวบิน	๔,๙๙๘ คน	๕,๐๓๔ คน	๑๐,๐๓๒ คน
๒๕๖๖	-	-	๖ เที่ยวบิน	๑๗๖ เที่ยวบิน	๔,๑๓๒ เที่ยวบิน	๑๔,๑๗๓ คน	๑๓,๙๗๑ คน	๒๘,๑๔๔ คน

หมายเหตุ : ระบบข้อมูลสถิติปัจจุบัน จัดเก็บข้อมูลผู้โดยสารแบบแยกขาเข้า - ขาออก ไม่สามารถดูข้อมูลแบบแยกระหว่างประเทศกับภายในประเทศได้

ที่มา : ท่าอากาศยานหัวหิน

เชียงใหม่ – หัวหิน/Chiang Mai – Hua Hin				หัวหิน – เชียงใหม่/ Hua Hin - Chiang Mai			
เที่ยวบิน/Flight	ออก/Depart	ถึง/Arrive	วัน/Day	เที่ยวบิน/Flight	ออก/Depart	ถึง/Arrive	วัน/Day
FD๓๙๐๐	๑๐.๒๐ น.	๑๑.๕๐ น.	จ/พ/ศ/อา.	FD๓๙๐๑	๑๒.๒๐ น.	๑๓.๓๕ น.	จ. พ. ศ. อา.
เชียงใหม่ – หัวหิน/Chiang Mai – Hua Hin				หัวหิน – เชียงใหม่/ Hua Hin - Chiang Mai			
เที่ยวบิน/Flight	ออก/Depart	ถึง/Arrive	วัน/Day	เที่ยวบิน/Flight	ออก/Depart	ถึง/Arrive	วัน/Day
FD๓๙๐๐	๐๙.๐๐ น.	๑๐.๓๐ น.	อ/พ/ส.	FD๓๙๐๑	๑๑.๐๐ น.	๑๒.๑๕ น.	อ/พ/ส.

หมายเหตุ : ปัจจุบันท่าอากาศยานหัวหิน มีเส้นทางการบินเดียว คือ หัวหิน – เชียงใหม่

ที่มา : ท่าอากาศยานหัวหิน

๓) ท่าเรือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีท่าเรือที่สำคัญ ๑ ท่า คือ ท่าเรือประจวบ อยู่บริเวณอ่าวเทียน ตำบลแม่รำพึง อำเภอบางสะพาน เป็นของบริษัทท่าเรือประจวบจำกัด ได้รับอนุญาตจากกระทรวงคมนาคมให้ประกอบกิจการท่าเรือพาณิชย์ โดยให้บริการบรรทุกขนถ่ายเป็นสินค้าเกี่ยวกับเหล็กของเรือสทวิริยาและสินค้าอื่น ๆ เช่น น้ำมันปาล์ม แร่ โค-กระบือ สายเคเบิล เครื่องรอก อุปกรณ์เชื่อมสายเคเบิล ฯลฯ ส่วนของท่าเรือประกอบด้วยท่าเทียบเรือ ๔ ท่า ความยาวทั้งสิ้น ๖๙๕ เมตร ซึ่งสามารถให้บริการแก่เรือได้คราวละ ๔ ลำโดยมีความลึกสูงสุด ๑๔ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลางสามารถรองรับเรือที่มีขนาดสูงสุด

๘๐,๐๐๐ เดทเวทตัน (DWT) เส้นทางเดินเรือที่สำคัญ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น ฮองกง ไต้หวัน เวียดนาม อเมริกา สิงคโปร์ และมาเลเซีย

ในปีพ.ศ. ๒๕๖๔ มีจำนวนเรือเข้า - ออก ทั้งหมด ๒๙๗ ลำ ปริมาณสินค้าเข้ามีจำนวน ๒,๐๙๘,๗๕๓.๙๒ ตัน และมีปริมาณสินค้าออก ๖๘,๕๐๔.๕๖ ตัน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ระหว่าง ม.ค.๖๕ - พ.ค.๖๕ มีจำนวนเรือเข้า-ออก ทั้งหมด ๑๐๓ ลำ ปริมาณ สินค้าเข้ามีจำนวน ๗๔๖,๖๐๐.๕๙ ตัน และมีปริมาณสินค้าออก ๓๒,๔๕๘.๙๔ ตัน จำนวนและปริมาณลดลงคาดว่าเกิดจากสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัส โควิด - ๑๙

ตารางที่ ๑๒ ปริมาณเรือเข้า - ออก และปริมาณสินค้าเข้า - ออก ณ ท่าเรือประจวบ

ปี พ.ศ.	จำนวนเรือเข้า-ออก (ลำ)	จำนวนค้าเข้า (ตัน)	จำนวนสินค้าออก (ตัน)
๒๕๖๐	๒๕๘	๑,๘๕๓,๘๑๗.๘๔	๕๓,๗๙๒.๓๔
๒๕๖๑	๓๑๐	๒,๒๔๓,๔๐๑.๒๙๑	๑๒๗,๘๗๘.๐๐๕
๒๕๖๒	๒๕๕	๑,๙๙๓,๑๗๒.๘๑๐	๖๕,๕๐๕.๒๔๖
๒๕๖๓	๑๗๘	๑,๑๖๔,๒๗๔.๔๖๐	๖๕,๙๐๔.๖๐๖
๒๕๖๔	๒๙๗	๒,๐๙๘,๗๕๓.๙๒	๖๘,๕๐๔.๕๖
๒๕๖๕ (ม.ค.-พ.ค.๖๕)	๑๐๓	๗๔๖,๖๐๐.๕๙	๓๒,๔๕๘.๙๔
รวม ๖ ปี	๑,๔๐๑	๑๐,๑๐๐,๐๒๐.๙๑	๔๑๔,๐๔๓.๖๙๗

ที่มา : ด้านศุลกากรประจวบคีรีขันธ์

๑.๔.๒ ไฟฟ้า

ในปีพ.ศ. ๒๕๖๗ (พฤษภาคม) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีจำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ จำนวน ๒๔๖,๔๔๒ ครัวเรือน จำแนกเป็นรายอำเภอ ดังนี้ อำเภอที่มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ามากที่สุด คือ อำเภอหัวหิน มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ๗๗,๙๑๖ ครัวเรือน รองลงมาคือ อำเภอปราณบุรี ๕๑,๓๙๑ ครัวเรือน อำเภอบางสะพาน ๔๓,๔๓๖ ครัวเรือน อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ๓๗,๗๕๕ ครัวเรือน อำเภอทับสะแก ๒๐,๓๓๓ ครัวเรือน และอำเภอกุยบุรี ๑๕,๖๐๘ ครัวเรือน

๑.๔.๓ ประปา

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประปา เขต ๓ ราชบุรี การประปาส่วนภูมิภาคที่ให้บริการชุมชนในจังหวัดมี ๔ แห่ง และเป็นบริการประปาของเทศบาลหัวหิน ๑ แห่ง มีปริมาณการผลิตน้ำ รวม ๕๗,๓๒๔,๐๑๕ ลูกบาศก์เมตร ประกอบด้วย

- การประปาประจวบคีรีขันธ์ แหล่งจ่ายน้ำประปา ๒ แห่ง คือ อ่างเก็บน้ำคลองบึง และ อ่างเก็บน้ำยางชุม ใช้แหล่งน้ำดิบ กำลังการผลิต ๖๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง (๕,๑๘๔,๐๐๐ ลบ.ม./ปี)

- การประปาส่วนภูมิภาคสาขาปราณบุรี สถานีผลิต-จ่ายน้ำ ๓ แห่ง สถานีจ่ายน้ำประปา ๒ แห่ง ใช้แหล่งน้ำดิบ ๒ แห่ง คือ เขื่อนปราณบุรี และแม่น้ำปราณบุรี กำลังการผลิต ๒,๖๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง (๒๒,๘๙๖,๐๐๐ลบ.ม./ปี)

- การประปาส่วนภูมิภาคสาขากุยบุรี แหล่งจ่ายน้ำประปา ๑ แห่ง ใช้แหล่งน้ำดิบจากแม่น้ำกุยบุรี กำลังการผลิต ๑,๑๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง (๖,๑๐๐,๐๐๐ ลบ.ม./ปี)

- การประปาบางสะพาน แหล่งจ่ายน้ำประปา ๓ แห่ง ใช้แหล่งน้ำดิบจากคลองบางสะพาน คลองร้อนทอง อ่างเก็บน้ำช่องลม และอ่างเก็บน้ำช้างแร้ง กำลังการผลิต ๗๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง (๔,๓๓๕,๕๐๐ ลบ.ม./ปี)

- การประปาเทศบาลหัวหินเป็นหน่วยงานในสังกัดเทศบาลนครหัวหิน รับน้ำดิบจาก ๒ แหล่ง คือ ปราณบุรีและเขื่อนแก่งกระจาน มีกำลังการผลิตรวม ๓,๔๒๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง (๒๗,๔๖๒,๖๐๐ ลบ.ม./ปี) จ่ายน้ำให้เทศบาลนครหัวหินและบริเวณใกล้เคียง

ตารางที่ ๑๓ สถิติการใช้น้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาคสาขาประจวบคีรีขันธ์

หน่วยงาน การประปา ส่วนภูมิภาค สาขา	ปี พ.ศ. ๒๕๖๔		ปี พ.ศ. ๒๕๖๕		ปี พ.ศ. ๒๕๖๖		ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ณ มิ.ย.๖๗)	
	ปริมาณน้ำ จำหน่าย (ลบ.ม.)	จำนวน ผู้ใช้น้ำ (ราย)	ปริมาณน้ำ จำหน่าย (ลบ.ม.)	จำนวน ผู้ใช้น้ำ (ราย)	ปริมาณน้ำ จำหน่าย (ลบ.ม.)	จำนวน ผู้ใช้น้ำ (ราย)	ปริมาณน้ำ จำหน่าย (ลบ.ม.)	จำนวน ผู้ใช้น้ำ (ราย)
๑. ประจวบคีรีขันธ์	๓,๖๘๙,๕๖๓	๑๕,๕๖๒	๓,๖๕๔,๗๕๗	๑๕,๙๒๐	๔,๐๗๒,๔๙๓	๑๖,๒๕๔	๔,๗๑๑,๙๕๑	๑๖,๗๕๕
๒. กุยบุรี	๓,๑๒๙,๔๒๒	๑๕,๘๗๒	๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๖,๖๕๖	๔,๔๐๙,๘๙๐	๑๖,๙๖๘	๒,๓๓๕,๒๖๗	๑๗,๑๖๔
๓. ปราณบุรี	๕,๕๗๑,๑๗๐	๓๑,๑๑๔	๕,๗๕๓,๖๘๓	๓๓,๐๕๙	๙,๕๑๓,๘๙๙	๓๔,๙๓๐	๗,๗๖๒,๖๙๕	๓๖,๕๒๓
๔. บางสะพาน	๒,๖๗๖,๐๐๑	๑๒,๑๘๓	๒,๖๘๙,๕๖๑	๑๒,๘๘๓	๒,๗๗๑,๖๓๔	๑๒,๘๘๓	๒,๑๕๖,๕๔๖	๑๓,๒๗๗

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาคสาขาประจวบคีรีขันธ์, สาขาปราณบุรี, สาขากุยบุรี และสาขาบางสะพาน

๑.๔.๓ ข้อมูลด้านการกักกันของจังหวัด (โปรดทำเครื่องหมาย ☒)

- มีด่าน ☒ ศุลกากร ๑. ที่ตั้ง : ด่านสิงขร ต.คลองวาฬ อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์
 ประเภท : ด่านชายแดน (ด่านชายแดน ท่าเรือ ท่าอากาศยาน คนเดินเท้า อื่นๆ)
 ๒. ที่ตั้ง : ท่าเรือสทวิริยา ต.แม่รำพึง อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์
 ประเภท : ท่าเรือ (ด่านชายแดน ท่าเรือ ท่าอากาศยาน คนเดินเท้า อื่นๆ)
- ☒ ตรวจพืช ที่ตั้ง : (ด่านตรวจพืชประจวบคีรีขันธ์ ๙๙/๗ ถนนพหลโยธิน
ต.ประจวบคีรีขันธ์ จ.ประจวบคีรีขันธ์)
 - มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ☒ ไม่มี ☐ มี
 - ที่ตั้งสถานกักกันพืช ☒ ไม่มี ☐ มี
- ☒ ตรวจประมง ที่ตั้ง : จุดผ่อนปรนพิเศษด่านสิงขร หมู่ที่ ๖ ต.คลองวาฬ อ.เมือง
จ.ประจวบคีรีขันธ์
 - มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ☐ ไม่มี ☒ มี
 - ที่ตั้งสถานกักกันสัตว์น้ำ ☒ ไม่มี ☐ มี
- ☒ ปศุสัตว์ ที่ตั้ง : ด่านกักสัตว์ประจวบคีรีขันธ์ ต.ห้วยยาง อ.ทับสะแก
จ.ประจวบคีรีขันธ์
 - มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ☐ ไม่มี ☒ มี
 - ที่ตั้งด่านกักกันสัตว์ ☐ ไม่มี ☒ มี

๑.๔.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โทรศัพท์

๑) การให้บริการโทรศัพท์ในพื้นที่ 'จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่อยู่ในความรับผิดชอบ
 ของ บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) โดยการให้บริการโทรศัพท์ ในปี ๒๕๖๖ (ณ เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖)
 มีจำนวนเลขหมายโทรศัพท์ให้บริการรวม ๔๒,๐๖๒ เลขหมาย เลขหมายที่มีผู้เข้าใช้บริการแล้ว ๑๐,๔๖๘
 เลขหมาย คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๘๙ แยกเป็น

๑.๑ หมายเลขราชการ	จำนวน	๑,๔๒๓	หมายเลข
๑.๒ หมายเลขบ้าน	จำนวน	๔,๘๓๙	หมายเลข
๑.๓ หมายเลขธุรกิจ	จำนวน	๓,๒๓๓	หมายเลข
๑.๔ หมายเลขสาธารณะ	จำนวน	๔๔๓	หมายเลข
๑.๕ อื่น ๆ (ใช้ในกิจการ ทีโอที)	จำนวน	๕๓๐	หมายเลข

๒) โทรศัพท์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีศูนย์บริการลูกค้าและจำนวนชุมสายโทรศัพท์ ในปี ๒๕๖๖ ณ เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ จำนวน ๖ ศูนย์บริการ รับผิดชอบ ๑๑๔ ชุมสาย

๒.๑ ศูนย์บริการลูกค้าเอ็นทีประจวบฯ จำนวน ๑๖ ชุมสาย

๒.๒ ศูนย์บริการลูกค้าเอ็นทีหัวหิน จำนวน ๓๗ ชุมสาย

๒.๓ ศูนย์บริการลูกค้าเอ็นทีปราณบุรี จำนวน ๑๖ ชุมสาย

๒.๔ ศูนย์บริการลูกค้าเอ็นทีทับสะแก จำนวน ๑๔ ชุมสาย

๒.๕ ศูนย์บริการลูกค้าเอ็นทีบางสะพาน จำนวน ๑๘ ชุมสาย

๒.๖ ศูนย์บริการลูกค้าเอ็นทีกุยบุรี จำนวน ๑๓ ชุมสาย

หมายเหตุ : ไม่รวมเลขหมายของบริษัทร่วมการงาน TT&T

๑.๕ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การคาดการณ์เศรษฐกิจจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานคลังจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คาดว่าเศรษฐกิจจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗ จะขยายตัวที่ร้อยละ ๑.๘ จากปีที่ผ่านมา โดยมีแรงขับเคลื่อนจากภาคบริการซึ่งภาครัฐและภาคเอกชน มีการร่วมจัดกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในจังหวัด ประกอบกับเป็นช่วงปลายปีเข้าสู่ฤดูหนาว บรรยากาศ และสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดมากขึ้น

ด้านอุปทาน (การผลิตรวม) ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗ (การผลิตรวม) โดยเฉพาะการผลิตภาคบริการ จากภาครัฐและภาคเอกชน มีการร่วมจัดกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในจังหวัด ประกอบกับ สถานที่ท่องเที่ยวใหม่ๆ ของจังหวัดได้รับความสนใจเพิ่มขึ้น ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวรวมทั้งปีปรับตัวเพิ่มขึ้น และการผลิตภาคอุตสาหกรรม ขยายตัวจากจำนวนโรงงาน ปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรม และทุนจดทะเบียนอุตสาหกรรม ขณะที่การผลิตภาคเกษตรกรรม ปริมาณพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด มีปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดลดลง

ด้านอุปสงค์ (การใช้จ่ายรวมรวม) ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗ จาก การบริโภคภาคเอกชน ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากที่คาดการณ์เอาไว้ จากการที่ภาครัฐบาลมีโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจปี ๒๕๖๗ ผ่านผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐและคนพิการ การลงทุนภาคเอกชน ขยายตัวจากการฟื้นฟูก่อนฤกษ์ก่อสร้างรวม และการใช้จ่ายของภาครัฐ การเบิกจ่ายรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนเพิ่มขึ้น

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจภายในจังหวัด อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๖๗ คาดว่าขยายตัวร้อยละ ๒.๐ ต่อปี

สมมติฐานหลักในการประมาณการเศรษฐกิจ

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๖๗ คาดว่าขยายตัวร้อยละ ๒.๐ ต่อปี

๑) ด้านอุปทาน เศรษฐกิจด้านอุปทานในปี ๒๕๖๗ ขยายตัวร้อยละ ๓.๔ (สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม ณ เดือนกันยายนที่คาดการณ์ว่าขยายตัวร้อยละ ๓.๓ ต่อปี) โดยเฉพาะการฟื้นตัวของ ภาคบริการ เนื่องจากภาครัฐและภาคเอกชน มีการร่วมกันจัดกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในจังหวัด ทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเพิ่มขึ้น ประกอบกับภาคอุตสาหกรรม ขยายตัวจากจำนวนโรงงาน ปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรมและทุนจดทะเบียนอุตสาหกรรม สำหรับในปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๕.๕ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๔.๔ – ๖.๗ ต่อปี) โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑.๑) ภาคเกษตรกรรม ในปี ๒๕๖๗ หดตัวร้อยละ -๑.๓ (สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม ณ เดือนกันยายนที่คาดการณ์ว่าหดตัวร้อยละ -๑.๕ ต่อปี) เนื่องจากปริมาณผลผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของ

จังหวัด มีปริมาณออกสู่ตลาดลดลง สำหรับในปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๕.๕ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๔.๑- ๖.๙ ต่อปี) สะท้อนจากเครื่องชี้วัดที่สำคัญดังนี้

ปริมาณผลผลิตสับปะรด ในปี ๒๕๖๗ หดตัวร้อยละ -๑.๖ (สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม ณ เดือนกันยายนที่คาดการณ์ว่าขยายตัวร้อยละ -๑.๙ ต่อปี) เนื่องจากสถานการณ์ภัยแล้งฝนทิ้งช่วงนาน ทำให้ขาดแคลนน้ำในการทำการเกษตร สำหรับในปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๔.๖

ปริมาณผลผลิตมะพร้าว ในปี ๒๕๖๗ หดตัวร้อยละ -๔.๓ (สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม ณ เดือนกันยายนที่คาดการณ์ว่าหดตัวร้อยละ -๔.๖ ต่อปี) เนื่องจากยังคงประสบปัญหาศัตรูพืชหนอนหัวดำ สำหรับในปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๔.๐

๑.๒) ภาคอุตสาหกรรม ในปี ๒๕๖๗ ขยายตัวร้อยละ ๑.๓ (ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม ณ เดือนกันยายนที่คาดการณ์ว่าขยายตัวร้อยละ ๑.๔ ต่อปี) ตามปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรม สำหรับในปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๑

ปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรม ในปี ๒๕๖๗ ขยายตัวร้อยละ ๑.๓ (เท่ากับที่คาดการณ์ไว้เดิม ณ เดือนกันยายนที่คาดการณ์ว่าขยายตัวร้อยละ ๑.๓ต่อปี) จากการเพิ่มขึ้นของอุปสงค์ประเทศคู่ค้า ทำให้ปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น สำหรับในปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๖

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม ในปี 2567 มีโรงงานรวมทั้งหมดจำนวน 428 โรง (เท่ากับที่คาดการณ์ไว้เดิม ณ เดือนกันยายนที่คาดการณ์ว่าจำนวนโรงงานทั้งหมดจำนวน 428 โรง) เป็นไปตามสถานการณ์เศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัด และประเทศคู่ค้า สำหรับในปี 2568 คาดว่าจำนวนโรงงานจะเพิ่มขึ้นจำนวน 6 โรง โดยมีจำนวน 435 โรง

๑.๓) ภาคบริการ ในปี ๒๕๖๗ ขยายตัวร้อยละ ๖.๑ (สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม ณ เดือนกันยายนที่คาดการณ์ว่าจะขยายตัวร้อยละ ๕.๙ ต่อปี) จากธุรกิจการท่องเที่ยวและธุรกิจโรงแรม เนื่องจากภาครัฐและภาคเอกชนร่วมมือกันจัดกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในจังหวัด สำหรับในปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๖.๘ สะท้อน จากเครื่องชี้ที่สำคัญดังนี้

รายได้ของผู้ประกอบการขายส่ง ขายปลีก ในปี ๒๕๖๗ ขยายตัวร้อยละ ๒.๒ (สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม ณ เดือนกันยายนที่คาดการณ์ว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๑ ต่อปี) จากการเร่งกระตุ้นการใช้จ่ายของภาครัฐผ่านโครงการต่างๆ เพื่อช่วยเหลือประชาชน และผู้ประกอบการ สำหรับในปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๑.๙

ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของโรงแรม ในปี ๒๕๖๗ ขยายตัวร้อยละ ๗.๘ (ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม ณ เดือนกันยายนที่คาดการณ์ว่าขยายตัวร้อยละ ๘.๐ ต่อปี) จากการฟื้นตัวของธุรกิจการท่องเที่ยวและธุรกิจโรงแรม สำหรับในปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๙.๙

๒) ด้านอุปสงค์ สำนักงานคลังจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ประเมินเศรษฐกิจด้านอุปสงค์ ในปี ๒๕๖๗ ขยายตัวร้อยละ ๖.๗ (เท่ากับที่คาดการณ์ไว้เดิม ณ เดือนกันยายนที่คาดการณ์ว่าขยายตัวร้อยละ ๖.๗ ต่อปี) เนื่องจากการบริโภคภาคเอกชน ภาครัฐออกมาตรึงการกระตุ้นเศรษฐกิจที่เอื้อต่อการใช้จ่ายใช้สอยของประชาชน ทำให้ประชาชนมีรายได้ในการจับใช้สอยมากขึ้น สำหรับในปี ๒๕๖๘ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๗.๙

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Products : GPP)

เศรษฐกิจจังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยรวม พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ปี ๒๕๖๕ ณ ราคาประจำปี มีมูลค่า ๑๐๒,๘๔๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๙๖,๖๗๐ ล้านบาท ในปีที่ผ่านมาเท่ากับ ๖,๑๗๔ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของมูลค่าเพิ่ม ร้อยละ ๖.๔ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นผลมาจากการขยายตัวของการผลิตนอกภาคเกษตรที่ขยายตัว ร้อยละ ๕.๗ โดยพิจารณาจากสาขาการผลิตที่สำคัญของ

จังหวัด ประกอบด้วย สาขากิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค สาขากิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และสาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหินขยายตัวร้อยละ ๖๑.๑ ๕๙.๖ ๒๗.๙ และ ๑๐.๙ ตามลำดับ ประกอบกับ การผลิตภาคเกษตร ขยายตัวร้อยละ ๘.๕ โครงสร้างทางเศรษฐกิจหลัก พิจารณาจากตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ปี ๒๕๖๕ ณ ราคาประจำปี ประกอบด้วยสาขาการผลิตที่สำคัญ ๕ สาขา ตามลำดับ คือ สาขาเกษตรกรรม มีสัดส่วนสูงที่สุดร้อยละ ๒๖.๓ รองลงมา ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ ๒๒.๕ สาขาการขนส่ง การขายปลีก ร้อยละ ๑๑.๖ สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร มีร้อยละ ๑๐.๙ และสาขาอื่น ๆ ร้อยละ ๒๓.๖

ตารางที่ ๑๔ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (GPP) ปี ๒๕๖๕

ลำดับที่	สาขา	๒๕๖๕ (ล้านบาท)
ภาคเกษตร		๒๗,๐๗๔
๑	สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๒๗,๐๗๔
นอกภาคเกษตร		๗๕,๗๖๙
๑) สาขาอุตสาหกรรม		๒๕,๙๒๔
๒	สาขาการทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๘๐๒
๓	สาขาการผลิต	๒๓,๑๐๑
๔	สาขาจำหน่ายไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและเครื่องปรับอากาศ	๑,๖๙๘
๕	สาขาน้ำประปา กิจกรรมการระบายน้ำทิ้ง การจัดการขยะ และการฟื้นฟู	๓๒๒
๒) สาขาการบริการ		๔๖,๗๑๙
๖	สาขาก่อสร้าง	๓,๔๔๗
๗	สาขาการขนส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๑๑,๙๑๗
๘	สาขาการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๓,๓๙๑
๙	สาขากิจกรรมบริการที่พักและอาหาร	๑๑,๒๔๘
๑๐	สาขาสารสนเทศและการสื่อสาร	๑,๐๘๑
๑๑	สาขาสารสนเทศและการสื่อสาร	๕,๒๗๘
๑๒	สาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๓,๐๕๘
๑๓	สาขากิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑๔๒
๑๔	สาขากิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๖๐๕
๑๕	สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๓,๘๕๘
๑๖	สาขาการศึกษา	๒,๖๗๘
๑๗	สาขากิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๒,๒๑๙
๑๘	สาขาศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๔๘๕
๑๙	สาขากิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๖๖๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Products)		๑๐๒,๘๔๔
ผลิตภัณฑ์จังหวัดเฉลี่ยต่อบุคคล (Per capita GPP, Baht)		๒๑๑,๒๐๙
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)		๔๘๘

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑.๖ ข้อมูลด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านสังคม แรงงาน วัฒนธรรม และด้านความมั่นคง

๑.๖.๑ ด้านสังคม

การมีงานทำ สำนักงานสถิติจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ดำเนินการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ (เดือนมกราคม - เดือนมีนาคม) สรุปรายละเอียดได้ดังนี้ จังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์ มีประชากรที่อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๔๐๗,๑๙๓ คน (ชาย ๑๙๗,๑๖๔ คน หญิง ๒๑๐,๐๒๙ คน) จำแนกเป็น ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๒๗๕,๑๑๐ คน (ชาย ๑๔๙,๒๒๙ คน หญิง ๑๒๕,๘๘๑ คน) ได้แก่ ผู้มีงานทำ ๒๗๑,๔๕๐ คน และผู้ว่างงาน ๓,๖๖๐ คน สำหรับผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ๑๓๒,๐๘๓ คน (ชาย ๔๗,๙๓๕ คน หญิง ๘๔,๑๔๘ คน) จำแนกเป็นทำงานบ้าน ๓๔,๕๙๖ คน เรียนหนังสือ ๓๐,๙๗๑ คน ยังเด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้ ๔๕,๓๘๔ คน และอื่น ๆ ๑๘,๔๖๖ คน

การส่งเสริมการมีงานทำในปีงบประมาณ ๒๕๖๗ สำนักงานจัดหางานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้ดำเนินการให้บริการจัดหางานในประเทศแก่ประชาชนในวัยแรงงานที่ต้องการมีงานทำ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๗ (เดือนตุลาคม ๒๕๖๖ – พฤษภาคม ๒๕๖๗) มีตำแหน่งงานว่างทั้งสิ้น ๑,๖๙๗ อัตรา จำแนกเป็น เพศชาย ๑๓๐ อัตรา (ร้อยละ ๗.๖๖) เพศหญิง ๔๖ อัตรา (ร้อยละ ๒.๗๑) และไม่ระบุเพศ ๑,๕๒๑ อัตรา (ร้อยละ ๘๙.๖๓)

สำหรับผู้ลงทะเบียนสมัครงาน มีจำนวน ๑,๒๘๐ คน จำแนกเป็นเพศชาย ๔๖๔ คน (ร้อยละ ๓๖.๒๕) เพศหญิง ๘๑๖ คน (ร้อยละ ๖๓.๗๕) สำหรับการบรรจุงาน มีจำนวน ๑,๐๓๖ คน จำแนกเป็น เพศชาย ๓๓๙ คน (ร้อยละ ๓๒.๗๒) เพศหญิง ๖๙๗ คน (ร้อยละ ๖๗.๒๘)

เมื่อพิจารณาตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน จำแนกตามประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุด คือ อาชีพงานพื้นฐาน อาทิเช่น แรงงานด้านการผลิต จำนวน ๑,๑๘๙ อัตรา (ร้อยละ ๗๐.๐๖) รองลงมาคือ พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน ๒๑๑ อัตรา (ร้อยละ ๑๒.๔๓) และช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๒๓ อัตรา (ร้อยละ ๗.๒๕) เมื่อพิจารณาการบรรจุงานพบว่าส่วนใหญ่เป็นการบรรจุงานในประเภทอาชีพงานพื้นฐาน อาทิเช่น แรงงานด้านการผลิต จำนวน ๕๗๖ คน (ร้อยละ ๕๕.๖๐) รองลงมาคือพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน ๒๑๒ คน (ร้อยละ ๒๐.๔๖) และช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๙๔ คน (ร้อยละ ๙.๐๗)

การบริการจัดหางานในประเทศ เดือน ตุลาคม ๒๕๖๖ – พฤษภาคม ๒๕๖๗ นายจ้าง/สถานประกอบการได้แจ้งตำแหน่งงานว่าง จำนวน ๑,๖๙๗ อัตรา ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน ๑,๒๘๐ คน และบรรจุงาน ๑,๐๓๖ คน ตำแหน่งงานว่างตามระดับการศึกษาที่ต้องการสูงสุด คือระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า มีความต้องการ ๖๗๐ อัตรา คิดเป็น (ร้อยละ ๓๙.๔๘) รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๖๐๘ อัตรา (ร้อยละ ๓๕.๘๓) และระดับปวช. จำนวน ๒๓๓ อัตรา (ร้อยละ ๑๓.๗๓) ตามลำดับ สำหรับอาชีพที่มีการบรรจุงานมากที่สุด ก็คือ อาชีพงานพื้นฐาน อาทิเช่น แรงงานด้านการผลิต จำนวน ๕๗๖ อัตรา (ร้อยละ ๕๕.๖๐) และอาชีพที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุด ก็คือ อาชีพงานพื้นฐาน อาทิเช่น แรงงานด้านการผลิต จำนวน ๑,๑๘๙ อัตรา (ร้อยละ ๗๐.๐๖) ๗๖.๑๘

แรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศ เดือน ตุลาคม ๒๕๖๖ – พฤษภาคม ๒๕๖๗ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีผู้แจ้งความประสงค์ไปทำงานต่างประเทศ จำนวน ๖ ราย และแจ้งการเดินทาง จำนวน ๔๕ คนพบว่าไปโดยวิธี Re-Entry มากที่สุด จำนวน ๓๘ คน (ร้อยละ ๘๔.๔๔) การเดินทางด้วยตนเอง จำนวน ๗ คน (ร้อยละ ๑๕.๕๖) ภูมิภาคที่แรงงานไทยไปทำงานส่วนใหญ่เป็นภูมิภาคเอเชีย มีจำนวน ๓๔ คน (ร้อยละ ๗๕.๕๖) ของแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศทั้งหมด รองลงมาได้แก่ ภูมิภาคอื่นๆ จำนวน ๑๑ คน (ร้อยละ ๒๔.๔๔)

๑.๖.๒ ด้านความมั่นคง

การใช้แรงงานต่างด้าว มีการจ้างแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยได้รับอนุญาตให้ทำงาน ข้อมูลเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๗ จำนวนทั้งสิ้น ๓๔,๐๙๔ คน ซึ่งจำแนกได้ ดังนี้

๑. ประเภทส่งเสริมการลงทุน จำนวน ๔๐ คน (ร้อยละ ๐.๑๒ ของแรงงานต่างด้าวทั้งหมด)
 ๒. ประเภทคนเข้าเมืองขอยู่ชั่วคราว รวม ๒,๐๖๓ คน (ร้อยละ ๖.๐๕ ของแรงงานต่างด้าวทั้งหมด)
- โดยแยกเป็น ประเภททั่วไป มาตรา ๕๙ จำนวน ๑,๐๑๕ คน

- ประเภทนาเข้าตาม MOU จำนวน ๑,๐๔๘ คน

๓. คนต่างด้าวที่ได้รับการผ่อนผันตามมติคณะรัฐมนตรี จำนวน ๓๑,๔๒๔ คน (ร้อยละ ๙๒.๑๗ ของแรงงานต่างด้าวทั้งหมด)

๔. กลุ่มชาติพันธุ์ จำนวน ๕๖๗ คน (ร้อยละ ๑.๖๖ ของแรงงานต่างด้าวทั้งหมด)

การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน

๑. โครงการพัฒนาศักยภาพวัยแรงงานรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ เป้าหมายจำนวน ๑๒๐ คน มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๑๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ แยกตามกลุ่มอาชีพ ดังนี้ ๑) กลุ่มอาชีพอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ จำนวน ๔๐ คน ๒) กลุ่มอาชีพท่องเที่ยวและบริการ จำนวน ๒๐ คน ๓) กลุ่มภาษาต่างประเทศ จำนวน ๖๐ คน

๒. โครงการเสริมสมรรถนะแรงงานด้านเทคโนโลยีรองรับการทำงานในศตวรรษที่ ๒๑ เป้าหมายจำนวน ๘๐ คน มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๘๑ คน (กลุ่มช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์) คิดเป็นร้อยละ ๑๒๐

๓. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ กิจกรรมพัฒนาศักยภาพแรงงานรองรับการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวคุณค่าสูง เป้าหมายจำนวน ๒๐๐ คน มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๖๑ คน (กลุ่มอาชีพท่องเที่ยวและบริการ) คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕๐

๔. โครงการพัฒนาบุคลากรรองรับอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ เป้าหมายจำนวน ๒๐ คน มีผู้เข้ารับการฝึกจำนวน ๒๐ คน (กลุ่มอาชีพอุตสาหกรรมโลจิสติกส์) คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๕. โครงการเพิ่มทักษะแรงงานนอกระบบและกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ เป้าหมายจำนวน ๑๖๐ คน มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๑๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕ แยกตามกลุ่มอาชีพดังนี้ ๑) เทคโนโลยีก่อสร้าง จำนวน ๔๐ คน ๒) เทคโนโลยีไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๒๐ คน ๓) ท่องเที่ยวและบริการ จำนวน ๒๐ คน ๔) เกษตรและอาหารแปรรูป จำนวน ๔๐ คน

๖. โครงการยกระดับแรงงานไทยให้ได้มาตรฐานฝีมือแรงงานเพื่อรองรับการแข่งขัน

๖.๑ กิจกรรมพัฒนาศักยภาพแรงงานเพื่อรองรับการจ่ายค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เป้าหมายจำนวน ๔๐ คน มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๒๐ คน (ช่างซ่อมรถยนต์ ระดับ ๑) คิดเป็นร้อยละ ๕๐

๖.๒ กิจกรรมทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ เป้าหมายจำนวน ๑๘๐ คน มีผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จำนวน ๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๔ แยกตามกลุ่มอาชีพ ดังนี้ ๑) ช่างซ่อมรถยนต์ ระดับ ๑ จำนวน ๒๔ คน ๒) ช่างไฟฟ้าภายในอาคาร ระดับ ๑ จำนวน ๓๘ คน ๓) ช่างเครื่องปรับอากาศในบ้านและการพาณิชย์ขนาดเล็ก จำนวน ๑๘ คน

การฝึกเตรียมเข้าทำงาน โครงการฝึกอบรมแรงงานกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ กิจกรรมเพิ่มทักษะด้านอาชีพแก่นักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่อหลังจบการศึกษาภาคบังคับ เป้าหมายจำนวน ๑๕ คน มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ แยกตามหลักสูตร ดังนี้ ๑) หลักสูตรช่างซ่อมรถจักรยานยนต์ จำนวน ๘ คน ๒) หลักสูตรช่างซ่อมเครื่องปรับอากาศขนาดเล็ก จำนวน ๑ คน ๓) หลักสูตรพนักงานบันทึกข้อมูลคอมพิวเตอร์ จำนวน ๖ คน

การฝึกอาชีพเสริม

(๑) โครงการฝึกอบรมแรงงานกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ

(๑.๑) กิจกรรมฝึกอบรมแรงงานกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ เป้าหมายจำนวน ๑๔๐ คน มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๑๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ แยกตามกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้ ๑) ทหารก่อนปลดประจำการ จำนวน ๔๐ คน ๒) ผู้ต้องขัง/เยาวชนสถานพินิจ จำนวน ๒๐ คน ๓) แรงงานนอกระบบจำนวน ๔๐ คน ๔) ผู้สูงอายุ จำนวน ๔๐ คน

(๑.๒) กิจกรรมพัฒนาฝีมือแรงงานสตรีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต เป้าหมาย จำนวน ๔๐ คน มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๒๐ คน (กลุ่มอาชีพท่องเที่ยวและบริการ) คิดเป็นร้อยละ ๕๐

(๒) โครงการพัฒนาทักษะและส่งเสริมอาชีพเพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจของ ประชาชน เป้าหมายจำนวน ๒๐ คน มีผู้เข้ารับการฝึก จำนวน ๒๐ คน (กลุ่มไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์) คิดเป็น ร้อยละ ๑๐๐

การทดสอบฝีมือแรงงาน

(๑) กิจกรรมส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการรับรองความรู้ความสามารถ ตามกฎหมายเป้าหมายจำนวน ๑๓๐ คน มีผู้เข้ารับการประเมินรับรองความรู้ความสามารถ จำนวน ๙๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๓๘ แยกตามสาขาที่ประเมินรับรองความรู้ความสามารถ ดังนี้ ๑) สาขาช่างไฟฟ้าภายใน อาคาร จำนวน ๘๓ คน ๒) สาขาช่างเครื่องปรับอากาศภายในบ้านและการพาณิชย์ขนาดเล็ก จำนวน ๑๕ คน

(๒) กิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานประกอบการกิจการดำเนินการพัฒนาฝีมือ แรงงาน เป้าหมายจำนวน ๑๑,๕๐๐ คน มีผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๑๒,๒๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๖.๓๘

การตรวจคุ้มครองแรงงาน สถานประกอบการกิจการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ มีจำนวน ๔,๘๘๔ แห่ง/ลูกจ้าง ๖๔,๔๒๕ คน โดยสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจ ระหว่างที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๙๗ แห่ง/๑๔๐ ครั้ง/ลูกจ้างผ่านการตรวจ ๔,๐๕๕ คน ผลการตรวจพบว่า สถานประกอบการกิจการปฏิบัติถูกต้อง ๔๙ แห่ง/ลูกจ้าง ๒,๒๓๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕๒) ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ๔๘ แห่ง/ลูกจ้าง ๑,๘๑๖ คน (คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๔๘) โดยปฏิบัติไม่ถูกต้องในเรื่อง ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน ไม่จัดทำทะเบียนลูกจ้างและไม่จัดทำมีคณะกรรมการสวัสดิการในสถานประกอบการ เป็นต้น ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการออกคำสั่งให้นายจ้างปฏิบัติให้ถูกต้องจำนวน ๔๘ แห่ง ดำเนินคดีเนื่องจากนายจ้าง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ๑ แห่ง นายจ้างได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งแล้ว ๔๑ แห่ง และอยู่ระหว่างการติดตามผลการ ปฏิบัติ จำนวน ๗ แห่ง

การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน ตรวจและกำกับสถานประกอบการ/หน่วยงาน รัฐวิสาหกิจให้ปฏิบัติตามมาตรฐานกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานขึ้น พื้นฐานเป้าหมายทั้งปี ๑๕๐ แห่ง ลูกจ้าง ๔,๘๐๐ คน สถานประกอบการกิจการที่ผ่านการตรวจ จำนวน ๑๐๔ แห่ง ๑๔๓ ครั้ง ลูกจ้าง ๓,๔๔๙ คน สถานประกอบการกิจการที่ปฏิบัติถูกต้องจำนวน ๔๙ แห่ง (คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๑๒) สถานประกอบการกิจการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ๕๕ แห่ง (คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๘๘) ได้แก่ การจัดให้มีแผนป้องกันและ ระวังอัคคีภัย จัดให้มีถังดับเพลิง การจัดทำและแจกคู่มือปฏิบัติงานการติดประกาศสัญลักษณ์เตือนอันตรายและ เครื่องหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยฯ และการแจ้งแบบบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความ ปลอดภัยของสารเคมีอันตราย (สอ.๑) พนักงานตรวจความปลอดภัยได้ออกคำสั่งให้นายจ้างปรับปรุง จำนวน ๔๔ แห่ง นายจ้างปฏิบัติตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด จำนวน ๓๕ แห่ง อยู่ระหว่างดำเนินการ ๙ แห่ง และส่งเรื่องดำเนินคดีโดยไม่ออกคำสั่งกรณีเสียชีวิตและสูญเสียอวัยวะบางส่วน จำนวน ๑๑ แห่ง

การรณรงค์ด้านยาเสพติด

๑. รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในสถานประกอบการเป้าหมายทั้งปี ๑๒๕ แห่ง/๕,๔๓๗ คน ผลการดำเนินการ ๑๒๕ แห่ง /๕,๔๓๗ คน

๒. ตรวจประเมินในสถานประกอบการกิจการจนกระทั่งผ่านเกณฑ์ มยส. เป้าหมาย ๗ แห่ง ผลการดำเนินการ ๐ แห่ง

๓. โครงการโรงงานสีขาว เป้าหมาย ๔ แห่ง ผลการดำเนินการ ๔ แห่ง

๔. รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดใน กลุ่มแรงงานนอกระบบ เป้าหมาย ๑๕ คน ผลการดำเนินการ ๒๕ แห่ง

๕. กิจกรรมรณรงค์เพื่อสร้างเจตคติที่ดีและสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายแรงงานป้องกันยาเสพติดเป้าหมาย จำนวน ๑ ครั้ง ผลการดำเนินการ จำนวน ๐ ครั้ง

ส่งเสริมความรู้มาตรฐานแรงงานไทยและความรับผิดชอบต่อสังคมด้านแรงงาน (CSR) เป้าหมาย ๑๙ แห่ง ผลการดำเนินการมีการส่งเสริมสถานประกอบกิจการ ๑๔ แห่ง

ดำเนินการให้สถานประกอบกิจการขอรับรองมาตรฐานแรงงานไทย (มรท.) หรือ ประกาศแสดงตนเอง เป้าหมาย ๘ แห่ง ผลการดำเนินการ ๖ แห่ง อยู่ระหว่างดำเนินการ ๒ แห่ง

ส่งเสริมความรู้แก่สถานประกอบกิจการให้นำแนวปฏิบัติการใช้แรงงานที่ดีไปใช้ในการบริหารกิจการ เป้าหมาย ๒๘ แห่ง ผลการดำเนินการ ๓๔ แห่ง

สถานประกอบกิจการนำแนวปฏิบัติการใช้แรงงานที่ดีไปใช้ในการบริหาร เป้าหมาย ๑๐ แห่ง ผลการดำเนินการ ๙ แห่ง อยู่ระหว่างดำเนินการ ๑ แห่ง

การประกันสังคม

- จำนวนสถานประกอบการ ๑,๔๙๗ แห่ง ผู้ประกันตนมาตรา ๓๓ จำนวน ๖๒,๑๒๘ คน ผู้ประกันตนมาตรา ๓๙ จำนวน ๙,๘๕๔ คน (ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๗)

- จำนวนสถานประกอบการที่ หยุดกิจการ/เลิกกิจการ ณ เดือนมกราคม – พฤษภาคม ๒๕๖๗ สถานประกอบการ จำนวน ๔๐ แห่ง มีผู้ประกันตน จำนวน ๑๒๔ คน

การปฏิบัติงานตามกฎหมายประกันสังคม ผู้ประกันตน ใช้สิทธิเบิก สิทธิประโยชน์ทดแทน ๓๕,๒๐๘ ราย คิดเป็น เงิน ๘๖,๔๘๕,๖๐๑.๗๘ บาท

- ผู้ประกันตนมาตรา ๔๐ จำนวน ๑๓๒,๙๕๘ ราย (ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๗)

- ใช้สิทธิเบิกสิทธิประโยชน์ ๑,๐๑๗ ราย เป็นเงิน ๔,๐๑๐,๒๑๑.๓๓ บาท โดยแยกกรณี (ข้อมูล ณ เดือน มกราคม – พฤษภาคม ๒๕๖๗)

๑. กรณีเจ็บป่วย	๘๖๖ ราย	เป็นเงิน	๒,๐๒๑,๗๕๐ บาท
๒. กรณีทุพพลภาพ	- ราย	เป็นเงิน	- บาท
๓. กรณีตาย	๕๘ ราย	เป็นเงิน	๑,๔๗๙,๐๐๐ บาท
๔. กรณีบำเหน็จชราภาพ	๙๒ ราย	เป็นเงิน	๕๐๘,๘๖๑.๓๓ บาท
๕. สงเคราะห์บุตร	๑ ราย	เป็นเงิน	๖๐๐ บาท

๒. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๑ พื้นที่การเกษตร ครัวเรือนเกษตรกรและประชากรภาคการเกษตร

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีสภาพดินที่เหมาะสมสำหรับการปลูกพืชไร่มากที่สุด รองลงมาเป็นการปลูกไม้ยืนต้น พื้นที่ทำนา ปลูกพืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับ และพืชสมุนไพร ตามลำดับ แต่เนื่องจากลักษณะภูมิศาสตร์ที่ตั้งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีพื้นที่ขอบเขตของจังหวัดมีความยาวมาก สภาพทางกายภาพและชีวภาพพื้นที่ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จึงมีความแตกต่างและหลากหลาย กล่าวคือ พื้นที่ตั้งแต่อำเภอหัวหินถึงอำเภอกุยบุรีมีปริมาณน้ำฝนและความชื้นน้อยกว่าพื้นที่เขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ถึงอำเภอบางสะพานน้อย และทำการเกษตรเพาะปลูกพืชที่มีความแตกต่างกัน ดังคำกล่าวที่ว่า “สายเหนือพืชไร่ สายใต้ไม้ผล” และประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม จำนวนครัวเรือนเกษตรกร 70,395 ครัวเรือน

ตารางที่ ๑๕ จำนวนพื้นที่การเกษตร ครั้วเรือนเกษตรกรและประชากรภาคการเกษตร ปี ๒๕๖๗

อำเภอ	จำนวนตำบล	จำนวนตำบล	พื้นที่การเกษตร (ไร่)			ครั้วเรือนเกษตรกร	ประชากรภาคการเกษตร (คน)
			ในเขตชลประทาน	นอกเขตชลประทาน	รวม		
๑. หัวหิน	๗	๗๒	๑๑,๒๘๕	๑๗๐,๕๔๕	๑๘๑,๘๓๐	๗,๒๕๗	๑๓,๙๘๙
๒. ปราณบุรี	๖	๔๔	๕๐,๕๑๔	๗๕,๘๓๒	๑๒๖,๓๔๖	๖,๐๒๔	๑๓,๔๙๓
๓. สามร้อยยอด	๕	๔๑	๘๖,๒๙๖	๑๕๓,๒๒๕	๒๓๙,๕๒๑	๖,๐๘๒	๑๓,๖๖๗
๔. กุยบุรี	๖	๔๗	๑๒๗,๕๗๓	๕๗,๗๙๗	๑๘๖,๓๗๐	๗,๕๗๒	๑๗,๐๕๔
๕. เมืองประจวบฯ	๖	๖๓	๔๙,๔๑๓	๑๒๓,๗๙๔	๑๗๓,๒๐๗	๘,๒๐๗	๑๕,๑๙๙
๖. ทับสะแก	๖	๖๕	๙,๐๑๐	๑๗๙,๔๗๕	๑๘๘,๔๘๕	๘,๘๙๗	๑๘,๐๑๗
๗. บางสะพาน	๗	๗๑	-	๒๗๗,๑๒๖	๒๗๗,๑๒๖	๑๕,๙๑๑	๓๐,๖๘๘
๘. บางสะพานน้อย	๕	๔๑	๑๙๘	๑๓๒,๐๔๐	๑๓๒,๒๓๘	๖,๘๒๒	๑๔,๕๑๓
รวม ๘ อำเภอ	๔๘	๔๔๔	๓๓๔,๒๘๙	๑,๑๖๙,๘๓๔	๑,๕๐๔,๑๒๓	๖๖,๗๗๒	๑๓๖,๖๓๐

๒.๒ การใช้ประโยชน์ที่ดินทางการเกษตร

ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีพื้นที่ทั้งหมด ๓,๙๗๙,๗๖๒.๕๐ ไร่ มีพื้นที่การเกษตร ๑,๕๐๔,๑๒๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๘๓ ของพื้นที่ทั้งหมด โดยมีการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อปลูกไม้ผลไม้น้ำมันต้นมากที่สุด จำนวน ๘๙๕,๑๖๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๕๕ ของพื้นที่ตามการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร รองลงมา คือ พืชไร่ จำนวน ๓๒๖,๑๖๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๖๖ ของพื้นที่ตามการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร และพื้นที่การเกษตรอื่น ๆ มีพื้นที่ปลูก ๒๕๑,๕๕๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๔๒ ของพื้นที่ตามการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร ตามลำดับ รายละเอียดแสดงดังตาราง

การใช้ประโยชน์	พื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร (ไร่)			ร้อยละของพื้นที่ใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตร		
	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
ปลูกข้าว	๒๒,๖๓๔	๑๓,๗๕๕	๒๐,๓๐๙	๑.๔๕	๐.๙๐	๑.๓๕
พืชไร่	๓๘๔,๒๔๖	๓๕๑,๗๗๓	๓๒๖,๑๖๒	๒๕.๕๕	๒๓.๐๐	๒๑.๖๔
ไม้ผล ไม้น้ำมันต้น	๙๐๐,๗๑๓	๘๙๓,๖๐๕	๘๙๕,๑๖๔	๕๙.๖๗	๕๘.๔๒	๕๙.๕๐
ไม้ดอกไม้ประดับ	๔๗๔	๕๐๕	๕๐๓	๐.๐๓	๐.๐๓	๐.๐๓
พืชผัก	๘,๗๖๐	๙,๐๖๑	๗,๙๘๘	๐.๕๖	๐.๕๙	๐.๕๓
พืชสมุนไพร	๑๐,๐๘๘	๙,๓๑๑	๙,๖๘๓	๐.๖๕	๐.๖๑	๐.๖๔
พื้นที่การเกษตรอื่นๆ	๒๓๗,๒๘๕	๒๕๑,๕๕๕	๒๕๗,๒๓๖	๑๕.๑๙	๑๖.๔๕	๑๖.๔๑
รวม	๑,๕๖๔,๒๐๐	๑,๕๒๙,๕๖๕	๑,๕๐๗,๐๔๕	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, ๒๕๖๗

ตารางที่ ๑๖ การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกรายอำเภอตามกลุ่มพืช

อำเภอ	พื้นที่การเกษตร (ไร่)					
	ข้าว	พืชไร่	พืชผัก	ไม้ผล/ไม้น้ำมันต้น	ไม้ดอก/ไม้ประดับ	พืชสมุนไพร
หัวหิน	๕๘๐	๘๙,๑๐๓	๒,๘๘๕	๗๓,๙๗๔	๔๑	๔,๖๗๕
ปราณบุรี	๑,๔๘๕	๖๐,๙๗๖	๑,๗๖๖	๔๙,๕๙๖	๑๙๙	๕๙๘
สามร้อยยอด	๘,๒๙๙	๕๔,๑๙๘	๕๗๓	๑๐๐,๗๐๖	๑๕๒	๓๐๐
กุยบุรี	๖,๔๓๙	๕๔,๘๙๒	๑,๕๗๗	๖๐,๑๖๒	๗๘	๑,๓๗๕
เมืองฯ	๗๐๘	๓๙,๔๖๘	๓๘๔	๑๑๐,๓๗๒	๑๐	๒,๔๖๗
ทับสะแก	๑,๕๑๗	๔,๗๑๕	-	๑๖๐,๕๒๐	-	-

อำเภอ	พื้นที่การเกษตร (ไร่)					
	ข้าว	พืชไร่	พืชผัก	ไม้ผล/ ไม้ยืนต้น	ไม้ดอก/ไม้ ประดับ	พืชสมุนไพร
บางสะพาน	๑,๐๘๓	๑๑,๙๕๓	๖๓๐	๒๑๘,๒๓๓	๕	๒๒๔
บางสะพานน้อย	๑๙๘	๑๐,๘๕๗	๑๗๓	๑๒๑,๖๐๑	๑๘	๔๔
รวม	๒๐,๓๐๙	๓๒๖,๑๖๒	๗,๙๘๘	๘๙๕,๑๖๔	๕๐๓	๙,๖๘๓

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, ๒๕๖๗

จากข้อมูลดังตารางข้างต้น พบว่า การปลูกพืชในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ภาพรวม มีการปลูกไม้ผลไม้ยืนต้นมากที่สุด รองลงพืช คือ พืชไร่ ข้าว พืชผักสมุนไพร และไม้ดอกไม้ประดับ ตามลำดับ ปัจจุบันยังคงส่งเสริมให้เกษตรกร มุ่งเน้นการลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ผลิตสินค้าคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรสอดคล้องตามหลักโมเดลเศรษฐกิจใหม่ BCG Model แต่ในปี ๒๕๖๗ สถานการณ์การผลิตพืชภาพรวม ได้รับผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ที่ส่งผลต่อปริมาณน้ำที่ใช้ในภาคเกษตรลดลง และสภาพอากาศที่แปรปรวน อุณหภูมิสูง ส่งผลกระทบต่อผลผลิตที่ลดลงในพืชเศรษฐกิจสำคัญ

๒.๓ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๒.๓.๑ **พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน** กรมชลประทานได้ดำเนินการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อช่วยเหลือพื้นที่การเกษตรในเขตจังหวัดโดยดำเนินการก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก จนถึงปัจจุบัน รวม ๑๒๓ โครงการ ดังนี้

๑. โครงการชลประทานขนาดใหญ่ ๑ โครงการ คือ โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาปราณบุรี ความจุ ๓๙๑.๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน/พื้นที่รับประโยชน์ ๒๓๕,๗๕๐ ไร่

๒. โครงการชลประทานขนาดกลางมี ๑๐ โครงการ เป็นโครงการอ่างเก็บน้ำ ๘ โครงการ ฝาย ๑๐๘.๗๕ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน ๖๖,๘๖๕ ไร่

๓. โครงการชลประทานขนาดเล็ก จำนวน ๑๑๒ โครงการ แบ่งเป็น

- โครงการตามพระราชดำริ จำนวน ๔๑ โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ๒๒,๙๔๐ ไร่ ความจุรวม ๗.๒๒๖ ล้านลูกบาศก์เมตร

- โครงการชลประทานขนาดเล็กที่ไม่ถ่ายโอน (กชช.) จำนวน ๙ โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ๑๐,๖๐๐ ไร่ ความจุรวม ๒.๖๘๕ ล้านลูกบาศก์เมตร

- โครงการชลประทานขนาดเล็ก (ปชด.) จำนวน ๑๑ โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ๑๕,๓๙๐ ไร่ ความจุรวม ๓.๒๘ ล้านลูกบาศก์เมตร

๔. โครงการชลประทานขนาดเล็กถ่ายโอนให้อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๕๔ โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ๔๖,๖๘๖ ความจุรวม ๑๑.๑๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๕. สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าถ่ายโอนให้อยู่ในความรับผิดชอบส่วนท้องถิ่น ๑ โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ๑,๐๐๐ ไร่

๒.๓.๒ แหล่งน้ำอื่น ๆ

แหล่งน้ำใต้ดิน

ลักษณะทางธรณีวิทยา พื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบขึ้นด้วยหินชนิดต่างๆ หลายชนิดทั้งที่เป็นตะกอนหินร่วนและหินแข็ง มีอายุแตกต่างกันไปตามกาลเวลาทางธรณีกาล และมีโครงสร้างทางธรณีวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อคุณสมบัติในการเป็นแหล่งกักเก็บน้ำบาดาล เช่น รอยเลื่อน รอยแตก รอยคดโค้งรูปประทุน และรอยคดโค้งรูปประทุนหงาย พื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์รองรับด้วยชั้นหินแข็งมากกว่า ๗๐% ชั้นน้ำตะกอนหินร่วนถือได้ว่าเป็นแหล่งน้ำบาดาลที่สำคัญ คือ ชั้นน้ำที่ราบลุ่มน้ำหลากและตะกอนเศษหินเชิงเขา ซึ่งแผ่ขยายตัวรองรับที่ราบด้านทิศตะวันออกของพื้นที่ ชั้นน้ำทรายชายหาดเป็นชั้นน้ำบาดาลระดับตื้นเป็นแหล่งน้ำสำคัญในบริเวณที่ราบติดชายฝั่งทะเล ส่วนใหญ่ให้น้ำได้ในเกณฑ์ ๒-๑๐ ลบ.ม./ชม. บางแห่งสามารถ

ให้น้ำได้ในเกณฑ์ มากกว่า ๒๐ ลบ.ม./ชม. สำหรับชั้นน้ำหินแข็งและชั้นน้ำหินร่วนกึ่งแข็ง ซึ่งส่วนใหญ่ แผ่ขยายตัวอยู่ทางทิศตะวันตก ของพื้นที่ มีเพียงชั้นน้ำหินแปร ชั้นน้ำหินแกรนิต และชั้นน้ำหินปูนบางส่วนเท่านั้นที่ปรากฏเป็นแนวรองรับพื้นที่ส่วน ที่เป็นภูเขาขนานชายฝั่งทะเลด้านทิศตะวันออก ส่วนใหญ่ให้น้ำได้ ในเกณฑ์น้อยกว่า ๒ ลบ.ม./ชม. และบางแห่ง สามารถให้น้ำในเกณฑ์ ๒-๑๐ ลบ.ม./ชม.

ตารางที่ ๑๗ สถิติการขออนุญาตขุดเจาะน้ำบาดาลในพื้นที่

ปี พ.ศ.	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
จำนวนผู้ขออนุญาต (ราย)	๑๐๗	๑๑๐	๖๓	๗๓	๑๙๑	๒๒๓	๒๕๘
จำนวนบ่อ (บ่อ)	๑๐๗	๑๑๐	๖๓	๗๓	๑๙๑	๒๒๓	๒๕๘

ที่มา : ส่วนทรัพยากรน้ำ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากข้อมูล แสดงให้เห็นว่ามีจำนวนบ่อที่ขออนุญาตเพิ่มมากขึ้น เกิดจากภาวะภัยแล้งขาดน้ำสำหรับการอุปโภคบริโภคและการเกษตร

๒.๔) ข้อมูลสถานการณ์การผลิตและราคาสินค้าเกษตรที่สำคัญ

ตารางที่ ๑๘ ข้อมูลสินค้าเกษตรด้านพืชของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ชนิดสินค้า	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	ปริมาณผลผลิต ปี๒๕๖๗ (ตัน)	คาดการณ์ผลผลิตที่จะออกสู่ตลาด (ตัน)				รวม (๔ เดือน)	ราคาเฉลี่ย ณ ปัจจุบัน (บาท/กก.)
			พ.ค.๖๘	มิ.ย. ๖๘	ก.ค. ๖๘	ส.ค. ๖๘		
สับปะรดโรงงาน	๒๖๐,๔๑๑	๔๑๔,๔๙๙.๓๓	๔๘,๑๑๘.๗๑	๕๕,๑๙๗.๕๑	๒๒,๓๐๗.๓๓	๒๓,๖๖๕.๙๕	๑๔๘,๒๙๙.๕๐	๑๐.๗๑-๑๓.๐๕
มะพร้าวผลแก่	๓๕๙,๓๙๕	๓๐๓,๙๘๙.๔๔	๓๐,๙๑๘.๒๒	๒๙,๖๗๙.๓๔	๒๘,๕๘๐.๓๒	๒๖,๕๐๖.๔๖	๑๑๕,๖๘๔.๓๔	๑๘.๗๐-๒๐.๑๖
ปาล์มน้ำมัน	๑๕๕,๑๓๓.๗๕	๒๖๑,๕๘๖.๙๕	๒๕,๓๓๘.๙๗	๒๗,๗๑๓.๒๔	๒๒,๙๕๕.๙๑	๒๕,๓๑๗.๗๗	๑๐๑,๓๒๕.๘๙	๔.๙๐ - ๕.๐๐
มะม่วง	๔๒,๓๓๖	๒๔,๐๑๙.๗๖	๓,๑๕๔.๙๐	๑,๐๔๕.๔๘	๗๘๔.๖๙	๑,๘๖๗.๓๘	๖,๘๕๒.๔๕	๒๕ - ๔๐

ที่มา : ๑) เนื้อที่เพาะปลูกจากสำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒) คาดการณ์ผลผลิตจากปฏิทินผลผลิตสินค้าพืชระดับจังหวัดปี ๖๗/๖๘

๓) ราคาสินค้าเกษตร ณ ไร่นา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เขต ๑๐ จังหวัดราชบุรี และสำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ณ มิถุนายน ๒๕๖๘

ตารางที่ ๑๙ ข้อมูลสินค้าเกษตรด้านปศุสัตว์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ชนิดสินค้า	ปริมาณผลผลิต ปี๒๕๖๗ (ตัว)	คาดการณ์ผลผลิตที่จะออกสู่ตลาด ปี ๒๕๖๘ (ตัว)				รวม (๔ เดือน)	ราคาเฉลี่ย ณ ปัจจุบัน (บาท/กก.)
		พ.ค.๖๘	มิ.ย. ๖๘	ก.ค. ๖๘	ส.ค. ๖๘		
โคเนื้อ	๑๑๓,๑๑๒	๓,๐๙๔	๒,๒๖๒	๒,๙๒๔	๑,๖๐๙	๙,๘๘๙	๗๓.๕๓ บาท/กก.
สุกร	๒๗๔,๒๕๘	๑๘,๒๔๘	๑๖,๒๐๗	๒๐,๖๗๔	๒๓,๓๒๖	๗๘,๔๕๕	๗๖.๓๘ บาท/กก.
แพะเนื้อ	๑๑,๔๓๖	๑,๘๙๐	๒,๔๙๕	๒,๕๕๘	๑,๓๘๓	๘,๓๒๖	๑๒๑.๔๓ บาท/กก.
ชนิดสินค้า	ผลผลิต (ตัน)	คาดการณ์ผลผลิตที่จะออกสู่ตลาด (ตัน)				รวม (๔ เดือน)	ราคาเฉลี่ย ณ ปัจจุบัน (บาท/กก.)
		พ.ค.๖๘	มิ.ย. ๖๘	ก.ค. ๖๘	ส.ค. ๖๘		
ไก่เนื้อ	๕,๓๒๕,๗๘๐	๘๑๗,๙๗๘	๔๐๑,๓๕๒	๗๓๑,๓๐๐	๔๗๙,๖๒๙	๒,๔๓๐,๒๕๙	๔๒.๒๕ บาท/กก.
นํ้ามันโคตีบ	๔๔,๓๙๘.๖๓	๓,๒๘๒	๓,๒๖๒	๓,๒๒๖	๓,๑๒๒	๑๒,๘๙๒	๒๐.๔๔ บาท/กก.

ที่มา : ๑) ข้อมูลปฏิทินปริมาณผลผลิตสินค้าปศุสัตว์ระดับจังหวัด ปี ๒๕๖๖/๖๗ และคาดการณ์ผลผลิตปี ๒๕๖๗/๖๘

๒) ราคาเฉลี่ย ณ ปัจจุบัน : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ราคาเฉลี่ย มกราคม-เมษายน ๒๕๖๘)

ตารางที่ ๒๐ ข้อมูลสินค้าเกษตรด้านประมงของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ชนิดสินค้า	ปริมาณ ผลผลิต ปี๒๕๖๗ (ตัว)	คาดการณ์ผลผลิตที่จะออกสู่ตลาด ปี ๒๕๖๘ (ตัน)				รวม (๔ เดือน)	ราคาเฉลี่ย ณ ปัจจุบัน (บาท/กก.)
		พ.ค.๖๘	มิ.ย. ๖๘	ก.ค. ๖๘	ส.ค. ๖๘		
กุ้งขาวแวนนาไม	๑๔,๒๕๗	๑,๕๕๔	๑,๓๐๘	๑,๔๗๗	๑,๓๖๘	๕,๗๐๗	๑๔๗.๕๐-๑๕๐ บาท/กก.

ที่มา : ๑) ข้อมูลปฏิทินปริมาณผลผลิตสินค้าประมงระดับจังหวัด ปี ๒๕๖๗/๖๘ และคาดการณ์ผลผลิตปี ๒๕๖๗/๖๘

๒) ราคา ณ ปัจจุบันจาก : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เขต ๑๐ จังหวัดราชบุรี ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๖๘

๒.๔.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI (Geographical Indication)

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และขึ้นทะเบียน GI (Geographical Indication) ๒ ชนิด ได้แก่ “ทุเรียนป่าละอู” และ “มะพร้าวทับสะแก”

๑) ทุเรียนป่าละอู : ขึ้นทะเบียนเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ทะเบียนเลขที่ สข ๕๗๑๐๐๐๖๒

๑.๑ พันธุ์ : หมอนทองและชะนี

๑.๒ ลักษณะเด่น : เปลือกมีสีเขียวปนน้ำตาล ร่องพูชัดเจน เนื้อหนา มีสีเหลืองอ่อนแห้งเนียนละเอียด เม็ดเล็กเนื้อหนา กลิ่นไม่รุนแรง รสชาติหวาน มัน อร่อย ทำให้เป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

๑.๓ พื้นที่ปลูก : ในพื้นที่ป่าละอู ๑๑ หมู่บ้านของตำบลห้วยสัตว์ใหญ่ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้ผลผลิตระหว่างเดือนพฤษภาคม – สิงหาคม

๑.๔ ผู้ผลิตที่ได้รับอนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์ GI : รวมทั้งสิ้น ๒๒๒ ราย ๔ กลุ่ม รวมทั้งสิ้น ๒,๙๑๙ ไร่ ๓ งาน แบ่งเป็น

๑) รายเดิม จำนวน ๘๔ ราย (เกษตรกร ๑๓๒ ราย) พื้นที่รวม ๑,๔๔๓ ไร่ ๑ งาน ประกอบด้วย

- แบบรายเดี่ยว จำนวน ๘๐ ราย พื้นที่รวม ๘๖๒ ไร่ ๑ งาน

- แบบกลุ่ม จำนวน ๔ กลุ่ม (สมาชิก ๕๒ ราย) พื้นที่รวมทั้งสิ้น ๕๘๑ ไร่ (สหกรณ์การเกษตรห้วยสัตว์ใหญ่ จำกัด สมาชิก ๒๐ ราย พื้นที่รวม ๒๖๘ ไร่ วิสาหกิจชุมชนเกษตรแปลงใหญ่ทุเรียนป่าละอู สมาชิก ๑๕ ราย พื้นที่รวม ๑๒๙ ไร่ วิสาหกิจชุมชนสวน ป.ป่าละอู สมาชิก ๑๑ ราย พื้นที่รวม ๑๔๗ ไร่ วิสาหกิจชุมชนผู้ปลูกทุเรียนป่าละอู สมาชิก ๖ ราย พื้นที่รวม ๓๗ ไร่)

๒) รายใหม่ (แบบเดี่ยว) จำนวน ๑๔๒ ราย (ประเภทผู้ประกอบการ ๒ ราย และประเภทผู้ผลิต ๑๔๐ ราย) พื้นที่รวม ๑,๔๗๖ ไร่ ๒ งาน

๒) มะพร้าวทับสะแก : ขึ้นทะเบียนเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ ทะเบียนเลขที่ สข ๖๓๑๐๐๑๓๕

๒.๑ พันธุ์ : ไทยต้นสูง, สวีลูกผสม ๑ และลูกผสมชุมพร ๒

๒.๒ ลักษณะเด่น : ผลทรงกลมหรือรีเล็กน้อยมีขนาดใหญ่ เปลือกหนา เนื้อมะพร้าวสีขาวหนา ๒ ชั้น ให้เปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง รสชาติกะทิหอมและมัน

๒.๓ พื้นที่ปลูก : อำเภอทับสะแก อำเภอเมืองประจวบฯ (เฉพาะตำบลเกาะหลัก ตำบลคลองวาฬ ตำบลห้วยทราย) อำเภอบางสะพาน อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๔ ผู้ผลิตที่ได้รับอนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์ GI รวมทั้งสิ้น ๑๑๑ ราย ๑ กลุ่ม พื้นที่รวมทั้งสิ้น ๔,๐๐๒ ไร่ ๓ งาน ๑๐๐ ตารางวา

๑) แบบรายเดี่ยว ๑๑๑ ราย พื้นที่รวม ๓,๓๐๙ ไร่ ๓ งาน ๑๐๐ ตารางวา แบ่งเป็น

- ขอต่ออายุ จำนวน ๑๐๙ ราย พื้นที่รวม ๓,๒๘๑ ไร่ ๓ งาน (อำเภอเมืองฯ ๕๐ ราย พื้นที่รวม ๙๑๗ ไร่ อำเภอทับสะแก ๕๘ ราย พื้นที่รวม ๒,๓๖๔ ไร่ ๓ งาน และอำเภอบางสะพานน้อย ๑ ราย พื้นที่รวม ๓๖ ไร่)

- ขอใช้ใหม่ อำเภอเมืองฯ ๒ ราย พื้นที่รวม ๒๘ ไร่ ๑๐๐ ตารางวา

๒) แบบรายกลุ่ม ๑ กลุ่ม สมาชิกรวม ๔๕ ราย พื้นที่รวม ๖๙๓ ไร่

ตารางที่ ๒๑ ผลผลิตสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ชนิดสินค้า	พื้นที่ (ไร่)
ทุเรียน (ป่าละอู)	๒,๙๑๙
มะพร้าว (ทับสะแก)	๔,๐๐๒

๒.๔.๕ ข้อมูลการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัยของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัยของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
รายละเอียด ดังนี้

๑) มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ : รวมทั้งสิ้น ๖ ชนิด/ ๓ ประเภทสินค้า เกษตรกร ๙๓ ราย/แปลง
พื้นที่ ๑,๒๗๕.๘๙ ไร่

ผลการดำเนินงาน ๑) ระยะปรับเปลี่ยน ๓๙ ราย/แปลง พื้นที่ ๔๒๘.๓๑ ไร่ ๒) รับรองแล้ว ๕๔ ราย/
แปลงพื้นที่ ๘๔๗.๕๙ ไร่ รายละเอียดตามตาราง

ตารางที่ ๒๒ มาตรฐานเกษตรอินทรีย์

สินค้า (ชนิด/ประเภท)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (แปลง)	พื้นที่ (ไร่)	ผลการดำเนินงาน								
				ระยะปรับเปลี่ยน			รายใหม่			รับรองแล้ว		
				ราย	แปลง	ไร่	ราย	แปลง	ไร่	ราย	แปลง	ไร่
๑) มะพร้าว	๓๐	๓๐	๕๒๒.๒๐	๙	๙	๑๑๐.๐๐	-	-	-	๒๑	๒๑	๔๑๒.๒๐
๒) วานหางจระเข้	๒	๒	๖.๒๕	-	-	-	-	-	-	๒	๒	๖.๒๕
๓) โกโก้	๒	๒	๘๐.๐๐	๒	๒	๘๐.๐๐	-	-	-	-	-	-
๔) กาแฟ	๑	๑	๕.๐๐	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๕.๐๐
๕) มะนาว	๑	๑	๒๐๘.๐๐	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๒๐๘.๐๐
๖) เห็ด	๑	๑	๐.๕๐	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๐.๕๐
๗) ผสมผสาน	๔๖	๔๖	๓๑๕.๙๔	๑๘	๑๘	๑๐๐.๓๑	-	-	-	๒๘	๒๘	๒๑๕.๖๔
๘) พืชชนิดอื่นๆ	๑	๑	๑๔.๒๕	๑	๑	๑๔.๒๕	-	-	-	-	-	-
๙) ไม้ผล	๙	๙	๑๒๓.๗๕	๙	๙	๑๒๓.๗๕	-	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	๙๓	๙๓	๑,๒๗๕.๘๙	๓๙	๓๙	๔๒๘.๓๑	-	-	-	๕๔	๕๔	๘๔๗.๕๙

ที่มา : สำนักงานศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรประจวบฯ และสำนักงานศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดชุมพร

๒) มาตรฐาน GAP : (พืช ปศุสัตว์และประมง) ประกอบด้วย

ด้านพืช : รวมทั้งสิ้น ๑๐ ชนิด/๖ ประเภทสินค้า เกษตรกร ๓,๘๓๑ ราย ๔,๒๑๙ แปลง
พื้นที่ ๔๕,๐๕๒.๘๑ ไร่

ผลการดำเนินงาน : ๑) ระยะปรับเปลี่ยน ๗๓๗ ราย/แปลง พื้นที่ ๘,๐๓๖.๖๕ ไร่ ๒) รายใหม่
๑๘๗ ราย/แปลงพื้นที่ ๔๘๖.๔๐ ไร่ ๓) ต่ออายุ (รับรองแล้ว) ๒,๙๐๗ ราย ๓,๒๕๕ แปลง พื้นที่ ๓๖,๕๒๙.๗๖
ไร่ รายละเอียดตามตาราง

ตารางที่ ๒๓ มาตรฐาน GAP ด้านพืช

สินค้า (ชนิด/ประเภท)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (แปลง)	พื้นที่ (ไร่)	ผลการดำเนินงาน								
				ระยะปรับเปลี่ยน			รายใหม่			รับรองแล้ว		
				ราย	แปลง	ไร่	ราย	แปลง	ไร่	ราย	แปลง	ไร่
๑) มะพร้าว	๑,๕๕๐	๑,๖๙๔	๑๕,๒๗๔.๗๐	๖๑๒	๖๑๒	๗,๑๓๘.๔๐	๑๒๙	๑๒๙	๑๔๑.๔๐	๘๐๙	๘๕๓	๗,๙๙๔.๙๐
๒) สับปะรด	๗๘๑	๘๖๔	๑๑,๖๗๙.๘๒	๑๘	๑๘	๑๗๑	-	-	-	๗๖๓	๘๔๖	๑๑,๕๐๘.๘๒
๓) ขนุน	๕๒๖	๕๕๖	๕,๕๓๑.๑๓	-	-	-	-	-	-	๕๒๖	๕๕๖	๕,๕๓๑.๑๓
๔) ทุเรียน	๓๒๙	๓๓๔	๒,๓๖๓.๘๘	๑๐๔	๑๐๔	๗๐๔.๗๕	๔๗	๔๗	๒๘๖	๑๗๘	๑๘๓	๑,๓๗๓.๑๓
๕) มังคุด	๖๑	๖๑	๖๙๘.๕๐	๓	๓	๒๒.๕๐	๑๑	๑๑	๕๙	๔๗	๔๗	๖๑.๗๐
๖) มะม่วง	๒๕๒	๓๕๖	๖,๒๖๑.๓๐	-	-	-	-	-	-	๒๕๒	๓๕๖	๖,๒๖๑.๓๐
๗) กัลลวย	๖๐	๖๓	๓๙๔.๑๓	-	-	-	-	-	-	๖๐	๖๓	๓๙๔.๑๓
๘) วานหางจระเข้	๗๓	๘๗	๑,๐๓๕.๙๕	-	-	-	-	-	-	๗๓	๘๗	๑,๐๓๕.๙๕
๙) โกโก้	๑๔	๑๕	๒๐๙.๕๐	-	-	-	-	-	-	๑๔	๑๕	๒๐๙.๕๐
๑๐) อ้อย	๒๒	๒๓	๑,๑๒๒.๐๐	-	-	-	-	-	-	๒๒	๒๓	๑,๑๒๒.๐๐

สินค้า (ชนิด/ประเภท)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (แปลง)	พื้นที่ (ไร่)	ผลการดำเนินงาน								
				ระยะปรับเปลี่ยน			รายใหม่			รับรองแล้ว		
				ราย	แปลง	ไร่	ราย	แปลง	ไร่	ราย	แปลง	ไร่
๑๑) ผลไม้อื่นๆ	๖๕	๖๗	๓๓๑.๔๑	-	-	-	-	-	-	๖๕	๖๗	๓๓๑.๔๑
๑๒) พืชไร่อื่นๆ	๑๖	๑๖	๙๙.๓๐	-	-	-	-	-	-	๑๖	๑๖	๙๙.๓๐
๑๓) พืชผักสวนครัว	๕๓	๕๔	๓๗.๙๖	-	-	-	-	-	-	๕๓	๕๔	๓๗.๙๖
๑๔) พืชเสพติด	๒	๒	๐.๓๑	-	-	-	-	-	-	๒	๒	๐.๓๑
๑๕) ผักสลัด	๑๙	๑๙	๙.๓๖	-	-	-	-	-	-	๑๙	๑๙	๙.๓๖
๑๖) ผักไฮโดรโปนิคส์	๘	๘	๓.๕๕	-	-	-	-	-	-	๘	๘	๓.๕๕
รวมทั้งสิ้น	๓,๘๓๑	๔,๒๑๙	๔๕,๐๕๒.๘๑	๗๓๗	๗๓๗	๘,๐๓๖.๖๕	๑๘๗	๑๘๗	๔๘๖.๔๐	๒,๙๐๗	๓,๒๙๕	๓๖,๕๒๙.๗๖

ที่มา : สนง.เกษตรจังหวัดประจวบฯ, ศวพ.ประจวบฯ และศวพ.จังหวัดชุมพร

ด้านปศุสัตว์ : รวมสินค้าทั้งสิ้น ๘ ชนิด เกษตรกร ๒๒๘ ราย (๒๘๘ ฟาร์ม) ปริมาณ ๑,๘๐๔,๔๙๒ ตัว

ผลการดำเนินงาน : รับรองแล้ว ๒๒๘ ราย/ฟาร์ม ปริมาณ ๑,๘๐๔,๔๙๒ ตัว รายละเอียดตามตาราง

ตารางที่ ๒๔ มาตรฐาน GAP ด้านปศุสัตว์

ชนิดสินค้า	เกษตรกร (ราย)	จำนวน ฟาร์ม	ปริมาณ (ตัว)	ผลการดำเนินงาน								
				ระยะปรับเปลี่ยน			รายใหม่			รับรองแล้ว		
				ราย	ฟาร์ม	ไร่	ราย	แปลง	ไร่	ราย	ฟาร์ม	ไร่
๑) ไก่เนื้อ	๕๒	๕๒	๑,๔๔๙,๙๐๐	-	-	-	-	-	-	๕๒	๕๒	๑,๔๔๙,๙๐๐
๒) ไก่ไข่	๖	๖	๑๖๙,๔๐๐	-	-	-	-	-	-	๖	๖	๑๖๙,๔๐๐
๓) โคเนื้อ	๗	๗	๔,๒๐๐	-	-	-	-	-	-	๗	๗	๔,๒๐๐
๔) โคนม	๑๐๓	๑๐๓	๓,๕๐๔	-	-	-	-	-	-	๑๐๓	๑๐๓	๓,๕๐๔
๕) สุกร	๕๗	๕๗	๘๖,๐๓๘	-	-	-	-	-	-	๕๗	๕๗	๘๖,๐๓๘
๖) ไก่พันธุ์	๑	๑	๙๑,๒๐๐	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๙๑,๒๐๐
๗) จิ้งหรีด	๑	๑	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑	-
๘) กวาง	๑	๑	๒๕๐	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๒๕๐
รวมทั้งสิ้น	๒๒๘	๒๒๘	๑,๘๐๔,๔๙๒	-	-	-	-	-	-	๒๒๘	๒๒๘	๑,๘๐๔,๔๙๒

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ด้านประมง : รวมสินค้าทั้งสิ้น ๖ ชนิด/ประเภท เกษตรกร ๕๕๔ ราย (๕๕๔ ฟาร์ม) พื้นที่เลี้ยง ๑๔,๒๖๐ ไร่

ผลการดำเนินงาน : ๑) รายใหม่ ๙๐ ราย/ฟาร์ม พื้นที่เลี้ยง ๑,๔๓๙.๘๖ ไร่ ๒) รับรองแล้ว

๔๖๔ ราย/ฟาร์ม พื้นที่เลี้ยง ๑๒,๘๒๐.๑๔ ไร่ รายละเอียดตามตาราง

ตารางที่ ๒๕ มาตรฐาน GAP ด้านประมง

สินค้า (ชนิด/ประเภท)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน ฟาร์ม	พื้นที่เลี้ยง (ไร่)	ผลการดำเนินงาน								
				ระยะปรับเปลี่ยน			รายใหม่			รับรองแล้ว		
				ราย	ฟาร์ม	ไร่	ราย	แปลง	ไร่	ราย	ฟาร์ม	ไร่
๑) กุ้งทะเล	๔๗๑	๔๗๑	๑๒,๔๓๑.๕๐	-	-	-	๖๒	๖๒	๑,๐๔๙.๑๖	๔๐๙	๔๐๙	๑๑,๓๘๒.๓๔
๒) ปลาทะเล	๗๕	๗๕	๑,๔๖๙.๗๐	-	-	-	๒๗	๒๗	๓๘๔.๒๐	๔๘	๔๘	๑,๐๘๕.๕๐
๓) ปูทะเล	๑	๑	๔๐.๐๐	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๔๐.๐๐
๔) เพรียงทราย	๑	๑	๑.๓๐	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๑.๓๐
๕) ปลานิล	๒	๒	๖๙.๐๐	-	-	-	-	-	-	๒	๒	๖๙.๐๐
๖) สัตว์น้ำจืด	๔	๔	๒๔๘.๕๐	-	-	-	๑	๑	๖.๕๐	๓	๓	๒๔๒.๐๐
รวมทั้งสิ้น	๕๕๔	๕๕๔	๑๔,๒๖๐	-	-	-	๙๐	๙๐	๑,๔๓๙.๘๖	๔๖๔	๔๖๔	๑๒,๘๒๐.๑๔

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๔.๖ สินค้า OTOP ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สินค้า OTOP ๑๐ อันดับแรกของจังหวัดจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ หรือ OTOP โดยใช้วัตถุดิบที่มีในพื้นที่ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผ่านกระบวนการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทต่าง ๆ (อาหาร เครื่องดื่ม ผ้าและเครื่องแต่งกาย ของใช้ สมุนไพร) เป็นสินค้า OTOP ประจำตำบลหรืออำเภอนั้น ๆ เพื่อสร้างอาชีพ เพิ่มรายได้ให้กับชุมชนหรือกลุ่มที่ผลิต ผลิตภัณฑ์ OTOP ระดับ ๕ ดาว ๑๐ อันดับ ดังนี้

ตารางที่ ๒๖ สินค้า OTOP ๑๐ อันดับแรกของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สินค้า	กลุ่มเกษตรกรที่ผลิต
๑. ขนมปังชีสเค้กไส้สับปะรด	ขนมปังชีสเค้กไส้สับปะรด กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรร่องแก้ว อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์
๒. มะพร้าวอบกรอบ	มะพร้าวอบกรอบ บริษัท พี.บี.โคโคไนท์ จำกัด อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์
๓. วุ้นหางจระเข้ในน้ำองุ่นขาว	วุ้นหางจระเข้ในน้ำองุ่นขาว แบบถ้วย บริษัท ไวน์ วอเตอร์ เกท จำกัด อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์
๔. มะม่วงอบแห้ง	มะม่วงอบแห้ง บริษัท สยามฟรุ๊ตการ์เด็น จำกัด อ.กุยบุรี
๕. สับปะรดอบแห้ง	สับปะรดอบแห้ง บริษัท สยามฟรุ๊ตการ์เด็น จำกัด อ.กุยบุรี
๖. โอเลเวร่าเจล	โอเลเวร่าเจล วิสาหกิจชุมชนฟิวส์โคโคไนท์ อ.ทับสะแก
๗. มะพร้าวเคลือบช็อกโกแลต	มะพร้าวเคลือบช็อกโกแลต วิสาหกิจชุมชนจันมะพร้าวทับสะแก อ.ทับสะแก
๘. ช็อกบอลลูโทน	ช็อกบอลลูโทน วิสาหกิจชุมชนจันมะพร้าวทับสะแก อ.ทับสะแก
๙. มะพร้าวอบน้ำผึ้ง	มะพร้าวอบน้ำผึ้ง วิสาหกิจชุมชนจันมะพร้าวทับสะแก อ.ทับสะแก
๑๐. ขนมปังชีสเค้กไส้สับปะรด	ขนมปังชีสเค้กไส้สับปะรด กลุ่มเมี่ยงคำมะพร้าวอบน้ำผึ้ง อ.ทับสะแก

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๕ สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

๒.๕.๑ สหกรณ์ภาคการเกษตร ประเภทสหกรณ์ภาคเกษตรและการจัดระดับชั้นสหกรณ์

ตารางที่ ๒๗ ประเภทสหกรณ์ภาคเกษตรและการจัดระดับชั้นสหกรณ์

ประเภท	จำนวน (แห่ง)	สมาชิก (ราย)	ระดับชั้นสหกรณ์ (แห่ง)			
			๑	๒	๓	๔
สหกรณ์การเกษตร	๒๖	๓๖,๐๗๗	๗	๓	๑๖	-
สหกรณ์ประมง	๑	๑๗๑	-	-	๑	-
สหกรณ์นิคม	๑	๗,๗๙๐	-	-	๑	-
รวมทั้งสิ้น ๓ ประเภท	๒๘	๔๔,๐๓๘	๗	๓	๑๘	-

หมายเหตุ : ระดับ ๔ หมายถึง ชำระบัญชี ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๕.๒ สหกรณ์ภาคการเกษตร ประเภทกลุ่มเกษตรกรและการจัดระดับชั้นกลุ่มเกษตรกร

ตารางที่ ๒๘ ประเภทกลุ่มเกษตรกรและการจัดระดับชั้นกลุ่มเกษตรกร

ประเภท	จำนวน (แห่ง)	สมาชิก (ราย)	ระดับชั้นสหกรณ์ (แห่ง)			
			๑	๒	๓	๔
กลุ่มเกษตรกรทำนา	๓	๕๐๔	-	-	๓	-
กลุ่มเกษตรกรทำสวน	๑๔	๓,๓๖๓	-	-	๑๔	-
กลุ่มเกษตรกรทำไร่	๘	๑,๒๐๔	-	๔	๔	-
กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์	๘	๘๗๒	-	๑	๗	-
กลุ่มเกษตรกรทำประมง	๑	๕๗	-	-	๑	-
รวมทั้งสิ้น ๕ กลุ่ม	๓๔	๖,๐๐๐	-	๕	๒๙	-

หมายเหตุ : ระดับ ๔ หมายถึง ชำระบัญชี ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๖ ข้อมูลอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อาสาสมัครเกษตรกรหมู่บ้าน (อกม.) มาจากการคัดเลือกผู้แทนอาสาสมัครเกษตรกรทุกประเภทที่มีในหมู่บ้าน ๆ ละ ๑ ราย มีวาระคราวละ ๔ ปี (วาระปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มอบหมายให้กรมส่งเสริมการเกษตรในฐานะหน่วยงานหลักในการ ขับเคลื่อนการพัฒนา เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการคัดเลือก โดยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีจำนวน อกม. ทั้งสิ้น ๔๓๗ ราย

๒.๖.๑ จำนวนอาสาสมัครเกษตรกรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ตารางที่ ๒๙ ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จังหวัด/อำเภอ	ครูบัญชี	หมอ ดินอาสา	ประมง อาสา	เศรษฐกิจ การเกษตร อาสา	ครูยาง	อาสา ปฏิรูป ที่ดิน	อาสาสมัคร เกษตร และ	อาสา ปศุสัตว์	อาสา ฝนหลวง	อาสาสมัคร สหกรณ์	อาสาสมัคร ชลประทาน	ชาวนา อาสา	เกษตร หมู่บ้าน	สารวัตร เกษตร อาสา	ไหม อาสา	Q อาสา	รวมสาขา (นับซ้ำ)	รวมบุคคล (ไม่นับซ้ำ)
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	74	426	69	10	28	102	0	232	67	28	46	3	437	21	3	1	1,547	1,389
เมืองประจวบคีรีขันธ์	26	63	10	1	3	16	0	46	12	4	11	0	63	16	0	0	271	244
กุยบุรี	5	54	12	2	1	9	0	45	10	0	17	2	47	0	2	0	206	187
ทับสะแก	7	52	8	1	1	25	0	12	3	0	4	0	65	0	0	0	178	167
บางสะพาน	11	60	0	2	9	25	0	19	10	2	0	0	71	0	0	1	210	190
บางสะพานน้อย	6	48	11	1	9	15	0	9	5	4	1	0	41	3	0	0	153	132
ปราณบุรี	7	46	7	1	2	6	0	58	9	0	4	1	44	0	0	0	185	152
หัวหิน	5	64	6	1	3	0	0	31	10	18	4	0	65	0	1	0	208	194
สามร้อยยอด	7	39	15	1	0	6	0	12	8	0	5	0	41	2	0	0	136	123

หมายเหตุ : ข้อมูลอาสาสมัครเกษตรกรแต่ละประเภทเป็นข้อมูลนับซ้ำ (อาสาสมัครเกษตรกร ๑ ราย อาจเป็นอาสาสมัครเกษตรกรได้หลายประเภท)

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ข้อมูล ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๘

๒.๖.๒ อาสาสมัครเกษตรกรหมู่บ้านจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ตารางที่ ๓๐ ข้อมูลอาสาสมัครเกษตรกรหมู่บ้านแต่ละอำเภอของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อำเภอ	เป้าหมาย (ราย)	บันทึกในระบบ (ราย)	ร้อยละ การบันทึกข้อมูล
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๔๓๗	๔๓๗	๑๐๐
หัวหิน	๖๕	๖๕	๑๐๐
ปราณบุรี	๔๔	๔๔	๑๐๐
สามร้อยยอด	๔๑	๔๑	๑๐๐
กุยบุรี	๔๗	๔๗	๑๐๐
เมืองประจวบคีรีขันธ์	๖๓	๖๓	๑๐๐
ทับสะแก	๖๕	๖๕	๑๐๐
บางสะพาน	๗๑	๗๑	๑๐๐
บางสะพานน้อย	๔๑	๔๑	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ข้อมูล ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๘

๒.๗ จำนวนวิสาหกิจชุมชน
ตารางที่ ๓๑ จำนวนวิสาหกิจชุมชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

พื้นที่	วิสาหกิจชุมชน (แห่ง)	เครื่องช่วยวิสาหกิจชุมชน (แห่ง)
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๗๒๙	๗
หัวหิน	๑๖๑	๒
ปราณบุรี	๗๑	๑

พื้นที่	วิสาหกิจชุมชน (แห่ง)	เครื่องข่ายวิสาหกิจชุมชน (แห่ง)
สามร้อยยอด	๖๒	๐
กุยบุรี	๓๗	๑
เมืองประจวบคีรีขันธ์	๑๔๙	๐
ทับสะแก	๗๓	๑
บางสะพาน	๑๒๐	๐
บางสะพานน้อย	๕๖	๒

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ข้อมูล ณ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๘

๒.๘ จำนวนปราชญ์ชาวบ้านของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ ๓๒ ปราชญ์ชาวบ้าน ภายใต้โครงการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล
๑	นายประเสริฐ ยุวกาฬกุล
๒	นายเอี่ยม แสนสบาย

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๙ ข้อมูลด้านการเกษตรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๙.๑ ข้อมูลองค์กรเกษตรกร (๓ก)

จำนวนกลุ่มองค์กรเกษตรกร (๓ก) ประกอบ

ตารางที่ ๓๓ ข้อมูลเกษตรกรกลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร และกลุ่มยุวเกษตรกร

อำเภอ	กลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร (กลุ่ม)	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร (กลุ่ม)	กลุ่มยุวเกษตรกร (กลุ่ม)
หัวหิน	๒๕	๑๓	๖
ปราณบุรี	๑๙	๕	๒
สามร้อยยอด	๑๙	๕	๖
กุยบุรี	๖	๖	๔
เมืองฯ	๒๘	๑๐	๓
ทับสะแก	๒	๖	๕
บางสะพาน	๔	๗	๕
บางสะพานน้อย	๗	๑๐	๘
รวม	๑๑๐	๖๒	๓๙

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, ๒๕๖๘

๒.๙.๒ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)

- ศูนย์หลัก จำนวน ๘ ศูนย์/อำเภอ (สินค้าหลัก ๔ ชนิดสินค้า) ได้แก่ สับปะรด มะพร้าว มะม่วง น้ำดอกไม้ และปาล์มน้ำมัน

- ศูนย์เครือข่าย จำนวน ๑๘๙ ศูนย์ ครอบคลุมทั้ง ๘ อำเภอ ประกอบด้วย ศูนย์เรียนรู้ด้านข้าว ด้านพืชผัก/ไม้ผลไม้ยืนต้น ด้านประมง ด้านปศุสัตว์ ด้านแมลงเศรษฐกิจ ด้านการจัดการดิน ด้านการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ด้านมาตรฐานสินค้าเกษตร (เกษตรอินทรีย์) ด้านสหกรณ์ ด้านเศรษฐกิจพอเพียง/เกษตรทฤษฎีใหม่ ท้องเที่ยวเชิงเกษตร รวมถึงศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (ศจช.) และศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน (ศดปช.) เป็นต้น

ตารางที่ ๓๔ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

ที่	รายชื่อ	ตำบล	อำเภอ	ชนิดพืช	ศูนย์เครือข่าย (จำนวน)
๑	นายรุ่งเรือง ไล้รักษา	หินเหล็กไฟ	หัวหิน	สับปะรด	๑๙
๒	นายสุรพล เพื่องสุวรรณ	ปราณบุรี	ปราณบุรี	มะพร้าว	๓๘
๓	นายพีธี ทองสวัสดิ์	ศาลาลัย	สามร้อยยอด	มะม่วงน้ำดอกไม้	๒๓
๔	นายพศิน พัฒนปณชัย	กุยบุรี	กุยบุรี	มะพร้าว	๒๑
๕	นายวิสูตร วิทยานันท์	อ่าวน้อย	เมืองฯ	สับปะรด	๒๖
๖	นายวิบูรณ์ บุญลบ	เขาล้าน	ทับสะแก	มะพร้าว	๒๗
๗	นายประเสริฐ ยุวกาฬกุล	ธงชัย	บางสะพาน	มะพร้าว	๒๑
๘	นายฉันท คำอู่สาร	ทรายทอง	บางสะพานน้อย	ปาล์มน้ำมัน	๑๔
รวม					๑๔๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ข้อมูลปรับปรุง ณ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๗

๒.๙.๓ แหล่งแปรรูป ตลาดกระจายสินค้า และข้อมูลสำคัญระดับจังหวัด

ตารางที่ ๓๕ แหล่งแปรรูป ตลาดกระจายสินค้าและข้อมูลสำคัญระดับจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๗

ที่	ชื่อสินค้า	แหล่งแปรรูปที่สำคัญ		ตลาดกระจายสินค้า			
				ในจังหวัด		นอกจังหวัด	
		แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ
๑	สับปะรด	๑๙	๑. บริษัท ไทยยอดทิพย์ จำกัด ๒. บริษัท เกษิณอุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋อง จำกัด ๓. บริษัท เนเชอรัล ฟรุต จำกัด ๔. บริษัท ปราณบุรี โฮเตอ์ จำกัด ๕. บริษัท พี.ที.อินเตอร์ฟู้ด (๒๐๐๔) จำกัด ๖. บริษัท ควอลิตี้ โฟนแอปเปิลโปรดักส์ จำกัด ๗. บริษัท โดลไทยแลนด์ จำกัด ๘. บริษัท ผลไม้กระป๋องสยาม(๑๙๘๘) จำกัด ๙. บริษัท สยามอุตสาหกรรมเกษตรอาหาร จำกัด (มหาชน) ๑๐. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทวีผลสามร้อยยอด ๑๑. บริษัท เจริญฟู้ดส์ อุตสาหกรรม จำกัด ๑๒. บริษัท ชิก ฟู้ดส์ (ประเทศไทย) จำกัด ๑๓. บริษัท มายเอ็นดีเวอร์ (๒๐๐๕) จำกัด ๑๔. บริษัท สามร้อยยอด จำกัด ๑๕. บริษัท ทิปโก้ฟู้ดส์ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน ๑๖. บริษัท กุยบุรีผลไม้กระป๋อง จำกัด ๑๗. บริษัท ผลไม้กระป๋องประจวบ จำกัด ๑๘. บริษัท นิธิวิวัฒน์ฟู้ด จำกัด ๑๙. มาลีเจริญทรัพย์ผลไม้	๖๔	สถานประกอบการ (แปรรูป) ๘ อำเภอ - อ.หัวหิน ๙ แห่ง - อ.ปราณบุรี ๑๑ แห่ง - อ.สามร้อยยอด ๙ แห่ง - อ.กุยบุรี ๑๐ แห่ง - อ.เมือง ๑๒ แห่ง - อ.ทับสะแก ๒ แห่ง - อ.บางสะพาน ๙ แห่ง - อ.บางสะพานน้อย ๒ แห่ง		
๒	มะพร้าว	๑๑	๑) บริษัท นิลทองแท้ โคโค้นท์ จำกัด ๒) บริษัท ทropicคอล นูทริชั่น จำกัด ๓) บริษัท ไทยทักษิณ อุตสาหกรรม จำกัด ๔) บริษัท สยามพลัส โคโค้นท์โฮลส์ จำกัด ๕) โรงงาน ฅนภัทรออยส์ ๖) โรงสีน้ำมันมะพร้าวทวีกิจ ๗) สามร้อยยอดน้ำมันปาล์ม ๘) บริษัท ชิก ฟู้ดส์ (ประเทศไทย) จำกัด ๙) บริษัท ผลไม้กระป๋องประจวบ จำกัด ๑๐) บริษัท เขียวราบ จำกัด ๑๑) บริษัท เทพผดุงพรเกษตรอุตสาหกรรม จำกัด	๑	๑.สหกรณ์ชาวสวนมะพร้าว ประจวบฯ จำกัด	๒	๑. บริษัทเทพผดุงพรมะพร้าว จำกัด ๒. บริษัท ไทย เอกริน ฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน)

ที่	ชื่อสินค้า	แหล่งแปรรูปที่สำคัญ		ตลาดกระจายสินค้า			
				ในจังหวัด		นอกจังหวัด	
		แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ
๓	ปาล์ม น้ำมัน	๑๐	๑) บริษัท ซีพีพี จำกัด ๒) บริษัท ทองมั่งคณอุตสาหกรรม น้ำมันปาล์ม จำกัด ๓) บริษัท พีพีพี กรีน คอมเพล็กซ์ จำกัด ๔) บริษัท อัครปาล์ม จำกัด ๕) บริษัท เอ็ม.ที.ปาล์มมอยล์ จำกัด ๖) บริษัท แอ็บโซลูท โปรดักส์ ๗) โรงงาน ฌักทรอยล์ ๘) โรงงานหีบน้ำมันมะพร้าวทวีกิจ ๙) สามร้อยยอดน้ำมันปาล์ม ๑๐) บริษัท เขียวบับ จำกัด	๓	๑. สหกรณ์ชาวไร่ สับปะรดสามร้อยยอด จำกัด ๒. สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธกส.ประจำบ.จำกัด ๓. สหกรณ์ผลิตปุ๋ย อินทรีย์การเกษตร ในเขตปฏิรูปที่ดิน บางสะพานน้อย จำกัด	๑	บริษัทชุมพร อุตสาหกรรมน้ำมัน ปาล์ม จำกัด
๔	ยางพารา	-		๑๔	๑. สหกรณ์กองทุนสวนยางบางสะพาน จำกัด ๒. สหกรณ์กองทุนสวนยางร้อนทอง พัฒนา จำกัด ๓. สหกรณ์กองทุนสวนยางพงศ์ ประศาสน์ จำกัด ๔. สหกรณ์ผู้ผลิตยางบางสะพานน้อย จำกัด ๕. สหกรณ์ชาวสวนยางพาราประจำบ.จำกัด ๖. สหกรณ์การเกษตร บางสะพานน้อย จำกัด ๗. สหกรณ์ชาวไร่ สับปะรดสามร้อยยอด จำกัด ๘. สหกรณ์ชาวสวนยางหัวหิน จำกัด ๙. สหกรณ์สวนยางปราณบุรี จำกัด ๑๐. สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยนบ้านหนอง มะค่า จำกัด ๑๑. สหกรณ์เครดิต ยูเนี่ยนวังน้ำเขียวพัฒนา จำกัด ๑๒. กลุ่มเกษตรกรทำสวนชัยเกษม ๑๓. ตลาดประมุลยาง ๑๔. กลุ่มเกษตรกรทำสวนไชยราช ๑๑. สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยนวังน้ำเขียว พัฒนา จำกัด ๑๒. กลุ่มเกษตรกรทำสวนชัยเกษม ๑๓. ตลาดประมุลยาง ๑๔.กลุ่มเกษตรกรทำสวนไชยราช	๓	๑. นิตรชัยการยาง ๒. เด่นการยาง ๓.ตลาดประมุลยาง
๕	ข้าวนาปี	๓	๑. โรงสีเต็งธัญญา ๒. โรงสีหนองตาแต้ม ๓. โรงสีวิวัฒนาการเกษตร				

ที่	ชื่อสินค้า	แหล่งแปรรูปที่สำคัญ		ตลาดกระจายสินค้า			
				ในจังหวัด		นอกจังหวัด	
		แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ
๖	ข้าวนาปรัง	๓	๑. โรงสีเต็งธัญญา ๒. โรงสีหนองตาแต้ม ๓. โรงสีพัฒนากะระเกตุ				
๗	อ้อย	๑	๑. บริษัทอุตสาหกรรมน้ำตาล ปราณบุรี จำกัด				
๘	หน่อไม้ฝรั่ง			๑	กลุ่มสมาชิกเกษตรธรรมชาติ	๒	๑. บริษัทเนเจอร์ล แอนด์ฟรี เมี่ยม ฟู้ดส์ จำกัด ๒. บ. สยามแม็คโคร
๙	ไก่เนื้อ	๕	๑. เอ็มที ฟู้ด & ฟาร์ม ๒. สามร้อยยอดฟู้ดส์ ๓. เพ็ญจันทร์ฟาร์ม ๔. บริษัท สุรชัย โพลท์ ฟู้ดส์ จำกัด ๕. นางอมรรัตน์ สอนเหี้ยม	๕	๑.ปราณบุรี (ขายส่ง) ๒.กุยบุรี (ขายส่ง – หน้าร้าน) ๓.บางสะพาน (ขายส่ง – หน้าร้าน) ๔. หัวหิน (ขายส่ง) ๕.สามร้อยยอด (รับจ้างบริษัท)		
๑๐	โคเนื้อ	๒	๑. โรงฆ่าละไม นักทรง ๒. โรงฆ่าเผียน คชพันธ์ ๓. มันทนาฟาร์ม ๔. อึ้งเหนย	๓	๑.ปราณบุรี ๒.ปราณบุรี ๓.เมืองประจวบ ๔.กุยบุรี		
๑๑	เปิดไข่	๑	ฟาร์มเปิดไข่นายณรงค์ หยวกจู้ อำเภอทับสะแก	๒	๑.ร้านจำหน่ายของชำในเขต อำเภอทับสะแก ๒.ร้านจำหน่าย ของชำในเขตอำเภอบางสะพาน	๑	จุดจำหน่ายสินค้า อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ฯ
๑๒	โคนม	๑๐	๑. สหกรณ์โคนมไทย-เดนมาร์ก ห้วยสัตว์ใหญ่ จำกัด ๒. สหกรณ์โคนมไทย-เดนมาร์ก ประจวบคีรีขันธ์ จำกัด ๓. สหกรณ์โคนมไทย-เดนมาร์ก อ่าวน้อย จำกัด ๔. สหกรณ์โคนมไทย-เดนมาร์ก บ้านเนินดินแดง		๑.๑ อ.ส.ค. ภาคใต้ ๑.๒ โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ นม(พาสเจอร์ไรส์) ๒.๑ อ.ส.ค. ภาคใต้ ๒.๒ ขายหน้าศูนย์ฯ ๓.๑ อ.ส.ค. ภาคใต้ ๓.๒ โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ นม(พาสเจอร์ไรส์) ๓.๓ ขายหน้าศูนย์ฯ ๔.๑ อ.ส.ค. ภาคใต้		๑.๑ โครงการส่วนพระองค์ สวนจิตรลดา ๑.๒ บจก.โทฟูซัง ๑.๓ บจก.นครแดรี่พลัส ๑.๔ สค.หนองโพ(ราชบุรี) ๒.๑ หจก.ทุ่งสง ๒.๒ บจก.นครแดรี่พลัส ๒.๓ บจก.ราชาแดรี่ โปรดักส์ ๒.๔ สค.พัทลุง ๓.๑ สค.หนองโพ(ราชบุรี) ๓.๒ บจก.นครแดรี่พลัส ๓.๓ บจก.โทฟูซัง ๓.๔ สค.พัทลุง ๓.๕ สค.ชะอำ-ห้วยทราย ๓.๖ บจก.เซาท์เทิร์นแดรี่ ๔.๑ สค.พัทลุง ๔.๒ สค.นครปฐม ๔.๓ สค.หนองโพ(ราชบุรี) ๔.๔ บจก.เซาท์เทิร์นแดรี่ ๔.๕ สค.กำแพงแสน ๔.๖ บจก.สุราษฎร์เฟรชมิลล์ ๔.๗ บจก.โรงงานแปรรูป ผลิตภัณฑ์นม(๓ จังหวัด ชายแดนภาคใต้)

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตร
และสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑.๑ จุดแข็ง (Strengths : S)

๑.๑.๑) เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปสับปะรด มะพร้าว โคเนื้อ โคนม กุ้งทะเล และแหล่งทำการประมงทะเล เพื่อการส่งออกและการบริโภคที่สำคัญของประเทศ

๑.๑.๒) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรสำคัญ เช่น สับปะรด มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน วานหางจระเข้ และน้ำมันดิบ ในพื้นที่จังหวัดเพียงพอสามารถรองรับผลผลิตได้

๑.๑.๓) สินค้าเกษตรของชุมชนที่มีชื่อเสียง เช่น สับปะรด ทูเรียน มะพร้าว ช่วยเพิ่มช่องทางท่องเที่ยวทางการเกษตรและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ผู้ที่สนใจ

๑.๑.๔) สินค้าทางการเกษตรได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) คือ มะพร้าวทับสะแกและทุเรียนป่าละอู ส่งผลให้ผลผลิตมีมูลค่าสูงขึ้น

๑.๑.๕) มีเส้นทางคมนาคมสะดวก เป็นจุดเชื่อมต่อภายในประเทศระหว่างภาคใต้ภูมิภาคต่างๆ และเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (เมียนมาร์)

๑.๑.๖) มีระบบโครงสร้างพื้นฐานรองรับการขนส่งสินค้าที่ได้มาตรฐาน (ท่าเรือน้ำลึก รถไฟรางคู่)

๑.๑.๗) พื้นที่มีศักยภาพในการพัฒนาการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ตลอดจนด้านการปศุสัตว์และการประมง

๑.๑.๘) เป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตวัสดุปรับปรุงดิน เช่น ขุยมะพร้าว, มูลวัว

๑.๒ จุดอ่อน (Weakness: W)

๑.๒.๑) แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรนอกเขตชลประทานไม่เพียงพอ และระบบการส่งน้ำไม่ทั่วถึง

๑.๒.๒) เกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาขายผลผลิตทางการเกษตรได้ด้วยตนเอง

๑.๒.๓) เกษตรกรปลูกพืชตามกระแสส่งผลให้ผลผลิตล้นตลาด และราคาผลผลิตตกต่ำ

๑.๒.๔) เกษตรกรขาดความรู้และทักษะในกระบวนการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๑.๒.๕) เกษตรกรบางส่วนขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล/นวัตกรรม จึงทำให้ไม่สามารถเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าและทำตลาดออนไลน์ได้

๑.๒.๖) สถาบันเกษตรกร/องค์กรและเกษตรกรบางส่วนยังขาดความเข้มแข็ง

๑.๒.๗) ข้อมูลทางการเกษตรไม่เป็นเอกภาพ และขาดความเชื่อมโยงในการเก็บรวบรวมเพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบัน

๑.๒.๘) เกษตรกรขาดทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

๑.๒.๙) โครงสร้างพื้นฐานที่เป็นปัจจัยต่อการพัฒนาทางการเกษตรไม่เพียงพอ (ถนน ไฟฟ้า)

๑.๒.๑๐) ทรัพยากรการเกษตรในพื้นที่เสื่อมโทรมและถูกทำลาย

๑.๒.๑๑) เกษตรกรบางส่วนไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน

๒. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๑ โอกาส (Opportunities: O)

- ๒.๑.๑) นโยบายภาครัฐทุกระดับให้การสนับสนุนด้านการเกษตร และเกษตรมูลค่าสูง
- ๒.๑.๒) ตลาดโลกมีความต้องการสินค้าเกษตรและพืชสมุนไพรมากขึ้น
- ๒.๑.๓) แนวโน้มกระแสบริโภคนิยมสินค้าเกษตรปลอดภัยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมต่อสังคม มากขึ้น
- ๒.๑.๔) การมีนโยบาย Thailand Riviera ส่งผลต่อการพัฒนาภายในพื้นที่จังหวัด
- ๒.๑.๕) นโยบาย OTOP นวัตกรรม เชื่อมต่อชุมชนกับแหล่งท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงพื้นที่
- ๒.๑.๖) นโยบายการเปิดการค้าชายแดน (จุดผ่อนปรนพิเศษด่านสิงขร) ส่งผลดีต่อภาคการเกษตรและการค้า

๒.๒ ภัยคุกคาม (Threats: T)

- ๒.๒.๑) นโยบายภาครัฐในการจัดการปัญหาเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินการเกษตร ยังไม่ทั่วถึง
- ๒.๒.๒) นโยบายภาครัฐด้านการเกษตรขาดความต่อเนื่อง
- ๒.๒.๓) ต้นทุนการผลิตมีราคาสูง
- ๒.๒.๔) โรคอุบัติใหม่และโรคระบาดในคน สัตว์ พืช ยังคงมีต่อเนื่อง
- ๒.๒.๕) ปัญหาภัยธรรมชาติ (น้ำท่วม, ภัยแล้ง, การกัดเซาะและพังทลายของดิน)
- ๒.๒.๖) การใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีที่รัฐบาลใช้เพื่อควบคุมหรือจำกัดการนำเข้าหรือส่งออกสินค้า (NTB : Non-Tariff Barriers) และการแข่งขันทางการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- ๒.๒.๗) การรวมกลุ่มของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายทรัพยากรอย่างเสรี ส่งผลให้เกิดโรคระบาด และการเปลี่ยนแปลงสายพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์การนำเข้าผลผลิต

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑) เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปสับปะรด มะพร้าว โคเนื้อ โคนม กุ้งทะเล และแหล่งทำการประมงทะเล เพื่อการส่งออกและการบริโภคที่สำคัญของประเทศ ๒) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรสำคัญ เช่น สับปะรด มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน วานหางจะเข้ และน้ำมันดิบ ในพื้นที่จังหวัดเพียงพอสามารถรองรับผลผลิตได้ ๓) สินค้าเกษตรของชุมชนที่มีชื่อเสียง เช่น สับปะรดทุเรียน มะพร้าว ช่วยเพิ่มช่องทางท่องเที่ยวทางการเกษตรและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ผู้ที่สนใจ ๔) สินค้าทางการเกษตรได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) คือ มะพร้าวทับสะแกและทุเรียนป่าละอู ส่งผลให้ผลผลิตมีมูลค่าสูงขึ้น ๕) มีเส้นทางคมนาคมสะดวก เป็นจุดเชื่อมต่อภายในประเทศระหว่างภาคใต้ภูมิภาคต่างๆ และเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (เมียนมาร์) ๖) มีระบบโครงสร้างพื้นฐานรองรับการขนส่งสินค้าที่ได้มาตรฐาน (ท่าเรือน้ำลึก รถไฟรางคู่) ๗) พื้นที่มีศักยภาพในการพัฒนาการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ตลอดจนด้านการปศุสัตว์และการประมง ๘) เป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตวัสดุปรับปรุงดิน เช่น ขุยมะพร้าว, มูลวัว	๑) แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรนอกเขตชลประทานไม่เพียงพอ และระบบการส่งน้ำไม่ทั่วถึง ๒) เกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาขายผลผลิตทางการเกษตรได้ด้วยตนเอง ๓) เกษตรกรปลูกพืชตามกระแสส่งผลให้ผลผลิตล้นตลาด และราคาผลผลิตตกต่ำ ๔) เกษตรกรขาดความรู้และทักษะในกระบวนการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร ๕) เกษตรกรบางส่วนขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล/นวัตกรรม จึงทำให้ไม่สามารถเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าและการตลาดออนไลน์ได้ ๖) สถาบันเกษตรกร/องค์กรและเกษตรกรบางส่วนยังขาดความเข้มแข็ง ๗) ข้อมูลทางด้านการเกษตรไม่เป็นเอกภาพ และขาดความเชื่อมโยงในการเก็บรวบรวมเพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบัน ๘) เกษตรกรขาดทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร ๙) โครงสร้างพื้นฐานที่เป็นปัจจัยต่อการพัฒนาด้านการเกษตรไม่เพียงพอ (ถนน ไฟฟ้า) ๑๐) ทรัพยากรการเกษตรในพื้นที่เสื่อมโทรมและถูกทำลาย ๑๑) เกษตรกรบางส่วนไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน
โอกาส (Opportunity)	ภัยคุกคาม (Threat)
๑) นโยบายภาครัฐทุกระดับให้การสนับสนุนด้านการเกษตร และเกษตรมูลค่าสูง ๒) ตลาดโลกมีความต้องการสินค้าเกษตรและพืชสมุนไพรมากขึ้น ๓) แนวโน้มกระแสบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมต่อสังคม มากขึ้น ๔) การมีนโยบาย Thailand Riviera ส่งผลต่อการพัฒนาภายในพื้นที่จังหวัด ๕) นโยบาย OTOP นวัตกรรม เชื่อมต่อชุมชนกับแหล่งท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงพื้นที่ ๖) นโยบายการเปิดการค้าชายแดน (จุดผ่อนปรนพิเศษด่านสิงขร) ส่งผลดีต่อภาคการเกษตรและการค้า	๑) นโยบายภาครัฐในการจัดการปัญหาเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินการเกษตร ยังไม่ทั่วถึง ๒) นโยบายภาครัฐด้านการเกษตรขาดความต่อเนื่อง ๓) ต้นทุนการผลิตมีราคาสูง ๔) โรคอุบัติใหม่และโรคระบาดในคน สัตว์ พืช ยังคงมีต่อเนื่อง ๕) ปัญหาภัยธรรมชาติ (น้ำท่วม, ภัยแล้ง, การกัดเซาะและพังทลายของดิน) ๖) การใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีที่รัฐบาลใช้เพื่อควบคุมหรือจำกัดการนำเข้าหรือส่งออกสินค้า (NTB : Non-Tariff Barriers) และการแข่งขันทางการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ ๗) การรวมกลุ่มของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายทรัพยากรอย่างเสรีส่งผลให้เกิดโรคระบาดและการเปลี่ยนแปลงสายพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์การนำเข้าผลผลิต

การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงรุก เชิงแก้ไข เชิงป้องกัน และเชิงรับ

ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก	S จุดแข็ง (ภายใน) ๑) เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปสับปะรด มะพร้าว ใคเนื้อ โคนม กุ้งทะเล และแหล่งทำการประมงทะเล เพื่อการส่งออกและการบริโภคที่สำคัญของประเทศ ๒) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรสำคัญ เช่น สับปะรด มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน วานหางจะเข้ และน้ำมันดิบ ในพื้นที่จังหวัดเพียงพอสสามารถรองรับผลผลิตได้ ๓) สินค้าเกษตรของชุมชนที่มีชื่อเสียง เช่น สับปะรด ทุเรียน มะพร้าว ช่วยเพิ่มช่องทางท่องเที่ยวทางการเกษตรและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ผู้สนใจ ๔) สินค้าทางการเกษตรได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) คือ มะพร้าวทับสะแกและทุเรียนป่าละอู ส่งผลให้ผลผลิตมีมูลค่าสูงขึ้น ๕) มีเส้นทางคมนาคมสะดวก เป็นจุดเชื่อมต่อภายในประเทศระหว่างภาคใต้ภูมิภาคต่างๆ และเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (เมียนมาร์) ๖) มีระบบโครงสร้างพื้นฐานรองรับการขนส่งสินค้าที่ได้มาตรฐาน (ท่าเรือน้ำลึก ระยอง) ๗) พื้นที่มีศักยภาพในการพัฒนาการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ตลอดจนด้านการปศุสัตว์และการประมง ๘) เป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตวัสดุปรับปรุงดิน เช่น ขุยมะพร้าว, มูลวัว	W จุดอ่อน (ภายใน) ๑) แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรนอกเขตชลประทานไม่เพียงพอ และระบบการส่งน้ำไม่ทั่วถึง ๒) เกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาขายผลผลิตทางการเกษตรได้ด้วยตนเอง ๓) เกษตรกรปลูกพืชตามกระแสส่งผลให้ผลผลิตล้นตลาด และราคาผลผลิตตกต่ำ ๔) เกษตรกรขาดความรู้และทักษะในกระบวนการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร ๕) เกษตรกรบางส่วนขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล/นวัตกรรม จึงทำให้ไม่สามารถเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าและการตลาดออนไลน์ได้ ๖) สถาบันเกษตรกร/องค์กรและเกษตรกรบางส่วนยังขาดความเข้มแข็ง ๗) ข้อมูลทางการเกษตรไม่เป็นเอกภาพ และขาดความเชื่อมโยงในการเก็บรวบรวมเพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบัน ๘) เกษตรกรขาดทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร ๙) โครงสร้างพื้นฐานที่เป็นปัจจัยต่อการพัฒนาทางการเกษตรไม่เพียงพอ (ถนน ไฟฟ้า) ๑๐) ทรัพยากรการเกษตรในพื้นที่เสื่อมโทรมและถูกทำลาย ๑๑) เกษตรกรบางส่วนไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน
O โอกาส(ภายนอก) ๑) นโยบายภาครัฐทุกระดับให้การสนับสนุนด้านการเกษตร และเกษตรมูลค่าสูง ๒) ตลาดโลกมีความต้องการสินค้าเกษตรและพืชสมุนไพรมากขึ้น ๓) แนวโน้มกระแสบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมต่อสังคม มากขึ้น ๔) การมีนโยบาย Thailand Riviera ส่งผลต่อการพัฒนาภายในพื้นที่จังหวัด ๕) นโยบาย OTOP นวัตกรรม เชื่อมต่อชุมชนกับแหล่งท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงพื้นที่ ๖) นโยบายการเปิดการค้าชายแดน (จุดผ่อนปรนพิเศษด่านสิงขร) ส่งผลดีต่อภาคการเกษตรและการค้า	SO กลยุทธ์เชิงรุก SnS๔O๑O๓O๕O๘ เกษตรอัตลักษณ์พื้นที่ถิ่น S๑SnS๔S๘O๒O๓O๕ เกษตรปลอดภัย S๑SnS๔O๑O๒O๓ เกษตรชีวภาพ S๑S๒SnS๔O๑O๒O๓O๕ เกษตรแปรรูป SnS๖S๗O๑O๓ เกษตรอัจฉริยะ S๑SnS๔S๕S๖O๑O๓O๕ การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร SnS๔S๕S๖O๑O๓O๔O๕O๖ ท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม	WO กลยุทธ์เชิงแก้ไข W๓W๔W๕W๗O๒O๔O๖ การยกระดับศักยภาพของเกษตรกรรายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ W๑W๕W๘W๑๐O๑O๔O๕O๖ การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ W๔W๕W๘W๑๐O๑O๓O๔O๖ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล W๔W๕W๗O๑O๒O๓O๔O๕ ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการนำเข้าสู่ข้อมูลให้ครบทุกมิติและเป็นปัจจุบัน โดยนำข้อมูลสารสนเทศภาคเกษตรที่เป็นเอกภาพไปใช้ประโยชน์ W๑W๔W๕W๖W๗W๘W๑๐O๑O๖ การบริหารจัดการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดมีประสิทธิภาพและมีแผนการดำเนินงานเชิงรุกอย่างบูรณาการ

T ภัยคุกคาม (ภายนอก)	ST	WT
๑) นโยบายภาครัฐในการจัดการปัญหา เอกสารสิทธิในที่ดินทำกินการเกษตร ยังไม่ทั่วถึง ๒) นโยบายภาครัฐด้านการเกษตรขาดความต่อเนื่อง ๓) ต้นทุนการผลิตมีราคาสูง ๔) โรคอุบัติใหม่และโรคระบาดในคน สัตว์ พืช ยังคงมีต่อเนื่อง ๕) ปัญหาภัยธรรมชาติ (น้ำท่วม, ภัยแล้ง, การกัดเซาะและพังทลายของดิน) ๖) การใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ ภาษีที่รัฐบาลใช้เพื่อควบคุมหรือจำกัดการ นำเข้าหรือส่งออกสินค้า (NTB : Non-Tariff Barriers) และ การแข่งขันทางการค้า ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ๗) การรวมกลุ่มของประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน (AEC) ส่งผลต่อการเคลื่อนย้าย ทรัพยากรอย่างเสรีส่งผลให้เกิดโรคระบาด และการเปลี่ยนแปลงสายพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ การนำเข้าผลผลิต	<u>กลยุทธ์เชิงป้องกัน</u> S๑S๗T๒T๖ การป้องกันและแก้ไขปัญหา ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร S๑S๒S๕S๖S๗T๑T๒T๓T๖T๗ กาเสริมสร้างทุนทางสังคม S๑S๒S๔S๘T๕T๖ การสร้างการเติบโตอย่าง ยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว S๑S๒S๔S๘T๕T๖ การสร้างการเติบโตอย่าง ยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ S๑S๓S๔S๗T๑T๕ ส่งเสริมให้มีแหล่งน้ำไร่นา นอกเขตชลประทาน S๑S๓S๔S๘T๓T๕ ส่งเสริมการตรวจคุณภาพ ดินให้เกษตรกรในพื้นที่	<u>กลยุทธ์เชิงรับ</u> W๒W๓W๔W๕W๖W๗T๒T๓T๖ การสร้าง ความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็น ผู้ประกอบการยุคใหม่ W๑W๔W๕W๗T๑T๒ การสร้างสภาพแวดล้อม และกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก W๕T๑T๖T๗ งานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านการเกษตรที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อเป็นเกษตรมูลค่าสูง

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระยะ ๕ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

๑. เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

แหล่งผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง เกษตรกรมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๒. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

- ๒.๑ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสาขาเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐
- ๒.๒ คริวเรือนเกษตรกรมีรายได้จากอาชีพการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐
- ๒.๓ พื้นที่เกษตรกรได้รับการประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำ ๒๗๖,๙๒๘ ไร่ ต่อปี
- ๒.๔ พื้นที่เกษตรกรได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดิน ให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน ๓๖,๕๖๖ ไร่ ต่อปี

๓. ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่

วัตถุประสงค์

- ๑) เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการเกษตรที่มีความสามารถในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน และมีความสามารถในการแข่งขันสูง

ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนสหกรณ์การเกษตรในจังหวัด ชั้น ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๘ ภายในปี ๒๕๗๐
- ๒) จำนวนวิสาหกิจชุมชน ระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖ ต่อปี
- ๓) จำนวนกลุ่มเกษตรกรในจังหวัด ชั้น ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘ ภายในปี ๒๕๗๐
- ๔) จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรเพิ่มขึ้น ๒๐ ราย ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรสมัยใหม่
- ๒) สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
- ๓) ส่งเสริมสร้างแรงจูงใจในการประกอบอาชีพการเกษตร
- ๔) สร้างและพัฒนากำลังคนคุณภาพในภาคเกษตร
- ๕) สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและแก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร

โครงการสำคัญ อาทิเช่น

- ๑) โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)
 - สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ๒) โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
 - สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

- ๓) โครงการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร
 - สำนักงานสหกรณ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ประจวบคีรีขันธ์
- ๔) โครงการสร้างความเข้มแข็งกลุ่มการผลิตด้านประมง
 - สำนักงานประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ๕) โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
 - หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนากิจการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง

วัตถุประสงค์

- ๑) สินค้าเกษตรและบริการมีคุณภาพสูง มาตรฐานสูง ปลอดภัยสูง และมูลค่าสูง

ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) มูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพและเกษตรแปรรูป เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๒) รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๓) มูลค่าผลผลิตของฟาร์ม / แปลงที่นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ทั้งพืช ปศุสัตว์ ประมง เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน
- ๒) พัฒนาและยกระดับการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตร และบริการมูลค่าสูง
- ๓) ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรและพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ
- ๔) ส่งเสริมและพัฒนากิจการผลิตสินค้าเกษตรที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอนาคต
- ๕) สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ และมีความปลอดภัย
- ๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถี

โครงการสำคัญ อาทิเช่น

- ๑) โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่
 - สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ๒) โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร
 - หน่วยงานสังกัดกรมปศุสัตว์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ๓) โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร
 - ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชุมพร
 - ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรประจวบคีรีขันธ์
 - หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ **เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร**

วัตถุประสงค์

- ๑) ใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางการเกษตรอย่างเต็มประสิทธิภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร

ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) การนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ใหม่
 - ๒ ผลิตภัณฑ์ ต่อปี
- ๒) พื้นที่เกษตรกรรมได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดินให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน ๓๖,๕๖๖ ไร่ ต่อปี
- ๓) เกษตรกรได้รับสิทธิทำประโยชน์ในที่ดิน ๑๐๐ ราย ต่อปี
- ๔) พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น ๒,๐๐๐ ไร่ ต่อปี
- ๕) จำนวนจุดความร้อน (Hot Spot) ในพื้นที่เกษตรกรรม ลดลง ร้อยละ ๑๐ ต่อปี หรือไม่เกิดขึ้นเลย (โดยเทียบกับห้วงปีที่ผ่านมา)

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรที่รักษาระบบนิเวศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๒) ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีความปลอดภัย
- ๓) ส่งเสริมการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอย่างเต็มประสิทธิภาพ (Zero Waste)
- ๔) สร้างความสมดุลในการใช้ทรัพยากรทางการเกษตร
- ๕) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

โครงการสำคัญ **อาทิเช่น**

- ๑) โครงการปรับปรุงงานชลประทาน
 - โครงการส่งน้ำฯ ปรมาณบุรี และโครงการชลประทานประจวบฯ
- ๒) โครงการสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำชลประทาน
 - โครงการส่งน้ำฯ ปรมาณบุรี โครงการชลประทานประจวบฯ และสำนักงานชลประทานที่ ๑๔
- ๓) โครงการป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน และฟื้นฟูเกษตรกรรมด้วยระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ
 - สถานีพัฒนาที่ดินประจวบคีรีขันธ์
- ๔) โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน
 - สถานีพัฒนาที่ดินประจวบคีรีขันธ์
- ๕) โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมง
 - สำนักงานประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งประจวบคีรีขันธ์
- ๖) โครงการส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร

วัตถุประสงค์

- ๑) เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร สามารถใช้ประโยชน์โครงสร้างพื้นฐานและระบบนิเวศการเกษตรได้อย่างทั่วถึงและมีความสะดวก

ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตรที่มีการเชื่อมโยงตลอดโซ่อุปทานในสินค้าเกษตรที่สำคัญ ๑ ระบบ ภายในปี ๒๕๗๐
- ๒) งานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตร ถูกนำไปใช้ประโยชน์ / ต่อยอดในเชิงพาณิชย์ ๒ งานวิจัย ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์เกษตร
- ๒) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร
- ๔) พัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตร

โครงการสำคัญ อาทิเช่น

- ๑) โครงการก่อสร้างศูนย์ขนถ่ายและกระจายสินค้าสัตว์น้ำ
 - องค์การสะพานปลา
- ๒) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร (ถนนเพื่อการเกษตร)
 - แขวงทางหลวงประจวบคีรีขันธ์

แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) กับแผน ๓ ระดับ

แผนระดับ ๑	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน - เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น - ประเด็น การเกษตรสร้างมูลค่า - ประเด็นย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นที่ เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม - เป้าหมาย อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล - ประเด็น พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม - ประเด็นย่อย พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชนในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคา และการเข้าถึงอาหาร
-------------------	--	--

แผนระดับ ๒	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเกษตร - เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บท - ผลิตภัณ์ทวมลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น - ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น - แผนย่อยของแผนแม่บท เกษตรปลอดภัย - เป้าหมายแผนย่อย สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น - แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้เข้าถึงแหล่งทุนและสามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ - เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บท - ผลิตภาพของน้ำทั้งระบบเพิ่มขึ้น ในการใช้น้ำอย่างประหยัดและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำ - แผนย่อยของแผนแม่บท การเพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบ ในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล - เป้าหมายแผนย่อย ระดับความมั่นคงด้านน้ำ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น - แนวทางการพัฒนา จัดการน้ำเพื่อการพัฒนา จัดให้มีน้ำอย่างเพียงพอสำหรับการพัฒนาเกษตรและอุตสาหกรรมตามแผนการเติบโตแบบสีเขียว การท่องเที่ยว และเพื่อผลิตพลังงาน พร้อมมีระบบดูแลน้ำ ภายในพื้นที่สำหรับผู้ใช้น้ำในนิคมเกษตร อุตสาหกรรมสมัยใหม่ พื้นที่ชลประทาน พื้นที่เกษตรน้ำฝน พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยว เกษตรพลังงาน เกษตรเพิ่มมูลค่าและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ - หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง - เป้าหมายการพัฒนา มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปสูงขึ้น - แนวทางการพัฒนา การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร - หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ - เป้าหมายการพัฒนา เพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ - แนวทางการพัฒนา สร้างรายได้ให้ชุมชนท้องถิ่น และเกษตรกร	นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๔ : การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเล - กลยุทธ์หลักที่ ๒ การส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทะเลอย่างสมดุลและยั่งยืน ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงิน - กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ส่งเสริมการค้าเนกิจกรรมทางเศรษฐกิจจากทะเลอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม - กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมการบริหารจัดการประมงและการเพาะเลี้ยงทางทะเลอย่างถูกกฎหมายและยั่งยืน เพื่อรักษาสมดุลของทรัพยากรสัตว์น้ำ - กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเล - นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๗ : การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่ - กลยุทธ์หลักที่ ๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหาในพื้นที่เป้าหมายระดับตำบลให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน - กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงเร่งด่วนในพื้นที่ อาทิ ปัญหาความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ
-------------------	---	--	--	--

แผนระดับ ๓	แผนพัฒนาภาคกลาง “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง” ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ “เพชรสมุทรศรีมั่งคั่ง เศรษฐกิจเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน” ประเด็นพัฒนาที่ ๑ : ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าสูง และอุตสาหกรรมเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	แผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ “เมืองท่องเที่ยวทรงคุณค่าระดับนานาชาติ เกษตรปลอดภัย ด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมผาสุก ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ประเด็นพัฒนาที่ ๒ : เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด เป็นสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมคุณภาพสูง	แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) “เกษตรไทยสู่เกษตรมูลค่าสูง เกษตรกรมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ ภาคเกษตรเติบโตอย่างยั่งยืน” ประเด็นพัฒนา ๑. ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่ ๒. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง ๓. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร ๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร	แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทย ด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG “เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลายทางชีวภาพให้มีคุณภาพดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม” ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
------------	--	---	--	---	--

สาระสำคัญ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ “แหล่งผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง เกษตรกรมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ๒) รายได้สุทธิครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น ๓) ทรัพยากรการเกษตรได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ๔) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาคการเกษตรลดลง	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสาขาเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐ ๒) ครัวเรือนเกษตรกรมีรายได้จากอาชีพการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐ ๓) เกษตรกรได้รับการประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำ ๑๒๐,๐๐๐ ไร่ ต่อปี ๔) พื้นที่เกษตรกรรมได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดิน ให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน ๓๖,๕๖๖ ไร่ต่อปี
---	--	--

ประเด็นการพัฒนา ด้านการเกษตร และสหกรณ์ของจังหวัด	๑. ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่	๒. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง	๓. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร	๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร
---	--	--	--	--

โครงการสำคัญ	๑. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) ๒. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	๑. โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ ๒. โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร ๓. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	๑. โครงการปรับปรุงงานชลประทาน ๒. โครงการสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำชลประทาน ๓. โครงการป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน และฟื้นฟูเกษตรกรรมด้วยระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ	๑. โครงการก่อสร้างศูนย์ขนถ่ายและกระจายสินค้าสัตว์น้ำ ๒. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร (ถนนเพื่อการเกษตร)
---------------------	---	--	---	---

สรุปรโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่	๑. จำนวนสหกรณ์การเกษตรในจังหวัด ชั้น ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างน้อย (ร้อยละ) ภายในปี ๒๕๗๐	๑๘	๑๘	๑๘	๑๘	๑๘	๑๘
	๒. จำนวนวิสาหกิจชุมชน ระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ปีละ วิสาหกิจชุมชน)	๓	๓	๓	๓	๓	๑๕
	๓. จำนวนกลุ่มเกษตรกรในจังหวัด ชั้น ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างน้อย (ร้อยละ) ภายในปี ๒๕๗๐	๘	๘	๘	๘	๘	๘
	๔. จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ปีละ (ราย)	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๑๐๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง	๑. มูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า (ร้อยละ) ต่อปี	๓	๓	๓	๓	๓	๑๕
	๒. รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า (ร้อยละ) ต่อปี	๓	๓	๓	๓	๓	๑๕
	๓. มูลค่าผลผลิตของฟาร์ม / แปลงที่นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า (ร้อยละ) ต่อปี	๒	๒	๒	๒	๒	๑๐

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร	๑. การนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ไม่น้อยกว่า ปีละ (ผลิตภัณฑ์)	๒	๒	๒	๒	๒	๑๐
	๒. พื้นที่เกษตรกรรมได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดินให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน ไม่น้อยกว่า (ไร่)	๓๖,๕๖๖	๓๖,๕๖๖	๓๖,๕๖๖	๓๖,๕๖๖	๓๖,๕๖๖	๑๘๒,๘๓๐
	๓. เกษตรกรได้รับสิทธิทำประโยชน์ในที่ดินไม่น้อยกว่า (ราย) ต่อปี	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐
	๔. พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น จำนวนไม่น้อยกว่า ปีละ (ไร่)	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐	๑๐,๐๐๐
	๕. จุดความร้อนในพื้นที่เกษตรลดลง (ไร่/ละ) ต่อปีหรือไม่เกิดเลย	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร	๑. ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตรที่มีการเชื่อมโยงตลอดโซ่อุปทานในสินค้าเกษตรที่สำคัญ อย่างน้อย (ระบบ) ภายในปี ๒๕๗๐	๑	๑	๑	๑	๑	๑
	๒. งานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรถูกนำไปใช้ประโยชน์ / ต่อยอดในเชิงพาณิชย์ไม่น้อยกว่า (งานวิจัย) ต่อปี	๒	๒	๒	๒	๒	๑๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่								
๑. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)	๒	สำนักงานเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๔๒,๐๐๐	๔๒,๐๐๐	๔๒,๐๐๐	๔๒,๐๐๐	๔๒,๐๐๐	๒๑๐,๐๐๐
		สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๒๒๘,๐๙๕	๒๒๘,๐๙๕	๒๒๘,๐๙๕	๒๒๘,๐๙๕	๒๒๘,๐๙๕	๑,๑๔๐,๔๗๕
๒. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สินค้าเกษตร	๒	สำนักงานเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๔๑๐,๘๐๐	๔๑๐,๘๐๐	๔๑๐,๘๐๐	๔๑๐,๘๐๐	๔๑๐,๘๐๐	๒,๐๕๔,๐๐๐
		สำนักงานประมงจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๑๔๙,๗๐๐	๑๔๙,๗๐๐	๑๔๙,๗๐๐	๑๔๙,๗๐๐	๑๔๙,๗๐๐	๗๔๘,๕๐๐
		สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ ประจวบคีรีขันธ์	๕๓,๖๐๐	๕๓,๖๐๐	๕๓,๖๐๐	๕๓,๖๐๐	๕๓,๖๐๐	๒๖๘,๐๐๐
		สถานีพัฒนาที่ดิน ประจวบคีรีขันธ์	๖๓,๒๐๐	๖๓,๒๐๐	๖๓,๒๐๐	๖๓,๒๐๐	๖๓,๒๐๐	๓๑๖,๐๐๐
		สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๘๓,๔๐๐	๘๓,๔๐๐	๘๓,๔๐๐	๘๓,๔๐๐	๘๓,๔๐๐	๔๑๗,๐๐๐
๓. โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	๒	สำนักงานเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๕๒,๔๕๕	๕๒,๔๕๕	๕๒,๔๕๕	๕๒,๔๕๕	๕๒,๔๕๕	๒๖๒,๒๗๕
		สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ ประจวบคีรีขันธ์	๑๐๙,๖๕๐	๑๐๙,๖๕๐	๑๐๙,๖๕๐	๑๐๙,๖๕๐	๑๐๙,๖๕๐	๕๔๘,๒๕๐
๔. โครงการสร้างความเข้มแข็งกลุ่มการผลิตด้านการเกษตร	๒	สำนักงานเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๗๘,๔๐๐	๗๘,๔๐๐	๗๘,๔๐๐	๗๘,๔๐๐	๗๘,๔๐๐	๓๙๒,๐๐๐
๕. โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ	๒	สำนักงานเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๘๗,๐๐๐	๘๗,๐๐๐	๘๗,๐๐๐	๘๗,๐๐๐	๘๗,๐๐๐	๔๓๕,๐๐๐
		สำนักงานสหกรณ์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๒๕๗,๘๐๐	๒๕๗,๘๐๐	๒๕๗,๘๐๐	๒๕๗,๘๐๐	๒๕๗,๘๐๐	๑,๒๘๙,๐๐๐
		สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๒๔๙,๖๐๐	๒๔๙,๖๐๐	๒๔๙,๖๐๐	๒๔๙,๖๐๐	๒๔๙,๖๐๐	๑,๒๔๘,๐๐๐
		ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ชุมพร	๑๐๔,๕๒๐	๑๐๔,๕๒๐	๑๐๔,๕๒๐	๑๐๔,๕๒๐	๑๐๔,๕๒๐	๕๒๒,๖๐๐
		สำนักงานประมงจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๑๑๖,๙๐๐	๑๑๖,๙๐๐	๑๑๖,๙๐๐	๑๑๖,๙๐๐	๑๑๖,๙๐๐	๕๘๔,๕๐๐
		สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ ประจวบคีรีขันธ์	๗๗,๔๒๐	๗๗,๔๒๐	๗๗,๔๒๐	๗๗,๔๒๐	๗๗,๔๒๐	๓๘๗,๑๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๕. โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์ ประจวบคีรีขันธ์	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐
		ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร ประจวบคีรีขันธ์	๓๐,๒๒๕	๓๐,๒๒๕	๓๐,๒๒๕	๓๐,๒๒๕	๓๐,๒๒๕	๑๕๑,๑๒๕
		ศูนย์วิจัยข้าวราชบุรี	๔๓,๕๐๐	๔๓,๕๐๐	๔๓,๕๐๐	๔๓,๕๐๐	๔๓,๕๐๐	๒๑๗,๕๐๐
		สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	๘๕,๐๐๐
๖. โครงการแก้ไขปัญหาหนี้สินและพัฒนาคุณภาพชีวิต สมาชิกสหกรณ์ / กลุ่มเกษตรกรด้วยระบบสหกรณ์	๒	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๒๙,๒๗๐	๒๙,๒๗๐	๒๙,๒๗๐	๒๙,๒๗๐	๒๙,๒๗๐	๑๔๖,๓๕๐
		สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ ประจวบคีรีขันธ์	๗๒,๙๐๐	๗๒,๙๐๐	๗๒,๙๐๐	๗๒,๙๐๐	๗๒,๙๐๐	๓๖๔,๕๐๐
๗. โครงการสร้างความเข้มแข็งกลุ่มการผลิตด้านประมง	๒	สำนักงานประมงจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๘๒๘,๐๐๐	๘๒๘,๐๐๐	๘๒๘,๐๐๐	๘๒๘,๐๐๐	๘๒๘,๐๐๐	๔,๑๔๐,๐๐๐
๘. โครงการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้า มนุษย์ด้านการประมง	๒	สำนักงานประมงจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๑๘๕,๑๐๐	๑๘๕,๑๐๐	๑๘๕,๑๐๐	๑๘๕,๑๐๐	๑๘๕,๑๐๐	๙๒๕,๕๐๐
๙. โครงการขับเคลื่อนการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิต สินค้าเกษตรมูลค่า	๒	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๓๒,๓๐๐	๒๒,๔๐๐	๒๒,๔๐๐	๒๒,๔๐๐	๒๒,๔๐๐	๑๖๑,๕๐๐
รวม			๑,๑๖๔,๕๗๐.๐๐	๑,๑๖๔,๕๗๐.๐๐	๑,๑๖๔,๕๗๐.๐๐	๑,๑๖๔,๕๗๐.๐๐	๑,๑๖๔,๕๗๐.๐๐	๕,๘๒๒,๘๕๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง								
๑. โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่	๒	สำนักงานเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๖๔๘,๖๐๐	๖๔๘,๖๐๐	๖๔๘,๖๐๐	๖๔๘,๖๐๐	๖๔๘,๖๐๐	๓,๒๔๓,๐๐๐
		สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ ประจวบคีรีขันธ์	๑๖๓,๑๐๐	๑๖๓,๑๐๐	๑๖๓,๑๐๐	๑๖๓,๑๐๐	๑๖๓,๑๐๐	๘๑๕,๕๐๐
		ศูนย์วิจัยข้าวราชบุรี	๘๖,๘๕๐	๘๖,๘๕๐	๘๖,๘๕๐	๘๖,๘๕๐	๘๖,๘๕๐	๔๓๔,๒๕๐
		สำนักงานประมงจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๘๖,๗๐๐	๘๖,๗๐๐	๘๖,๗๐๐	๘๖,๗๐๐	๘๖,๗๐๐	๔๓๓,๕๐๐
		ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ประจวบคีรีขันธ์	๑๖,๒๐๐	๑๖,๒๐๐	๑๖,๒๐๐	๑๖,๒๐๐	๑๖,๒๐๐	๘๑,๐๐๐
		สำนักงานสหกรณ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๒๑,๕๕๐	๒๑,๕๕๐	๒๑,๕๕๐	๒๑,๕๕๐	๒๑,๕๕๐	๑๐๗,๗๕๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒. โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร	๒	ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์ ประจวบคีรีขันธ์	๔๒,๘๐๐	๔๒,๘๐๐	๔๒,๘๐๐	๔๒,๘๐๐	๔๒,๘๐๐	๒๑๔,๐๐๐
		สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๑,๗๖๗,๐๐๐	๑,๗๖๗,๐๐๐	๑,๗๖๗,๐๐๐	๑,๗๖๗,๐๐๐	๑,๗๖๗,๐๐๐	๘,๘๓๕,๐๐๐
๓. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	๒	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร ประจวบคีรีขันธ์	๙๓๗,๙๑๔	๙๓๗,๙๑๔	๙๓๗,๙๑๔	๙๓๗,๙๑๔	๙๓๗,๙๑๔	๔,๖๘๙,๕๗๐
		สำนักงานเกษตรจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๔๔๔,๔๐๐	๔๔๔,๔๐๐	๔๔๔,๔๐๐	๔๔๔,๔๐๐	๔๔๔,๔๐๐	๒,๒๒๒,๐๐๐
		ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ประจวบคีรีขันธ์	๓๗๙,๖๗๕	๓๗๙,๖๗๕	๓๗๙,๖๗๕	๓๗๙,๖๗๕	๓๗๙,๖๗๕	๑,๘๙๘,๓๗๕
		สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๔๑๐,๔๗๐	๔๑๐,๔๗๐	๔๑๐,๔๗๐	๔๑๐,๔๗๐	๔๑๐,๔๗๐	๒,๐๕๒,๓๕๐
		ศูนย์บริหารจัดการด่านตรวจ ประมงเขต ๖ (ประจวบคีรีขันธ์)	๓๓๐,๐๐๐	๓๓๐,๐๐๐	๓๓๐,๐๐๐	๓๓๐,๐๐๐	๓๓๐,๐๐๐	๑,๖๕๐,๐๐๐
		ด่านตรวจพืชประจวบคีรีขันธ์	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐
		สำนักงานสหกรณ์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๒๗,๖๐๐	๒๗,๖๐๐	๒๗,๖๐๐	๒๗,๖๐๐	๒๗,๖๐๐	๑๓๘,๐๐๐
		ด่านกักกันสัตว์ประจวบคีรีขันธ์	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐	๑๐,๐๐๐
		สำนักประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๗๕๐	๗๕๐	๗๕๐	๗๕๐	๗๕๐	๓,๗๕๐
๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์	๒	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๒๑๔,๙๕๐	๒๑๔,๙๕๐	๒๑๔,๙๕๐	๒๑๔,๙๕๐	๒๑๔,๙๕๐	๑,๐๗๔,๗๕๐
		สำนักงานประมงจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๑๙๕,๓๕๐	๑๙๕,๓๕๐	๑๙๕,๓๕๐	๑๙๕,๓๕๐	๑๙๕,๓๕๐	๙๗๖,๗๕๐
๕. โครงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร	๒	สำนักงานเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๘๐,๔๐๐	๘๐,๔๐๐	๘๐,๔๐๐	๘๐,๔๐๐	๘๐,๔๐๐	๔๐๒,๐๐๐
๖. โครงการส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตร	๒	สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๑๕,๕๕๐	๑๕,๕๕๐	๑๕,๕๕๐	๑๕,๕๕๐	๑๕,๕๕๐	๗๗,๗๕๐
๗. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	๒	สำนักงานเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๔๑๐,๘๐๐	๔๑๐,๘๐๐	๔๑๐,๘๐๐	๔๑๐,๘๐๐	๔๑๐,๘๐๐	๒,๐๕๔,๐๐๐
๑๐. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนประมงพื้นบ้าน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจฐานอย่างยั่งยืน	๔	องค์การสะพานปลา	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐
รวม			๑,๐๐๖,๗๕๐.๐๐	๑,๐๐๖,๗๕๐.๐๐	๑,๐๐๖,๗๕๐.๐๐	๑,๐๐๖,๗๕๐.๐๐	๑,๐๐๖,๗๕๐.๐๐	๕,๐๓๓,๗๕๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร								
๑. โครงการป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน และฟื้นฟู เกษตรกรรมด้วยระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ	๒	สถานีพัฒนาที่ดิน ประจวบคีรีขันธ์	๖,๖๗๖,๖๑๐	๖,๖๗๖,๖๑๐	๖,๖๗๖,๖๑๐	๖,๖๗๖,๖๑๐	๖,๖๗๖,๖๑๐	๓๓,๓๘๓,๐๕๐
๒. โครงการสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำชลประทาน	๒	สำนักงานชลประทานที่ ๑๔	๒๒,๙๔๙,๔๐๐	๒๒,๙๔๙,๔๐๐	๒๒,๙๔๙,๔๐๐	๒๒,๙๔๙,๔๐๐	๒๒,๙๔๙,๔๐๐	๑๑๔,๗๔๗,๐๐๐
		โครงการชลประทาน ประจวบคีรีขันธ์	๖๐,๗๗๑,๘๑๗	๖๐,๗๗๑,๘๑๗	๖๐,๗๗๑,๘๑๗	๖๐,๗๗๑,๘๑๗	๖๐,๗๗๑,๘๑๗	๓๐๓,๘๕๙,๐๘๕
๓. โครงการปรับปรุงงานชลประทาน	๒	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษายางชุมน้อย	๑๐๐,๕๖๐,๐๐๐	๑๐๐,๕๖๐,๐๐๐	๑๐๐,๕๖๐,๐๐๐	๑๐๐,๕๖๐,๐๐๐	๑๐๐,๕๖๐,๐๐๐	๕๐๒,๘๐๐,๐๐๐
		โครงการชลประทาน ประจวบคีรีขันธ์	๑๕๑๕,๔๔๙,๕๐๙	๑๕๑๕,๔๔๙,๕๐๙	๑๕๑๕,๔๔๙,๕๐๙	๑๕๑๕,๔๔๙,๕๐๙	๑๕๑๕,๔๔๙,๕๐๙	๗,๕๗๗,๒๔๗,๕๔๕
๔. โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน	๒	สถานีพัฒนาที่ดิน ประจวบคีรีขันธ์	๑,๑๑๖,๔๔๕	๑๑๑๖,๔๔๕	๑๑๑๖,๔๔๕	๑๑๑๖,๔๔๕	๑๑๑๖,๔๔๕	๕,๕๘๒,๒๒๕
๕. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมง	๒	สำนักงานประมงประจวบคีรีขันธ์	๔๔๖,๔๙๐	๔๔๖,๔๙๐	๔๔๖,๔๙๐	๔๔๖,๔๙๐	๔๔๖,๔๙๐	๒,๒๓๒,๔๕๐
		ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ประจวบคีรีขันธ์	๖๖๐,๐๐๐	๖๖๐,๐๐๐	๖๖๐,๐๐๐	๖๖๐,๐๐๐	๖๖๐,๐๐๐	๓,๓๐๐,๐๐๐
๖. โครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน (เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน)	๒	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๑๙๗,๓๐๐	๑๙๗,๓๐๐	๑๙๗,๓๐๐	๑๙๗,๓๐๐	๑๙๗,๓๐๐	๙๘๖,๕๐๐
		สำนักงานประมงประจวบคีรีขันธ์	๙๘,๐๐๐	๙๘,๐๐๐	๙๘,๐๐๐	๙๘,๐๐๐	๙๘,๐๐๐	๔๙๐,๐๐๐
		สำนักงานเกษตรจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๕๓,๕๐๐	๕๓,๕๐๐	๕๓,๕๐๐	๕๓,๕๐๐	๕๓,๕๐๐	๒๖๗,๕๐๐
		สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ ประจวบคีรีขันธ์	๒๓,๗๒๐	๒๓,๗๒๐	๒๓,๗๒๐	๒๓,๗๒๐	๒๓,๗๒๐	๑๑๘,๖๐๐
		ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์ ประจวบคีรีขันธ์	๑๒,๑๐๐	๑๒,๑๐๐	๑๒,๑๐๐	๑๒,๑๐๐	๑๒,๑๐๐	๖๐,๕๐๐
		สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๑๓๕,๖๓๐	๑๓๕,๖๓๐	๑๓๕,๖๓๐	๑๓๕,๖๓๐	๑๓๕,๖๓๐	๖๗๘,๑๕๐
๗. โครงการส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์และแมลงศัตรู ธรรมชาติทดแทนสารเคมีทางการเกษตร	๒	สำนักงานเกษตรจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๑๒,๑๐๐	๑๒,๑๐๐	๑๒,๑๐๐	๑๒,๑๐๐	๑๒,๑๐๐	๖๐,๕๐๐
๘. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินใน พื้นที่ โครงการ ๑ ตำบล ๑ กลุ่มเกษตรทฤษฎีใหม่	๒	สถานีพัฒนาที่ดิน ประจวบคีรีขันธ์	๔๘,๐๐๐	๔๘,๐๐๐	๔๘,๐๐๐	๔๘,๐๐๐	๔๘,๐๐๐	๒๔๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๙. โครงการจัดการงานชลประทาน	๒	สำนักงานชลประทานที่ ๑๔	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐
		โครงการชลประทาน ประจวบคีรีขันธ์	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๑๐. โครงการบริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri - Map)	๒	สถานีพัฒนาที่ดิน ประจวบคีรีขันธ์	๔๖๔,๔๐๐	๔๖๔,๔๐๐	๔๖๔,๔๐๐	๔๖๔,๔๐๐	๔๖๔,๔๐๐	๒,๓๒๒,๐๐๐
๑๑. โครงการส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร	๒	สำนักงานเกษตรจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๔๙,๕๐๐	๔๙,๕๐๐	๔๙,๕๐๐	๔๙,๕๐๐	๔๙,๕๐๐	๒๔๗,๕๐๐
รวม			๑,๗๑๗,๖๐๘,๐๗๖	๑,๗๑๗,๖๐๘,๐๗๖	๑,๗๑๗,๖๐๘,๐๗๖	๑,๗๑๗,๖๐๘,๐๗๖	๑,๗๑๗,๖๐๘,๐๗๖	๘,๕๙๓,๖๒๒,๖๐๕.๐๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร								
๑. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร	๑	แขวงทางหลวงชนบท ประจวบคีรีขันธ์	๕๙,๔๘๙,๔๐๐	๕๙,๔๘๙,๔๐๐	๕๙,๔๘๙,๔๐๐	๕๙,๔๘๙,๔๐๐	๕๙,๔๘๙,๔๐๐	๒๙๗,๔๔๗,๐๐๐
รวม			๕๙,๔๘๙,๔๐๐	๕๙,๔๘๙,๔๐๐	๕๙,๔๘๙,๔๐๐	๕๙,๔๘๙,๔๐๐	๕๙,๔๘๙,๔๐๐	๒๙๗,๔๔๗,๐๐๐

หมายเหตุ : แหล่งงบประมาณ ได้แก่ ๑ หมายถึง งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
 ๒ หมายถึง งบประมาณของกระทรวง/กรม
 ๓ หมายถึง งบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
 ๔ หมายถึง งบประมาณอื่น ๆ (เอกชน กองทุน เงินกู้)

ส่วนที่ ๕

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ของโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์

ที่สำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่ผลักดันเข้าสู่แผนปฏิบัติการของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๗๐

	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน ร่วมบูรณาการ
แผนงาน พัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป และการตลาด สับปะรด มะพร้าว ประมง ปศุสัตว์ และสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ให้ได้คุณภาพ เพื่อการบริโภคและการส่งออก				
๑	โครงการยกระดับการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรด้วย นวัตกรรมสู่ตลาดเศรษฐกิจดิจิทัล	๑๖,๕๓๖,๔๙๐	สำนักงานเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	สำนักงานประมงจังหวัด, สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด และหน่วยงานทั้งในและนอกสังกัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๒	โครงการสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเล (ซังกอ) ในพื้นที่ชายฝั่ง ทะเล เพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนในการผลิตและการตลาด สินค้าเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๑,๖๐๐,๕๐๐	สำนักงานประมง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	หน่วยงานคณะกรรมการ ขับเคลื่อนนโยบายของกรมประมง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (Fisheries Co-ordinator : FC) และองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น
๓	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์วิถีชีวิตริชชี และพัฒนา ผลิตภัณฑ์พร้อมบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ	๘๒๒,๐๐๐	สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และสถาบันการศึกษา
๔	ยกระดับมาตรฐานโคเนื้อ สร้างเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการ ธุรกิจตลาดสมัยใหม่	๑๕๓,๖๐๐	สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	สำนักงานปศุสัตว์เขต ๗
๕	ส่งเสริมศักยภาพการผลิตแพะขุนคุณภาพเมืองสามอ่าว	๔๖๔,๖๐๐	สำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
๖	โครงการยกระดับสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมสร้างสรรค์ (Value Creation and Innovation) เพื่อรองรับการบริโภควิถีใหม่ (New Normal)	๑,๗๖๓,๒๐๐	สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	หน่วยงานบูรณาการภาคเกษตร สถาบันการศึกษา และภาครัฐ เอกชนที่เกี่ยวข้อง
แผนงาน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อการบริโภค และส่งออก				
๗	(ต.ทรายทอง - ต.ปากแพรก ก่อสร้างถนนขยายไหล่ทาง ๐.๖๕ กิโลเมตร)	๘,๐๐๐,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบท ประจวบคีรีขันธ์	
๘	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร (ปรับปรุงผิวจราจร ๓ กิโลเมตร)	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบท ประจวบคีรีขันธ์	
๙	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร (ถนนสายไร่นา - บ้านหนองแก ปรับปรุงผิวจราจร ๒.๑ กิโลเมตร)	๑๖,๐๐๐,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบท ประจวบคีรีขันธ์	
๑๐	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร (ปรับปรุงทางแยกและจุดเชื่อม จำนวน ๑ แห่ง)	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	แขวงทางหลวงชนบท ประจวบคีรีขันธ์	
รวม ๑๐ โครงการ		๗๕,๓๔๐,๓๙๐		

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๒ เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด
เป็นสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมคุณภาพสูง
หน่วยงาน สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการยกระดับการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมสู่ตลาดเศรษฐกิจดิจิทัล
๒. ชื่อแผนงาน	แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป และการตลาด สับปรด มะพร้าว ประมง ปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมให้ได้คุณภาพ เพื่อการบริโภคและส่งออก
๔. หลักการและเหตุผล	๑. ที่มา ๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน : การเกษตรสร้างมูลค่า ๒. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) : ประเด็น (๐๓) การเกษตร มุ่งเน้นการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดการฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนา มีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง ภายใต้แผนแม่บทย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร มีเป้าหมายเพื่อให้ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น ๓. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) : หมายความว่า ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ในประเด็นกลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมให้เกษตรกรประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมกระบวนการผลิตที่หลากหลาย และคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมถึงอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ในการวิเคราะห์วางแผนพัฒนาผลผลิตและประสิทธิภาพการผลิต แปรรูปสินค้าเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิต ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของตลาด และกลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ ส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนการเพาะปลูกพืชในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม ไปสู่การผลิตสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง ๔. นโยบายของคณะรัฐมนตรีนางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี : นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการทันที นโยบายที่หก รัฐบาลจะยกระดับการทำเกษตรแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรทันสมัยโดยใช้แนวคิด “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” นำเทคโนโลยีด้านการเกษตร (Agri-Tech) เช่น เกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture) และเทคโนโลยีด้านอาหาร (Food Tech) มาใช้พัฒนาอาชีพด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหาร รวมถึงการคว้าโอกาสในตลาดใหม่ ๆ รวมทั้งอาหารฮาลาล และฟื้นฟูนโยบาย “ครัวไทยสู่ครัวโลก” ซึ่งเป็นจุดเด่นของประเทศไทยเพื่อตอบสนองความต้องการของโลกด้านความมั่นคงทางอาหาร

หัวข้อ	รายละเอียด
	(Food Security) และเร่งเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและราคาพืชผลการเกษตร รวมทั้งเพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกร ๕. นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ยกระดับสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง ด้วยการต่อยอดโครงการ ๑ ท้องถิ่น ๑ สินค้าเกษตรมูลค่าสูง สร้าง Brand หรือ Story ของจังหวัด/อำเภอ โดยเน้นการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ รวมถึงส่งเสริมการสร้างอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร จัดการทรัพยากรทางการเกษตร โดยทำการเกษตรที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม (Go Green) ด้วย BCG/Carbon Credit จะต้องทำการเกษตรที่ลดการปล่อยสิ่งแวดล้อม เกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย และส่งเสริมฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดิน โดยปรับเปลี่ยนพื้นที่ให้เหมาะสมกับการผลิต รวมถึงฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดิน และการผลักดันนโยบายตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ โดยต้องใช้กลไกความร่วมมือจากภาคเอกชน/ผู้ประกอบการ รวมถึงทูตเกษตรในการขยายตลาดเดิมและเพิ่มตลาดใหม่ๆ ทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงการใช้นวัตกรรมมาเป็นจุดขายสินค้าเกษตรผ่านแอปพลิเคชันทั้งออนไลน์และออฟไลน์ ๖. แผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) : ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๒ เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด เป็นสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมคุณภาพสูง ๒. สรุปสาระสำคัญ ๒.๑ สถานการณ์ : จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีพื้นที่ทั้งหมด ๓,๙๗๙,๗๖๒.๕๐ ไร่ มีพื้นที่การเกษตร ๑,๕๕๙,๐๖๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๑๗ ของพื้นที่ทั้งหมด (สง.เกษตรจังหวัด, ๒๕๖๗) มีจำนวนประชากร ๕๕๓,๒๙๘ คน หรือ ๒๘๒,๙๖๗ ครัวเรือน เป็นภาคการเกษตร ๖๖,๘๔๑ ครัวเรือน และเป็นแรงงานภาคเกษตร ๑๓๖,๐๒๕ คน พืชเศรษฐกิจหลักสำคัญที่มีมูลค่าสูงเป็นสินค้าเกษตรหลักประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ มะพร้าวผลแก่ สับปะรดโรงงาน ปาล์มน้ำมัน ยางพารา โดยมะพร้าวผลแก่มีเนื้อที่เพาะปลูก ๓๕๙,๓๔๐ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๓๐๓,๙๘๙.๔๔ ตัน (๒๕๔,๒๑๐,๗๔๒ ผล) สับปะรดโรงงานมีเนื้อที่เพาะปลูก ๒๔๕,๙๖๘ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๓๕๔,๓๕๒ ตัน นอกจากนี้จังหวัดยังมีสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพเด่น เป็นอัตลักษณ์ และเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคทั้งภายในและต่างประเทศ ได้แก่ มะม่วง ทุเรียน ขนุน เป็นต้น แต่ด้วยสถานการณ์การผลิตพืชภาพรวมในช่วงปี ๒๕๖๖-๒๕๖๗ ได้รับผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่ส่งผลต่อปริมาณน้ำที่ใช้ในภาคเกษตรลดลง และสภาพอากาศที่แปรปรวน อุณหภูมิสูง การระบาดของแมลงศัตรูมะพร้าว ทำให้เกิดความเสียหายกับพืช มีผลผลิตที่ลดลงในพืชเศรษฐกิจสำคัญ ส่งผลกระทบต่อรายได้ของเกษตรกรและมูลค่าทางเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นอย่างมาก จากโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรดังกล่าว ส่งผลให้จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Products: GPP) ข้อมูลในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๑๐๒,๘๔๓ ล้านบาท ประกอบด้วยภาคเกษตร มูลค่า ๒๗,๐๗๔ ล้านบาท และนอกภาคเกษตร มูลค่า ๗๕,๗๖๙ ล้านบาท โดยมีภาคบริการเป็นสาขาหลัก ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๘.๕ รองลงมา คือ ภาคเกษตร มีสัดส่วนร้อยละ ๒๖.๓ และภาคอุตสาหกรรม มีสัดส่วนร้อยละ ๒๕.๒ (ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) โครงสร้างการผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในปี ๒๕๖๗ ได้แก่ สาขาประมง ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ ๔๗.๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร หรือ GPP ภาคเกษตร รองลงมา คือ สาขาพืช สาขาปศุสัตว์ สาขาบริการทางการเกษตร และสาขาป่าไม้ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๙ ๑๐.๒ ๐.๒

หัวข้อ	รายละเอียด
	และ ๐.๑ ตามลำดับ การดำเนินงานที่ผ่านมาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยสำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้การสนับสนุนที่มุ่งสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร โดยใช้หลักตลาดนำนวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ โดยการส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกรนำไปใช้วางแผนการผลิตสินค้าเกษตรภายในพื้นที่และบริหารจัดการสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับสภาพความเหมาะสมของปัจจัยการผลิตและการตลาดในพื้นที่ในรูปแบบเกษตรแปลงใหญ่ ส่งเสริมการผลิตที่ได้มาตรฐาน การแปรรูปสินค้าเกษตร การสร้างตราสินค้า การจัดการตลาดเกษตรกร การให้ความรู้เรื่องการตลาดแบบออนไลน์ ซึ่งมุ่งหวังให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มและสร้างความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รวมทั้งสามารถสร้างมูลค่าจากกิจกรรมการผลิตทางการเกษตรบนพื้นที่เกษตรกรรมของจังหวัดให้เพิ่มสูงขึ้นอีกด้วย อย่างไรก็ตาม การดำเนินการที่ผ่านมา ยังไม่ครอบคลุมเกษตรกรอีกหลายกลุ่มที่ยังไม่สามารถทำการตลาดผ่านช่องทางต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดความหลากหลายรวมถึงขาดการตั้งศักยภาพและความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตรในพื้นที่มาใช้ประโยชน์ ทำให้รายได้ไม่เพิ่มขึ้นและบางส่วนได้รับผลกระทบจากต้นทุนปัจจัยการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น ความเร่งด่วน : (ระดับความจำเป็นเร่งด่วน) : มีความจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่งในการพัฒนาภาคการเกษตรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อแก้ไขจุดอ่อนด้านการเกษตรอย่างเป็นระบบและครบวงจร โดยมุ่งเน้นการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้เกษตรกร พัฒนาการผลิตให้มีคุณภาพและยั่งยืน และเพิ่มช่องทางการตลาดด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ เพื่อยกระดับภาคการเกษตรของจังหวัดให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด ได้แก่ มะพร้าว สับปะรด และทุเรียนให้มีคุณภาพและผลิตภาพสูงขึ้น ๒. เพื่อให้เกษตรกรและองค์กรเกษตรกรมีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง สามารถจัดทำแผนการผลิตที่ เชื่อมโยงการตลาดสินค้า เกษตรมูลค่าสูง ๓. เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้และทักษะการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ที่เหมาะสม ๔. เพื่อสนับสนุนระบบป้องกันกำจัดศัตรูมะพร้าวอย่างยั่งยืน ด้วยทีมบริการชุมชน ๕. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้ความสามารถในการผลิตแบบผสมผสานสร้างระบบนิเวศการเกษตรที่ดี เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร และลดต้นทุนการผลิตให้สอดคล้องกับพื้นที่ ๖. เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดและสร้างการรับรู้ถึงสินค้าเกษตรเด่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. เชิงปริมาณ ๑. ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้และทักษะการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ที่เหมาะสม ๒. ร้อยละ ๘๐ ขององค์กรเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งสามารถผลิตสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นที่เชื่อมโยงการตลาดเกษตรมูลค่าสูง ๓. มีทีมบริการชุมชน (Service Provider) ในการบริการป้องกันกำจัดศัตรูมะพร้าวอย่างยั่งยืน อย่างน้อยชุมชนละ ๑ ทีม ๔. มีหลักสูตรผู้ผลิตสับปะรดมีอาชีพ จำนวน ๒ หลักสูตร ๕. มีสื่อประชาสัมพันธ์ (คลิปวิดีโอ) สินค้าอัตลักษณ์ จำนวน ๘ คลิป ๖. มีการจัดงานเทศกาลสินค้าเกษตร ประชาสัมพันธ์สินค้าอัตลักษณ์ และเจรจาธุรกิจ จำนวน ๑ ครั้ง

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒. เชิงคุณภาพ ๑. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งผลให้คุณภาพชีวิตดี และพึ่งพาตนเองได้ ๒. องค์กรเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน มีความเข้มแข็งสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาดแบบมีส่วนร่วมส่งผลให้เศรษฐกิจฐานรากเกิดการเติบโต ๓. ปัญหาการเข้าทำลายของศัตรูมะพร้าวได้รับการแก้ไขได้อย่างทันทั่วทั้งที่และถูกต้องตามหลักวิชาการ ส่งผลให้พื้นที่การระบาดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ลดลง ๔. สินค้าเกษตรของจังหวัดมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เป็นที่รู้จักของกลุ่มเป้าหมายได้มากขึ้น
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ทั้ง ๘ อำเภอ ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๘. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป สินค้าเกษตรคุณภาพสูงสุดตลาดแบบครบวงจร
๘.๑ กิจกรรมย่อยที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	อนุรักษ์และยกระดับการผลิตมะพร้าวพันธุ์ดีและพันธุ์พื้นเมือง เพื่อสร้างฐานรายได้ใหม่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๑,๑๙๕,๑๓๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ -
๘.๒ กิจกรรมย่อยที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ยกระดับเกษตรกรด้วยสับปะรดพันธุ์ดีและองค์ความรู้สู่มาตรฐานมืออาชีพ ๙,๕๕๓,๙๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ -
๘.๓ กิจกรรมย่อยที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ยกระดับเกษตรอัจฉริยะและนวัตกรรมเพื่อเศรษฐกิจดิจิทัล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๖๕๘,๑๘๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ -
๘.๔ กิจกรรมย่อยที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การบริหารจัดการศัตรูมะพร้าวอย่างยั่งยืน ๑,๙๑๙,๒๘๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ -
๘.๕ กิจกรรมย่อยที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เทศกาลสินค้าเกษตรและประชาสัมพันธ์ เสริมสร้างโอกาสทางการค้าการเจรจาธุรกิจสู่ตลาดใหม่นอกภูมิภาค ๓,๒๑๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๙. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - สำนักงานประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	เดือนตุลาคม ๒๕๖๙ – กันยายน ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๑๖,๕๓๖,๔๙๐ บาท (สิบหกล้านห้าแสนสามหมื่นหกพันสี่ร้อยเก้าสิบบาทถ้วน)
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกรสามารถพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด ได้แก่ มะพร้าว สับปะรด และทุเรียน ให้มีคุณภาพและผลิตภาพสูงได้ ๒. เกษตรกรและองค์กรเกษตรกรมีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง สามารถจัดทำแผนการผลิตที่

หัวข้อ	รายละเอียด
	เชื่อมโยงการตลาดสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ๓. เกษตรกรมีความรู้และทักษะการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ที่เหมาะสม ๔. มีทีมบริการชุมชน (Service Provider) ในการบริการป้องกันกำจัดศัตรูมะพร้าวอย่างยั่งยืน อย่างน้อยชุมชนละ ๑ ทีม ๕. สินค้าเกษตรและสินค้าอัตลักษณ์ของจังหวัดได้รับการประชาสัมพันธ์และเกิดการรับรู้ได้มากขึ้นส่งผลให้เกิดช่องทางการสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้น
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. พี่เชษฐกิจของจังหวัดมีคุณภาพและผลิตภาพเพิ่มขึ้น ๒. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร สร้างมูลค่าเพิ่ม และยกระดับราคาสินค้าเกษตร ๓. เกิดเครือข่ายการรวมกลุ่มเกษตรกรที่เข้มแข็ง ๔. เกษตรกรรุ่นใหม่มีบทบาทในระบบการผลิตด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่เหมาะสม ๕. ควบคุมแมลงศัตรูมะพร้าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๖. สินค้าเกษตรของจังหวัดมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาจังหวัด เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด
เป็นสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมคุณภาพสูง
หน่วยงาน สำนักงานประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเล (ซังกอ) ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลเพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนในการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก
๔. หลักการและเหตุผล	(๑.๑) หลักการ (๑.๑.๑) ที่มา เป็นโครงการที่สอดคล้องกับ - ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๘ : ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน มุ่งเพิ่มผลิตภัณท์มวลรวมของประเทศในสาขาเกษตรกรรม โดยเฉพาะ แผนย่อย “เกษตรปลอดภัย” ซึ่งเน้นพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและระบบการรับรองความปลอดภัยในระดับต่าง ๆ - แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๔ : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและยั่งยืน เน้นการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความมั่นคงของฐานทรัพยากรและคุณภาพชีวิตของประชาชน - นโยบายของรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อน BCG Economy Model โดยเฉพาะในมิติ Bio Economy และ Green Economy เช่น การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ การประมงพื้นบ้าน และการใช้พื้นที่ทางทะเลอย่างยั่งยืน - แผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาดเป็นสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมคุณภาพสูง แนวทางการพัฒนา: พื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล เพิ่มแหล่งผลิตสัตว์น้ำ และส่งเสริมอาชีพประมง (๑.๑.๒) การดำเนินงาน เป็นโครงการที่สามารถเพิ่มผลผลิตทรัพยากรสัตว์น้ำให้มีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นเสริมสร้างความยั่งยืนในการผลิต และการตลาดสินค้าเกษตรในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (๑.๒) เหตุผล (๑.๒.๑) ทรัพยากรสัตว์น้ำชายฝั่งทะเลลดลงต่อเนื่องและเสื่อมโทรมจากการประมงเกินขนาด ปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำจากประมงพื้นบ้านพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในปี ๒๕๖๗ ลดลงจากปี ๒๕๖๖ ถึง ร้อยละ ๑๗.๗๒ ในด้านปริมาณ และ ร้อยละ ๒๐.๖๘ สาเหตุหลักเกิดจากการใช้เครื่องมือประมงที่มีประสิทธิภาพสูง และผิดกฎหมาย รวมถึงการขาดแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อนที่เพียงพอ การสร้างซังกอจึงเป็นวิธีที่จำเป็นในการเพิ่มแหล่ง

หัวข้อ	รายละเอียด
	ที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำชายฝั่ง พื้นที่ระบบนิเวศให้กลับมาอุดมสมบูรณ์และยั่งยืน (๑.๒.๒) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนประมงท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น ๗๗ องค์กร กระจายอยู่ในทุกอำเภอชายฝั่งทะเล ซึ่งแสดงถึงศักยภาพของชุมชนในการมีส่วนร่วมดูแลทรัพยากร การดำเนินโครงการซึ่งก่อให้เกิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การกำหนดพื้นที่ การดูแลรักษา การติดตามผล และการอนุรักษ์ ซึ่งจะส่งเสริมความรู้สึกเป็นเจ้าของพื้นที่และความยั่งยืนทางสังคม เพิ่มศักยภาพในการปกป้องพื้นที่อนุบาลสัตว์น้ำและลดการลักลอบประมงผิดกฎหมาย (๑.๒.๓) เพิ่มผลผลิตและสร้างรายได้ให้กับชาวประมงพื้นบ้านอย่างยั่งยืน จากสถิติในปี ๒๕๖๗ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีผลผลิตสัตว์น้ำรวมกว่า ๑๒๙,๕๘๕ ตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า ๕,๙๐๒ ล้านบาท โดยกว่าร้อยละ ๑๕ มาจากประมงพื้นบ้านที่ได้รับผลกระทบจากความเสื่อมโทรมของทะเล โครงการซึ่งจะช่วยเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำในพื้นที่เป้าหมายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี ทั้งนี้ยังมีผลเชิงคุณภาพในด้านการกระจายรายได้สู่ชุมชนประมง ลดต้นทุนการออกเรือ และส่งเสริมอาชีพอย่างยั่งยืนตามแนวทาง BCG น้ำในช่วงฤดูปลาวางไข่ รวมถึงการป้องกันการใช้เครื่องมือประมงผิดกฎหมายที่จะรุกล้ำมาในเขตพื้นที่ทะเลชายฝั่ง พื้นฟูสภาพแวดล้อมในทะเล รักษาและป้องกันแนวร่องน้ำ และรักษาความมั่นคงทางอาหารให้มีความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืนต่อไป
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มจำนวนแหล่งอาศัยสัตว์ทะเล (ซั้งกอ) ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๘ แห่ง รวมจำนวนซั้งกอ ๘๐๐ ชุด ภายในระยะเวลา ๑ ปี เพื่อฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศทางทะเลและเพิ่มปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำ ๒. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนประมงท้องถิ่นในการบริหารจัดการ พื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำชายฝั่ง โดยจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ ติดตาม และประเมินผลการใช้ประโยชน์จากแหล่งซั้งกอให้ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมายทั้ง ๘ อำเภอ ภายในระยะเวลาโครงการ
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑) จำนวนแหล่งอาศัยสัตว์ทะเล (ซั้งกอ) ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๘ แห่ง รวมจำนวนซั้งกอ ๘๐๐ ชุด ภายในระยะเวลา ๑ ปี เพื่อฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศทางทะเลและเพิ่มปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำ ๒) การมีส่วนร่วมของชุมชนประมงท้องถิ่นในการบริหารจัดการ พื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำชายฝั่ง โดยจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ ติดตาม และประเมินผลการใช้ประโยชน์จากแหล่งซั้งกอให้ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมายทั้ง ๘ อำเภอ ภายในระยะเวลาโครงการ
๗. พื้นที่เป้าหมาย	๑) พื้นที่ทางทะเล ตำบลหนองแก อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๒) พื้นที่ทางทะเล หมู่ที่ ๒ ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๓) พื้นที่ทางทะเล หมู่ที่ ๒ ตำบลสามร้อยยอด อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๔) พื้นที่ทางทะเล หมู่ที่ ๓ ตำบลเขาแดง อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๕) พื้นที่ทางทะเล ตำบลประจวบคีรีขันธ์ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๖) พื้นที่ทางทะเล หมู่ที่ ๓ ตำบลทับสะแก อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๗) พื้นที่ทางทะเล หมู่ที่ ๓ ตำบลแม่รำพึง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๘) พื้นที่ทางทะเล หมู่ที่ ๕ ตำบลปากแพรก อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
	ประจวบคีรีขันธ์
๘. กิจกรรมหลัก	เพิ่มพื้นที่และฟื้นฟูแหล่งอาศัยของสัตว์ทะเลในพื้นที่ชายฝั่งทะเล เพื่อเพิ่มผลผลิตทรัพยากรสัตว์น้ำให้มีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น วงเงิน ๑,๖๐๐,๕๐๐ บาท
๘.๑ กิจกรรมย่อย	กิจกรรมที่ ๑ จัดทำซั้งกอสำหรับเป็นแหล่งอาศัยสัตว์น้ำตามแนวชายฝั่ง จำนวน ๘๐๐ ชุด พร้อมจัดวาง ในตำแหน่งพิกัดที่ชุมชนกำหนด กิจกรรมที่ ๒ จัดทำป้ายโฆษณาผ่านทางสื่อป้ายโฆษณาไวเนล
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑,๖๐๐,๕๐๐ บาท สำนักงานประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และหน่วยงานที่เป็นคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายของกรมประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (Fisheries Co-ordinator : FC) ดังนั้น ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งประจวบคีรีขันธ์ ศูนย์บริหารจัดการด่านตรวจประมง เขต ๖ (ประจวบคีรีขันธ์) หน่วยป้องกันและปราบปรามประมงทะเลอ่าวน้อย (ประจวบคีรีขันธ์) และหน่วยป้องกันและปราบปรามประมงทะเลบางสะพาน (ประจวบคีรีขันธ์)
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๑ ปี เริ่ม ตุลาคม ๒๕๖๙ ถึง กันยายน ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๑,๖๐๐,๕๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	แหล่งที่อยู่อาศัยสัตว์ทะเล (ซั้งกอ) ๘ แห่ง ซั้งกอจำนวน ๘๐๐ ชุด (๘๐ กอ) ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย ๘ แห่ง เพื่อเพิ่มแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำวัยอ่อน ส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเล และสนับสนุนอาชีพประมงพื้นบ้านอย่างยั่งยืน
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) ทรัพยากรสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งทะเลได้รับการฟื้นฟู ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำพื้นบ้านเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ๒) องค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากร ๓) ความร่วมมือระหว่างในชุมชนท้องถิ่น ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๒ เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด
เป็นสินค้า เกษตรคุณภาพสูง
หน่วยงาน สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์วิถีชีวิตริชชี และพัฒนาผลิตภัณฑ์พร้อมบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป และการตลาด สับปะรด มะพร้าว ประมง ปศุสัตว์ และสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ให้ได้คุณภาพเพื่อการบริโภคและการส่งออก
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ โดยสร้างความตระหนักในเรื่องความสำคัญของมาตรฐานระบบการจัดการ ความปลอดภัยของอาหาร จูงใจและวางกรอบให้เกษตรกรผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับมาตรฐาน และเข้าสู่ระบบมาตรฐานการจัดการคุณภาพทางการเกษตรที่ได้รับการรับรองจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือ
๔. หลักการและเหตุผล	๑. หลักการ ๑.๑ ที่มา เป็นโครงการที่สอดคล้องกับ ๑. ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ประเด็นด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคเกษตรกรรม เศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคเกษตร โดยให้สามารถยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น ๒. แผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐: ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ข้อ ๒.๑ การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็ง ยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อย สู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ประเด็นที่ ๓ การพัฒนาการเกษตร ๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) หมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง มีความเชื่อมโยงกับ เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ทั้ง ๕ เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาค การผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และเศรษฐกิจ ท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ๕. เพื่อสร้างความตระหนักแก่ผู้ผลิตและผู้บริโภคทั่วโลกในเรื่องความสำคัญของมาตรฐานระบบการจัดการความปลอดภัยของอาหาร จูงใจและวางกรอบให้เกษตรกรและผู้ผลิตทำการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับมาตรฐาน และเข้าสู่ระบบมาตรฐานการจัดการคุณภาพทางการเกษตรที่ได้รับการรับรองจากองค์กรภาครัฐหรือสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือ โดยการให้ความรู้เกษตรกรด้านกระบวนการผลิตตามมาตรฐานเพื่อมุ่งสู่การเลิกใช้สารเคมีในภาคเกษตร เป็นการเพิ่มพื้นที่ สนับสนุนปริมาณการผลิตสินค้าทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน สอดคล้องกับแผนแม่บทด้านการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของเกษตรกรรายย่อย สร้างเป็น แหล่งอาหารปลอดภัยในชุมชน เพื่อต่อยอดยกระดับเกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ ตลอดจนสนับสนุนกลไกทางการตลาดแก่เกษตรกรที่ต้องการทำการเกษตรอินทรีย์ นอกจากนี้เป็นการต่อยอดรองรับมาตรฐานสากลซึ่งต้องมีการพัฒนาระบบการตรวจรับรองคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตร

หัวข้อ	รายละเอียด
	อินทรีย์ ระบบตรวจสอบย้อนกลับ สำหรับการตรวจสอบที่มาของสินค้าในทุกขั้นตอนให้เป็นไปตามมาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ๖. วิสัยทัศน์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมืองท่องเที่ยวทรงคุณค่าระดับนานาชาติ เกษตรปลอดภัย ด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมผาสุก ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีพันธกิจที่จะพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์สู่นานาชาติ และผลักดันจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิต การแปรรูป สับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลกด้วยนวัตกรรม โดยมีเป้าหมายในการเติบโตทางเศรษฐกิจ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว เกษตร อุตสาหกรรม และการค้าชายแดน หากกล่าวถึงปศุสัตว์มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นการพัฒนาที่ ๒ คือ เสริมสร้างนวัตกรรม กระบวนการผลิต การแปรรูปและการตลาดเป็นสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมคุณภาพสูง จากกรอบยุทธศาสตร์ของจังหวัดและพันธกิจหลัก ทำให้เห็นถึงความสำคัญด้านการพัฒนาสินค้าเกษตรให้มีความปลอดภัย เพื่อเข้าสู่ระดับขั้นของเกษตรอินทรีย์ต่อไป ๑.๒ การดำเนินงาน เป็นโครงการที่มีหลักการขับเคลื่อนโครงการ จำนวน ๒ หลักการ ดังนี้ ๑. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรรายย่อย ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักของโครงการ ผ่านกิจกรรมการอบรม ระดมความคิดเห็นเพื่อสร้างหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขของการเลี้ยงไก่ไข่แบบอินทรีย์วิถีคีรีขันธ์ และการจัดประชาพิจารณ์ต่อภาครัฐ เอกชน รัฐวิสาหกิจ ภาคประชาชนฯ ๒. หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมุ่งลดการใช้สารเคมี ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น และเพิ่มความรู้ให้แก่เกษตรกรเพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว รวมถึงคำนึงถึงระบบนิเวศ และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เป็นการลดต้นทุนการผลิต เพิ่มมูลค่าสินค้า และตอบสนองต่อแนวโน้มของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับสุขภาพและความปลอดภัยทางอาหาร ๒. เหตุผล ๑. เกษตรกรรายย่อยของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีศักยภาพในการเลี้ยงไก่ไข่ แต่ยังขาดมาตรฐานการผลิต หากมีการพัฒนาเข้าสู่ระบบมาตรฐานฟาร์ม: มาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practice; GAP) ส่งผลให้เกษตรกรมีค่าใช้จ่ายในการลงทุนที่สูงและบางรายยังไม่มีความพร้อมในการเข้าสู่ระบบดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามแนวทางการเลี้ยงของเกษตรกรรายย่อยสามารถมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการเลี้ยงตามวิถีชาวบ้าน สอดคล้องกับการส่งเสริมแบบกึ่งอินทรีย์ และเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคที่คำนึงด้านสุขภาพ ๒. ความต้องการบริโภคไข่ไก่อินทรีย์ในประเทศและต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) รายงานว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับอาหารปลอดภัยเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุ และผู้รักสุขภาพ ส่งผลให้ตลาดไข่ไก่อินทรีย์มีอัตราการเติบโตเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปีทั่วโลก ๓. โครงการมีส่วนช่วยในการสร้างรายได้ที่มั่นคงและลดต้นทุนการผลิตอย่างเป็นรูปธรรมพบว่าเกษตรกรสามารถลดต้นทุนด้านอาหารสัตว์ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๐ โดยใช้วัตถุดิบท้องถิ่น และปรับวิธีการเลี้ยงในระบบปล่อยอิสระตามธรรมชาติ ซึ่งช่วยลดความจำเป็นในการใช้สารเคมีและยาปฏิชีวนะ
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวนไม่น้อยกว่า ๘๐ ราย ตามหลักการเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์วิถีคีรีขันธ์ ๒. เพื่อส่งเสริมการสร้างผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบสำหรับไข่ไก่อินทรีย์วิถีคีรีขันธ์ จำนวนไม่น้อยกว่า ๗ รูปแบบ

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. เกษตรกรได้รับความรู้ ความเข้าใจเรื่องการเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์วิถีศรีษันธ์ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ๒. เกิดบรรจุภัณฑ์ต้นแบบไข่ไก่อินทรีย์วิถีศรีษันธ์ ไม่น้อยกว่า ๗ ต้นแบบ ๓. เกิดผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ ไม่น้อยกว่า ๗ ต้นแบบ
๗. พื้นที่เป้าหมาย	ในพื้นที่อำเภอหัวหิน อำเภอกุยบุรี อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ อำเภอทับสะแก และอำเภอ บางสะพานน้อย
๘. กิจกรรม	
๘.๑ กิจกรรมย่อยที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การอบรม สัมมนา ให้ความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์วิถีศรีษันธ์ และระดมความคิดเห็นในการจัดทำหลักเกณฑ์ แบบมีส่วนร่วมของกลุ่มเกษตรกร จำนวน ๑๐๐ คน คนละ ๒ วัน ๑๑๕,๗๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ -
๘.๒ กิจกรรมย่อยที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การประชุมประชาพิจารณ์และจัดนิทรรศการประชาสัมพันธ์ไข่อินทรีย์วิถีศรีษันธ์ ให้เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๑ ครั้ง จำนวนคนเข้าร่วม ๑๕๐ คน ๑๑๔,๐๕๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ -
๘.๓ กิจกรรมย่อยที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การอบรมเชิงปฏิบัติการในการจัดการเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์วิถีศรีษันธ์ในพื้นที่ (การควบคุมป้องกันโรคในสัตว์ปีก การจัดทำสูตรอาหารของไข่) จำนวน ๕ อำเภอๆ ละ ๑ ครั้ง จำนวน เกษตรกร ๘๐ คน ๑๗๒,๒๕๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ -
๘.๔ กิจกรรมย่อยที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบสำหรับไข่ไก่อินทรีย์วิถีศรีษันธ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ๑. การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ต้นแบบไข่ไก่อินทรีย์วิถีศรีษันธ์ (ไข่ไก่สดอินทรีย์) งบประมาณ ๑๗๕,๐๐๐ บาท ๒. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อเพิ่มมูลค่าและบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ งบประมาณ ๒๔๕,๐๐๐ บาท ๔๒๐,๐๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ -
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (หลัก) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ร่วม)
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	เดือนตุลาคม ๒๕๖๙ – กันยายน ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๘๒๒,๐๐๐ บาท (แปดแสนสองหมื่นสองพันบาทถ้วน)
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกรได้รับความรู้ ความเข้าใจเรื่องการเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์ วิถีศรีษันธ์ จำนวน ๘๐ ราย ๒ มีบรรจุภัณฑ์ต้นแบบไข่ไก่อินทรีย์วิถีศรีษันธ์ จำนวนไม่น้อยกว่า ๗ กลุ่มเกษตรกร ๓. มีผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จำนวนไม่น้อยกว่า ๗ ต้นแบบ
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบการเลี้ยงไก่ไข่ที่ปลอดภัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๒. สร้างอัตลักษณ์การเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์วิถีศรีษันธ์ จำนวนเป้าหมายอย่างน้อย ๘๐ ราย ๓. เกิดผลิตภัณฑ์พร้อมบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ จำนวนไม่น้อยกว่า ๗ ต้นแบบ สามารถนำไปพัฒนาเชิงพาณิชย์ได้

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๒ เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด
เป็นสินค้า เกษตรคุณภาพสูง
หน่วยงาน สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ยกระดับมาตรฐานโคเนื้อ สร้างเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการธุรกิจตลาดสมัยใหม่
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป และการตลาด สับปรด มะพร้าว ประมง ปศุสัตว์ และสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ให้ได้คุณภาพเพื่อการบริโภคและการส่งออก
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิต และพัฒนาศักยภาพผลิตผล/ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้มีคุณภาพ ปลอดภัย ได้มาตรฐานเพื่อเพิ่มมูลค่า และใช้ทรัพยากรทางการเกษตรอย่างยั่งยืน
๔. หลักการและเหตุผล	๑. หลักการ ๑.๑ ที่มา เป็นโครงการที่สอดคล้องกับ ๑. ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ประเด็นด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคเกษตร โดยให้สามารถยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น ๒. แผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐: ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ข้อ ๒.๑ การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็ง ยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อย สู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ประเด็นที่ ๓ การพัฒนาการเกษตร ๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) หมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง มีความเชื่อมโยงกับ เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ทั้ง ๕ เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาค การผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และเศรษฐกิจ ท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ๕. เป้าหมายการพัฒนาภาค มุ่งสู่การเป็น “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง” ที่เติบโตอย่างยั่งยืนบนศักยภาพของพื้นที่ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูงได้ มาตรฐานระดับสากล โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่มูลค่าด้วย เทคโนโลยีดิจิทัล โดยการสร้างปัจจัยแวดล้อมที่จะเอื้อและจูงใจให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมลงทุนพัฒนาตลาดกลางภูมิภาค/ตลาดในชุมชน รวมถึงการพัฒนาช่องทางตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร และพัฒนาตลาดค้าส่งค้าปลีก สินค้าเกษตรที่สำคัญในพื้นที่เพื่อนำไปสู่การเป็นศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรของประเทศและรองรับ การเติบโตของธุรกิจ e-Commerce ๖. ยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ที่ ๒ พัฒนาศักยภาพความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกร องค์กร และสถาบันเกษตรกร ที่มุ่งส่งเสริม และถ่ายทอดทักษะ ตลอดจนองค์ความรู้ด้านปศุสัตว์ เพื่อสร้างความมั่นคง และมั่นคงทางเศรษฐกิจให้กับอาชีพเกษตรกรโดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อย ๗. ยุทธศาสตร์กรมปศุสัตว์ที่ ๓ เพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิตปศุสัตว์ให้สมดุล ยั่งยืน และแข่งขันได้อย่างไร้ขีดจำกัด เน้นพัฒนากระบวนการผลิตให้ได้มาตรฐาน ปลอดภัย มี

หัวข้อ	รายละเอียด
	ประสิทธิภาพในการผลิต เพื่อสินค้าและผลิตภัณฑ์การปศุสัตว์ที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค ๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ “เมืองท่องเที่ยวทรงคุณค่าระดับนานาชาติ เกษตรมูลค่าสูง ด่านสิงขรสู่ด่านถาวร สังคมผาสุก” ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูปและการตลาดเป็นสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมคุณภาพสูง โดยมีตัวชี้วัดภาพรวมของจังหวัด มีอัตราการขยายตัวของ GDP จังหวัดไม่น้อยกว่ากว่าร้อยละ ๕ ต่อปี และร้อยละของครัวเรือนยากจนลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี ๙. การพัฒนาการขับเคลื่อนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เพื่อให้เกษตรกรมีความยั่งยืนปลอดภัยและมีมาตรฐาน โดยเฉพาะด้านปศุสัตว์ ซึ่งนับว่าเป็นเครื่องบ่งชี้แหล่งอาหารโปรตีนที่สำคัญของพื้นที่และจังหวัดอื่นๆ จึงมีการสนับสนุนให้เข้าระบบมาตรฐานและส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตภัณฑ์และมีตลาดรองรับเป็นวงกว้างขึ้น ๑.๒ การดำเนินงาน เป็นโครงการที่มีหลักการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี กล่าวคือ โครงการนี้มีเป้าหมายชัดเจนในการส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยมุ่งเน้นให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ เทคโนโลยี และตลาดที่หลากหลาย โดยเฉพาะตลาดสมัยใหม่และเศรษฐกิจดิจิทัล จึงสอดคล้องกับหลักการนี้อย่างยิ่ง และเป็นแกนกลางในการดำเนินโครงการให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างแท้จริง ๒. เหตุผล ๑. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีศักยภาพในการผลิตโคเนื้อ แต่ปริมาณผลผลิตยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด อีกทั้งการรับรองมาตรฐานของผลผลิตยังไม่ครอบคลุมในระดับเกษตรกรในพื้นที่ การพัฒนาโคเนื้อให้มีมาตรฐานและคุณภาพสูง จะช่วยเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและยกระดับรายได้ให้เกษตรกร นอกจากนี้จังหวัดยังมีต้นทุนด้านทรัพยากรอาหารสัตว์ที่เหมาะสม และโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งที่เอื้ออำนวยในการส่งเสริมการผลิตโคเนื้อคุณภาพ จึงเป็นแนวทางที่ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างมีประสิทธิภาพ ๒. โครงการสนับสนุนการขับเคลื่อนเกษตรกรเข้าสู่ระบบมาตรฐานและตลาดสมัยใหม่ ซึ่งเกษตรกรรายย่อยยังขาดทักษะด้านการจัดการฟาร์ม การผลิตสินค้าปศุสัตว์ตามเกณฑ์มาตรฐาน และการเข้าถึงตลาดที่มั่นคง การดำเนินโครงการนี้จะช่วยถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการผลิต การแปรรูป และการบริหารจัดการธุรกิจปศุสัตว์ให้แก่เกษตรกรจะส่งผลให้เกษตรกรสามารถเพิ่มผลผลิตต่อหน่วย ลดต้นทุน และต่อยอดการเป็นผู้ประกอบการในระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่ รวมทั้งช่วยให้สินค้าโคเนื้อของจังหวัดเข้าสู่ระบบตลาดที่มีมูลค่าสูง ๓. โครงการนี้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐและแผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ซึ่งนโยบายรัฐบาล พ.ศ.๒๕๖๘ มุ่งเน้นการยกระดับสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มนวัตกรรมและการสนับสนุนเศรษฐกิจฐานราก ตอบสนองเป้าหมายทั้งด้านการผลิตเชิงปริมาณ และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกร
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงองค์ความรู้การผลิต และยกระดับการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรให้ได้ตามมาตรฐาน เกษตรกรจำนวนไม่น้อยกว่า ๘๐ ราย ๒. เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีการแปรรูป และช่องทางการตลาดสมัยใหม่แก่เกษตรกร จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ ราย
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อที่เข้าสู่กระบวนการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ค่าเป้าหมาย : ๘๐ ราย ๒. จำนวนฟาร์มโคเนื้อที่ผ่านการรับรองมาตรฐานจากกรมปศุสัตว์

หัวข้อ	รายละเอียด
	ค่าเป้าหมาย : ๓๐ ฟาร์ม ๓. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้การแปรรูปพื้นฐานผลิตภัณฑ์จากโคเนื้อ ค่าเป้าหมาย : ๒๐ ราย ๔. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาทักษะสู่ตลาดสมัยใหม่ ค่าเป้าหมาย : ๒๐ ราย
๗. พื้นที่เป้าหมาย	ทุกอำเภอในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวม ๘ อำเภอ
๘. กิจกรรม	
๘.๑ กิจกรรมย่อยที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การถ่ายทอดองค์ความรู้ เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อเป้าหมาย ๘๐ ราย ๕๒,๗๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ -
๘.๒ กิจกรรมย่อยที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาฟาร์มโคเนื้อให้ได้รับการรับรองมาตรฐานจากกรมปศุสัตว์ เป้าหมาย ๓๐ ฟาร์ม ๕๑,๙๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานปศุสัตว์เขต ๗
๘.๓ กิจกรรมย่อยที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฝึกอบรมการแปรรูปพื้นฐานผลิตภัณฑ์จากโคเนื้อ เป้าหมายผลิตภัณฑ์อย่างน้อย ๒ ชิ้นงาน ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ๒๐ ราย ๓๑,๐๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ -
๘.๔ กิจกรรมย่อยที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฝึกอบรมการพัฒนาเกษตรกรสู่ตลาดสมัยใหม่ ๑๘,๐๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ -
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	เดือนตุลาคม ๒๕๖๙ – กันยายน ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	๑๕๓,๖๐๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นสามพันหกบาทถ้วน)
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เข้าสู่กระบวนการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง จำนวน ๘๐ ราย ๒. ฟาร์มโคเนื้อของเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ผ่านการรับรองมาตรฐานจาก กรมปศุสัตว์ จำนวน ๓๐ ฟาร์ม ๓. ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากโคเนื้อ จำนวน ๒ ชิ้นงาน ๔. เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อได้รับการพัฒนาทักษะตลาดสมัยใหม่ จำนวน ๒๐ ราย
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการสามารถพัฒนาทักษะการผลิตและการจัดการฟาร์มได้อย่าง เป็นระบบ จำนวนเป้าหมาย ๘๐ ราย ๒. เกษตรกรสามารถยกระดับมาตรฐานฟาร์มได้อย่างน้อย ๓๐ ฟาร์ม ๓. สามารถสร้างเครือข่ายเกษตรกรพัฒนาเข้าสู่ผู้ประกอบการแปรรูปสินค้าประเภทเนื้อโค และเพิ่มช่องทางการตลาด จำนวนอย่างน้อย ๒๐ ราย ซึ่งสามารถผลิตโคเนื้อและแปรรูป เนื้อโค มีมาตรฐานและปลอดภัยต่อผู้บริโภคทั้งภายในและภายนอกจังหวัด

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๒ เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด
เป็นสินค้า เกษตรคุณภาพสูง
หน่วยงาน สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมศักยภาพการผลิตแพะขุนคุณภาพเมืองสามอ่าว
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป และการตลาด สับปะรด มะพร้าว ประมง ปศุสัตว์ และสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ให้ได้คุณภาพเพื่อการบริโภคและการส่งออก
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ โดยสร้างความตระหนักในเรื่องความสำคัญของมาตรฐานระบบการจัดการ ความปลอดภัยของอาหาร จูงใจและวางกรอบให้เกษตรกรผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับมาตรฐาน และเข้าสู่ระบบมาตรฐานการจัดการคุณภาพทางการเกษตรที่ได้รับการรับรองจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือ
๔. หลักการและเหตุผล	๑. หลักการ ๑.๑. ที่มา เป็นโครงการที่สอดคล้องกับ ๑. ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นแผนย่อยเกษตรปลอดภัย เพื่อสร้างความตระหนักแก่ผู้ผลิตและผู้บริโภคทั่วโลกในเรื่องความสำคัญของมาตรฐานระบบการจัดการความปลอดภัยของอาหาร จูงใจและวางกรอบให้เกษตรกรและผู้ผลิตทำการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับมาตรฐาน และเข้าสู่ระบบมาตรฐานการจัดการคุณภาพทางการเกษตรที่ได้รับการรับรองจากองค์กรภาครัฐหรือสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือ โดยการให้ความรู้เกษตรกรด้านกระบวนการผลิตตามมาตรฐานเพื่อมุ่งสู่การเลิกใช้สารเคมีในภาคเกษตร เป็นการเพิ่มพื้นที่ สนับสนุนปริมาณการผลิตสินค้าทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน สอดคล้องกับแผนแม่บทด้านการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของเกษตรกรรายย่อย สร้างเป็นแหล่งอาหารปลอดภัยในชุมชน เพื่อต่อยอดยกระดับเกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ ตลอดจนสนับสนุนกลไกทางการตลาดแก่เกษตรกรที่ต้องการทำการเกษตรอินทรีย์ นอกจากนี้เป็นการต่อยอดรองรับมาตรฐานสากลซึ่งต้องมีการพัฒนาระบบการตรวจรับรองคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์ ระบบตรวจสอบย้อนกลับ สำหรับการตรวจสอบที่มาของสินค้าในทุกขั้นตอนให้เป็นไปตามมาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ๒. วิสัยทัศน์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมืองท่องเที่ยวทรงคุณค่าระดับนานาชาติ เกษตรปลอดภัย ด้านสิ่งขจรระเบียงเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมผาสุก ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีพันธกิจที่จะพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์สู่นานาชาติ และผลักดันจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิต การแปรรูป สับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลกด้วยนวัตกรรม โดยมีเป้าหมายในการเติบโตทางเศรษฐกิจ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว เกษตร อุตสาหกรรม และการค้าขายแดน หากกล่าวถึงปศุสัตว์มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นการพัฒนาดังกล่าว คือ เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูปและการตลาดเป็นสินค้าเกษตรคุณภาพสูง จากกรอบยุทธศาสตร์ของจังหวัดและพันธกิจหลัก ทำให้เห็นถึงความสำคัญด้านการพัฒนาสินค้าเกษตรให้มีความปลอดภัยต่อเกษตรกรและผู้บริโภคต่อไป

หัวข้อ	รายละเอียด
	๑.๒ การดำเนินงาน เป็นโครงการที่มีเป้าหมายในการพัฒนาศักยภาพการผลิต สร้างระบบการรับรองมาตรฐานการผลิตแพะขุน และใช้นวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าเกษตร ซึ่งช่วยเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน เป็นการยกระดับการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตร ด้านปศุสัตว์ ด้วยนวัตกรรมสู่ตลาดเศรษฐกิจดิจิทัล ๒. เหตุผล ๑. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีศักยภาพด้านการเลี้ยงแพะสูงแต่ยังขาดการพัฒนามาตรฐานฟาร์มที่เพียงพอ ฟาร์มเลี้ยงแพะเนื้อของจังหวัดมีจำนวน ๑,๒๓๘ ราย แพะเนื้อ รวม ๘๓,๒๐๘ ตัว (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์ ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๘) แต่ยังมีจำนวนฟาร์มที่ผ่านการรับรองมาตรฐานของกรม ปศุสัตว์น้อย เพียง ๗๔ ฟาร์ม คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๙ เนื่องจากเกษตรกรยังขาดแรงจูงใจในเรื่องของราคาซื้อขาย ซึ่งหากเกษตรกรได้พัฒนาฟาร์มเข้าสู่กระบวนการรับรองมาตรฐานแล้ว จะช่วยยกระดับของผลผลิตและสามารถต่อรองราคาซื้อ-ขายได้ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์ ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๕) แต่ยังมีจำนวนฟาร์มที่ผ่านการรับรองมาตรฐานของกรมปศุสัตว์น้อย เนื่องจากเกษตรกรยังขาดแรงจูงใจในเรื่องของราคาซื้อขาย ซึ่งหากเกษตรกรได้พัฒนาฟาร์มเข้าสู่กระบวนการรับรองมาตรฐานแล้ว จะช่วยยกระดับของผลผลิตและสามารถต่อรองราคาซื้อ-ขายได้ ๒. การเลี้ยงแพะเป็นทางเลือกที่สำคัญในการสร้างอาชีพใหม่ให้แก่เกษตรกรในพื้นที่แห้งแล้งและขาดน้ำ จากความหลากหลายทางสภาพภูมิศาสตร์ของจังหวัดโดยเฉพาะพื้นที่ตอนบนที่มีความชื้นต่ำเหมาะกับการเลี้ยงแพะซึ่งใช้น้ำน้อยและต้นทุนต่ำ แพะเป็นสัตว์ที่ให้ผลผลิตเร็ว มีอัตราการเพิ่มประชากรสูง จึงสามารถเป็นอาชีพหลักได้อีกทางหนึ่ง
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อยกระดับมาตรฐานฟาร์มแพะของเกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานจากกรมปศุสัตว์ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๓๐ ฟาร์ม ๒. เพื่อเพิ่มรายได้ของเกษตรกรจากการจำหน่ายแพะขุน ในราคา ๑๑๔ - ๑๔๐ บาทต่อกิโลกรัม และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อแพะพร้อมพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้เพิ่มขึ้น อย่างน้อย ๓ ชิ้นงาน
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะที่ผ่านการฝึกอบรม ค่าเป้าหมาย : ๕๐ ราย ๒. จำนวนฟาร์มแพะที่ผ่านการรับรองฟาร์มที่มีระบบการป้องกันโรค และการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (GFM) ค่าเป้าหมาย : ๑๐ ฟาร์ม ๓. จำนวนฟาร์มปลอดโรคบูรเซลลาในแพะที่เพิ่มขึ้นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ค่าเป้าหมาย : ๕ ฟาร์ม ๔. จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการอบรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์แพะแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า ค่าเป้าหมาย : ๔๐ ราย ๕. จำนวนผลิตภัณฑ์สินค้าแพะแปรรูป ค่าเป้าหมาย : ๓ ผลิตภัณฑ์
๗. พื้นที่เป้าหมาย	ทุกอำเภอในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวม ๘ อำเภอ
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมย่อยที่ ๑	การพัฒนาฟาร์มแพะให้ได้การรับรองฟาร์มที่มีระบบการป้องกันโรค และการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (GFM) ๑. อบรมเกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๕๐ ราย ๒. ส่งเสริมการพัฒนาฟาร์มตามเกณฑ์การรับรองระบบ GFM จำนวน ๑๐ ฟาร์ม

หัวข้อ	รายละเอียด
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๓. รับรองฟาร์มที่มีระบบการป้องกันโรค และการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (GFM) จำนวน ๑๐ ฟาร์ม ๘๐,๔๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ -
๘.๒ กิจกรรมย่อยที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ถ่ายทอดองค์ความรู้ ทักษะ การสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์และแปรรูปเข้าสู่ภาคการผลิตอาหารปลอดภัย ๑. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้ากลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ ๔๐ ราย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และทักษะการสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรสู่ภาคการผลิตอาหารปลอดภัย การจัดอบรมยกระดับองค์ความรู้ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และทักษะ ในภาคการผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าแปรรูป ด้านการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ภาคการผลิตอาหารปลอดภัย การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในสายการผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ การจัดทำมาตรฐานและความปลอดภัยอาหาร ระบบการตลาดออนไลน์ (Online Marketing System / Digital Marketing) การบริหารจัดการธุรกิจแนวใหม่ (New Business Model) เป็นต้น จำนวน ๒ วัน ผู้เข้าอบรมรวม จำนวน ๔๐ คน และผู้ประสานงานของสำนักงานอุตสาหกรรมฯ และสำนักงานปศุสัตว์ จำนวน ๕ คน รวม ๔๕ คน ๖๖,๒๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ -
๘.๓ กิจกรรมย่อยที่ ๓	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และการยกระดับคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยเพื่อต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์ ๑. กลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ จำนวน ๔๐ ราย ๒. การให้คำแนะนำด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และเตรียมความพร้อมด้านระบบคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ให้คำแนะนำกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการอบรมเข้าร่วมโครงการเชิงลึก ด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และเตรียมความพร้อมด้านระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย อาหาร ปรับปรุง/พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์และแปรรูป ให้เป็นผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปพร้อมทาน (Ready to eat) อาหารพร้อมปรุง (Ready to cook) ที่สอดคล้องกับวิถีใหม่ (new normal) ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม จำนวน ๓ ผลิตภัณฑ์ โดยดำเนินการ ดังนี้ - สำรวจความพร้อม วินิจฉัย กลุ่มเป้าหมาย และจัดทำแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด - ออกแบบผลิตภัณฑ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์และแปรรูป ให้เป็นผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปพร้อมทาน (Ready to eat) / อาหารพร้อมปรุง (ready to cook) ที่สอดคล้องกับวิถีใหม่ (new normal) ภายใต้กระบวนการผลิตอาหารปลอดภัย และมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กิจกรรม ๗ วันทำการ โดยทำการทดลองในห้องปฏิบัติการ อย่างน้อย ๓ วันทำการ และลงให้คำแนะนำ ณ สถานประกอบการ ๔ วันทำการ โดยได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายทุกครั้ง ๓. การพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ ที่ผ่านการตรวจสอบความปลอดภัยอาหาร (Food safety) เพื่อต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์ - ออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และการระบุฉลากอาหารและเครื่องหมาย ตามมาตรฐานสากล - ตรวจวิเคราะห์ความปลอดภัยอาหาร (Food Safety)/มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์

หัวข้อ	รายละเอียด
งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ตามข้อกำหนด (ในห้องปฏิบัติการ) - จัดทำต้นแบบผลิตภัณฑ์ (New products) และบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์และแปรรูป ที่ผ่านการพัฒนา จำนวน ๓ ต้นแบบ ต้นแบบละ ๕๐ ชิ้น ๓๑๘,๐๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ -
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	เดือนตุลาคม ๒๕๖๙ – กันยายน ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๘๐,๔๐๐ บาท แปรพืชน้ำเลี้ยงสัตว์ (ถั่ว) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๓๘๔,๒๐๐ บาท (สามแสนแปดหมื่นสี่พันสอง ร้อยบาทถ้วน) รวมงบประมาณ ๔๖๔,๖๐๐ บาท (สี่แสนหกหมื่นสี่พันหกร้อยบาทถ้วน)
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร การรับรองฟาร์มที่มีระบบการป้องกันโรคและการ เลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (GFM) และหลักสูตรการสร้างฟาร์มปลอดโรคปศุสัตว์ในแพะ ๕๐ ราย ๒. ฟาร์มแพะของเกษตรกรผู้เข้ารับการฝึกอบรม ผ่านการรับรองฟาร์มที่มีระบบการป้องกันโรค และการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (GFM) จำนวน ๑๐ ฟาร์ม ๓. จำนวนฟาร์มปลอดโรคปศุสัตว์ในแพะที่เพิ่มขึ้นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๕ ฟาร์ม ๔. จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาผลิตภัณฑ์และแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า สินค้า ๔๐ ราย ๕. มีต้นแบบผลิตภัณฑ์ (New product) และบรรจุภัณฑ์อาหารแปรรูปพร้อมทาน (Ready to eat/อาหารพร้อมปรุง ready to cook) จากการนำผลผลิตทางการเกษตร มาพัฒนาต่อยอด ภายใต้กระบวนการผลิตอาหารปลอดภัย (Food safety) ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ในยุควิถีใหม่ จำนวน ๓ ต้นแบบ
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจ ได้รับการพัฒนาทักษะการผลิตและการจัดการฟาร์มได้ อย่างเป็นระบบ จำนวนเป้าหมาย ๓๐ ราย และสามารถยกระดับมาตรฐานฟาร์มได้อย่างน้อย ๑๐ ฟาร์ม สามารถสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้นได้จากการจำหน่ายแพะขุน ๒. เกษตรกรมีความเข้าใจในการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อ ยกระดับภาพลักษณ์ของสินค้าปศุสัตว์ จำนวนอย่างน้อย ๓ ผลิตภัณฑ์ เพื่อเสริมสร้าง เศรษฐกิจฐานราก ลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ และสร้างความมั่นคงทางอาชีพ

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
 ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๒ เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด
 เป็นสินค้าเกษตรคุณภาพสูง
 หน่วยงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการยกระดับสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมสร้างสรรค์ (Value Creation and Innovation) เพื่อรองรับการบริโภควิถีใหม่ (New Normal) กิจกรรมหลัก ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป สินค้าเกษตรคุณภาพสูงสู่ตลาดแบบครบวงจร กิจกรรมย่อย ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูงเพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจฐานรากในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป และการตลาด สับปะรด มะพร้าว ประมง ปศุสัตว์ และสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ให้ได้คุณ ภาพเพื่อการบริโภคและการส่งออก
๓. แนวทางการพัฒนา	การส่งเสริมความรู้ ทักษะ การสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรเข้าสู่ภาคการผลิตอาหารปลอดภัย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และการยกระดับคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยเพื่อต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์ รวมถึงการทดสอบตลาดและเชื่อมโยงภาคการผลิตสินค้าเกษตรที่ผ่านการพัฒนาเข้าสู่ภาคการค้าทั้ง Offline และ Online
๔. หลักการและเหตุผล	๑. หลักการและเหตุผล ๑.๑ หลักการ ๑.๑.๑ ที่มา เป็นโครงการที่สอดคล้องกับ - ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ที่ ๒: การสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะในประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและการยกระดับภาคเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่ม ผ่านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) - แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ - แผนแม่บทด้านการเกษตร: แผนแม่บทย่อย เกษตรปลอดภัยและ เกษตรแปรรูป - แผนแม่บทด้านการท่องเที่ยว: แผนแม่บทย่อย การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ทั้งนี้ มีเป้าหมายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ภาคการผลิตในระดับชุมชนและส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียน - แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) - สอดคล้องกับ หมายเหตุที่ ๑: ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง - ตลอดจนสนับสนุนเป้าหมายของ หมายเหตุที่ ๒: เศรษฐกิจสร้างคุณค่า (Value-Based Economy) ที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพด้านความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม - นโยบายของรัฐบาล (พ.ศ. ๒๕๖๔) มุ่งเน้นการ “ยกระดับความสามารถในการแข่งขัน” และ “ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ” โดยเฉพาะในมิติเกษตรและแรงงาน ผ่านนโยบาย ตลาดนำการผลิต การพัฒนาทักษะแรงงานคุณภาพ และการใช้ BCG Model (Bio-Circular-Green Economy) - แผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) สอดคล้องกับ

หัวข้อ	รายละเอียด
	- ประเด็นการพัฒนา: ส่งเสริมการยกระดับสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมสร้างสรรค์ - แนวทางการพัฒนา: การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูป - ตัวชี้วัด: มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเพิ่มขึ้น และมีการส่งเสริมภาคเกษตรให้มีความยั่งยืนด้วยเทคโนโลยี ๑.๑.๒ การดำเนินงาน เป็นโครงการที่ให้ความสำคัญการดำเนินโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนี้อาศัยหลักการสำคัญได้แก่หลักเศรษฐกิจสร้างคุณค่า (Value-Based Economy) ซึ่งเน้นการยกระดับสินค้าเกษตรจากวัตถุดิบธรรมชาติสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรม เช่น ผลิตภัณฑ์สุขภาพ อาหารฟังก์ชันนัล และบรรจุภัณฑ์ทันสมัย เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยความคิดสร้างสรรค์ ความรู้ และเทคโนโลยี ๑.๒ เหตุผล ๑.๒.๑ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีศักยภาพด้านการเกษตรสูง แต่ยังขาดการแปรรูปและนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีพื้นที่การเกษตรกว่า ๑.๕ ล้านไร่ โดยมีสับปะรดและมะพร้าวเป็นพืชเศรษฐกิจหลัก แต่พบว่าผลผลิตจำนวนมากยังถูกจำหน่ายในรูปแบบวัตถุดิบส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ไม่มั่นคง ทั้งยังเผชิญปัญหาการขาดผลผลิตตกต่ำในช่วงวิกฤตภัยแล้งและภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาระบบการแปรรูปสินค้าและเพิ่มนวัตกรรมให้สามารถแข่งขันในตลาดได้ ๑.๒.๒ พฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยนไปสู่การบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพที่มีคุณภาพและปลอดภัยมากขึ้น จากแนวโน้ม “New Normal” หลังวิกฤต COVID-๑๙ พบว่าผู้บริโภคให้ความสำคัญกับสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย มีคุณค่าทางโภชนาการ และสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ โดยเฉพาะในกลุ่ม Functional Food และผลิตภัณฑ์สุขภาพซึ่งมีมูลค่าตลาดเติบโตเฉลี่ยปีละกว่า ๘% ทั่วโลก โครงการจึงตอบสนองต่อความต้องการนี้ ด้วยการพัฒนาสินค้าเกษตรมูลค่าสูงเพื่อเจาะตลาดเฉพาะกลุ่ม ๑.๒.๓ การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วยนวัตกรรมจะเพิ่มรายได้ครัวเรือนและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีครัวเรือนเกษตรกว่า ๖๖,๐๐๐ ครัวเรือน ซึ่งยังมีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ การพัฒนาเกษตรมูลค่าสูงและการยกระดับการผลิตด้วยเทคโนโลยี จะช่วยเพิ่มรายได้ต่อไร่ และลดช่องว่างทางเศรษฐกิจระหว่างกลุ่มแรงงานเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมในเมือง อีกทั้งส่งเสริมการจ้างงานในพื้นที่ชนบท ๑.๓ สรุปสาระสำคัญ ๑.๓.๑ ศักยภาพของกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการ SMEs ๑. ศักยภาพด้านทรัพยากรการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูป จังหวัดมีพื้นที่การเกษตรมากถึง ๑.๕ ล้านไร่ (ร้อยละ ๓๗.๘๓) ของพื้นที่ทั้งหมด โดยมีพืชเศรษฐกิจหลัก ได้แก่ สับปะรด (๒๖๐,๔๑๑ ไร่) และ มะพร้าว (๓๕๙,๓๙๕ ไร่) มีโรงงานแปรรูปสับปะรดถึง ๒๒ แห่ง และเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกสับปะรดมากที่สุดในประเทศอาหารที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรเป็นสาขาที่มีการจ้างงานสูงสุดในจังหวัด รวมถึงอุตสาหกรรมหลักและผลิตภัณฑ์โลหะที่รองรับเศรษฐกิจชายฝั่ง (Western Seaboard) แสดงถึงศักยภาพของระบบการผลิตครบวงจรและการเชื่อมโยงเกษตรกับอุตสาหกรรมมูลค่าสูง ๒. จุดอ่อนด้านการพึ่งพาวัตถุดิบและขาดทักษะด้านนวัตกรรม รายย่อยกว่า ๖๐% ยังขายผลผลิตเป็นวัตถุดิบ ขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีและ

หัวข้อ	รายละเอียด
	นวัตกรรมการแปรรูป ทำให้รายได้ไม่มั่นคง ข้อมูลปี ๒๕๖๗ ระบุว่า ผลผลิตสับปะรดลดลง ๒๔.๓% และมะพร้าวลดลง ๑๔.๙% จากปีที่ผ่านมา อันเป็นผลจากสภาพอากาศและต้นทุนการผลิต สะท้อนปัญหาโครงสร้างการผลิตที่ยังไม่ตอบโจทย์ยุคเศรษฐกิจใหม่ ๓. แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยแล้ง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เผชิญกับปรากฏการณ์เอลนีโญ ภัยแล้ง และอุณหภูมิสูงต่อเนื่อง ส่งผลให้ผลผลิตเกษตรโดยรวมลดลงเฉลี่ยปีละ ๑๐% โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจสำคัญ ส่งผลให้ต้นทุนเพิ่มขึ้น และเกษตรกรเปลี่ยนอาชีพหรือปล่อยพื้นที่ทิ้งร้างเป็นแนวโน้มที่ส่งผลต่อความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจฐานรากในระยะยาว ๔. ประเด็นท้าทายด้านการพัฒนา Soft Skill และ Market Access กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการ SMEs ยังมีข้อจำกัดด้านการพัฒนาแบรนด์ บรรลุภัณฑ์ มาตรฐานความปลอดภัย และการเข้าสู่ตลาดเฉพาะ (เช่น ผลิตภัณฑ์สุขภาพ และ Functional Food) จำเป็นต้องยกระดับด้วยการอบรมเชิงเทคนิค การพัฒนา e-commerce และมาตรฐาน GAP / Organic สะท้อนความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาทักษะที่ไม่ใช่แค่การผลิตแต่รวมถึงการตลาด ๕. ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มเกษตรกรกับภาคเมือง มีครัวเรือนเกษตรกร มากกว่า ๖๖,๐๐๐ ครัวเรือน โดยรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศความไม่มั่นคงของรายได้ส่งผลให้แรงงานย้ายถิ่น หรือเปลี่ยนอาชีพ สะท้อนความเหลื่อมล้ำเชิงโอกาสอย่างมีนัยสำคัญ เป็นความท้าทายด้านนโยบายที่จะต้องผลักดัน BCG Model อย่างจริงจังเพื่อสร้างโอกาสใหม่ ๑.๓.๒ สภาพปัญหา ปัญหา - เกษตรกรส่วนใหญ่ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ยังขาดทักษะด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูป ทำให้สินค้าเกษตรมีมูลค่าเพิ่มต่ำ โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรรายย่อยกว่า ๖๐% ที่ยังจำหน่ายผลผลิตในรูปแบบวัตถุดิบดิบ ส่งผลให้มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพอย่างยั่งยืน - พื้นที่การเกษตรของจังหวัดประสบปัญหาภัยแล้งและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผลผลิตพืชเศรษฐกิจสำคัญ เช่น สับปะรดและมะพร้าว ลดลงเฉลี่ยปีละกว่า ๑๐% และมีคุณภาพไม่สม่ำเสมอ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาตลาดและการส่งออก ๑.๓.๓ ความต้องการ ความต้องการ - มีความจำเป็นต้องพัฒนาทักษะและศักยภาพของของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการ SMEs ในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการแปรรูปสินค้าเกษตร และยกระดับสู่ผลิตภัณฑ์สุขภาพมูลค่าสูง เพื่อเพิ่มรายได้และสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก - ต้องมีการสนับสนุนระบบการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และช่องทางการตลาดอย่างครบวงจร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ๑.๓.๔ ความเร่งด่วน ด่วนเนื่องจากสถานการณ์ผลผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ สับปะรดและมะพร้าว มีแนวโน้มลดลงต่อเนื่องจากปัญหาภัยแล้งและต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น โดยในปี ๒๕๖๗ ผลผลิตสับปะรดลดลงจากปีที่ผ่านมา ๒๔.๓% และมะพร้าวลดลง ๑๔.๙% ขณะเดียวกัน เกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดช่องทางแปรรูปและนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ส่งผลให้ราคาขายเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้ หากไม่มีการดำเนินโครงการในช่วงเวลานี้ จะทำให้เกษตรกรในพื้นที่กว่า ๖๖,๐๐๐ ครัวเรือน ได้รับผลกระทบด้านรายได้อย่างต่อเนื่อง เสี่ยงต่อการเลิกอาชีพเกษตรกรรวม อีกทั้งจังหวัดจะเสียโอกาสในการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทาง BCG Model ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์สำคัญของรัฐบาลและจังหวัด

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการ SMEs ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้ในการแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่ม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจวิถีใหม่ (New Normal) ๒. เพื่อส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงอย่างน้อย ๒๐ ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ที่มีคุณภาพตรงตามมาตรฐานด้านความปลอดภัย บรรจุภัณฑ์ทันสมัย และมีศักยภาพทางการตลาดสามารถจำหน่ายผ่านช่องทางค้าปลีกออนไลน์และออฟไลน์ ๓. เพื่อสร้างรายได้ สร้างงาน และสร้างอาชีพให้กับกลุ่มเป้าหมายต่อยอดธุรกิจสู่เชิงพาณิชย์
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ ได้รับการยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าสามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ ๒. กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ สามารถนำความรู้ไปพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ ไม่น้อยกว่า ๘๐
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามกลุ่มเป้าหมายได้รับคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ
๘. กิจกรรมหลัก	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. ถ่ายทอดองค์ความรู้ ทักษะ การสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรเข้าสู่ภาคการผลิตอาหารปลอดภัย ๑.๑ ประชาสัมพันธ์ รับสมัครและคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ ๑.๒ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และทักษะการสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรสู่ภาคการผลิตอาหารปลอดภัยให้กับผู้เข้าร่วมอบรม การจัดอบรมยกระดับองค์ความรู้ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และทักษะให้กับเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการ SMEs ในภาคการผลิตสินค้าเกษตร ด้านการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ภาคการผลิตอาหารปลอดภัย การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในสายการผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ การจัดทำมาตรฐานและความปลอดภัยอาหาร ระบบการตลาดออนไลน์ (Online Marketing System / Digital Marketing) การบริหารจัดการธุรกิจแนวใหม่ (New Business Model) เป็นต้น จำนวน ๒ วัน ผู้เข้าอบรมรวม จำนวน ๖๐ คน และผู้ประสานงานของสำนักงานอุตสาหกรรมฯ จำนวน ๕ คน รวม ๖๕ คน งบประมาณ ๙๓,๒๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หน่วยงานบูรณาการภาคเกษตร สถาบันการศึกษา และภาครัฐเอกชนที่เกี่ยวข้อง
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	๒. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และการยกระดับคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยเพื่อต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์ ๒.๑ คัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๐ ราย ๒.๒ การให้คำแนะนำด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และเตรียมความพร้อมด้านระบบคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ให้คำแนะนำกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการเชิงลึก ด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และเตรียมความพร้อมด้านระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยอาหาร ปรับปรุง/พัฒนารูปแบบสินค้าเกษตร ให้เป็นผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปพร้อมทาน (Ready to eat) อาหารพร้อมปรุง (Ready to cook) ที่สอดคล้องกับวิถีใหม่ (new normal) ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม จำนวน ๑๐ กิจกรรม โดยดำเนินการ ดังนี้ - สำรวจความพร้อม วินิจฉัย กลุ่มเป้าหมาย และจัดทำแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด - ออกแบบผลิตภัณฑ์และพัฒนาสินค้าเกษตร ให้เป็นผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป

หัวข้อ	รายละเอียด
งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พร้อมทาน (Ready to eat) / อาหารพร้อมปรุง (ready to cook) ที่สอดคล้องกับวิถีใหม่ (new normal) ภายใต้กระบวนการผลิตอาหารปลอดภัย และมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กิจกรรมละ ๗ วันทำการ โดยทำการทดลองในห้องปฏิบัติการ อย่างน้อย ๓ วันทำการ และลงให้คำแนะนำ ณ สถานประกอบการ ๔ วันทำการ โดยได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายทุกครั้ง ๒.๓ การพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ ที่ผ่านการตรวจสอบความปลอดภัยอาหาร (Food safety) เพื่อต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์ - ออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และการระบุฉลากอาหารและเครื่องหมาย ตามมาตรฐานสากล - ตรวจวิเคราะห์ความปลอดภัยอาหาร (Food Safety)/มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ ตามข้อกำหนด (ในห้องปฏิบัติการ) - จัดทำต้นแบบผลิตภัณฑ์ (New products) และบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์เกษตร ที่ผ่านการพัฒนา จำนวน ๒๐ ต้นแบบ ต้นแบบละ ๕๐ ชิ้น รวม ๑,๐๐๐ ชิ้น งบประมาณ ๑,๒๒๐,๐๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หน่วยงานบูรณาการภาคเกษตร สถาบันการศึกษา และภาครัฐเอกชนที่เกี่ยวข้อง
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๓. ทดสอบตลาดและเชื่อมโยงภาคการผลิตสินค้าเกษตร ที่ผ่านการพัฒนาเข้าสู่ภาคการค้า ทั้ง offline และ Online ดำเนินการดังนี้ - การพัฒนา/ปรับปรุงช่องทางการตลาดออนไลน์ผ่าน social media ให้กับ ๑๐ กิจกรรม อย่างน้อยกิจกรรมละ ๑ ช่องทาง เพื่อสร้างโอกาสทางการค้า - ออกแบบและจัดทำสื่อดิจิทัล และเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการพัฒนา ได้แก่ คลิปวีดีโอ / e-brochure หรือสื่อโฆษณาอื่น ๆ อย่างน้อย ๑ รายการ - ทดสอบตลาด และเชื่อมโยงธุรกิจ (Market testing and Business Matching) จำนวน ๑ ครั้ง งบประมาณ ๔๕๐,๐๐๐ บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หน่วยงานบูรณาการภาคเกษตร สถาบันการศึกษา และภาครัฐเอกชนที่เกี่ยวข้อง
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๔. บริหารจัดการโครงการและการติดตามประเมินผล ๔.๑ ติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการดำเนินการโครงการ (โดยที่ไม่ใช้งบประมาณ)
๙. หน่วยงานดำเนินการ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักของโครงการ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ หน่วยงานบูรณาการภาคเกษตร สถาบันการศึกษา และภาครัฐเอกชนที่เกี่ยวข้อง
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ระยะเวลาดำเนินโครงการ ๑ ปี เริ่มต้นปี ๑ ตุลาคม ๒๕๖๙ สิ้นสุดปี ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐
๑๑. งบประมาณ	วงเงิน ๑,๗๖๓,๒๐๐ บาท (หนึ่งล้านเจ็ดแสนหกหมื่นสามพันสองร้อยบาทถ้วน)
๑๒. ผลผลิต (Output)	เกษตรกร องค์กรเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการ SMEs จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้และพัฒนาทักษะด้านการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรม รวมถึงมีผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่พัฒนาสำเร็จไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ สามารถต่อยอดการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปพร้อมทาน (Ready to eat) / อาหารพร้อมปรุง (Ready to cook) ที่สอดคล้องกับการบริโภควิถีใหม่ (new normal) และสร้างรายได้เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๒. การจ้างงานของกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ SMEs ที่เข้าร่วมโครงการ หากกลุ่มได้เข้าร่วมโครงการดังกล่าว จะทำให้เกิดการจ้างงานและรักษาการจ้างงานของกลุ่ม รวมทั้งสร้างรายได้ให้สมาชิกในกลุ่มอย่างยั่งยืนต่อไป

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
 ประเด็นการพัฒนาจังหวัด เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด
 เป็นสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมคุณภาพสูง
 หน่วยงาน แขวงทางหลวงชนบทประจวบคีรีขันธ์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก
๔. หลักการและเหตุผล	เป็นโครงข่ายทางหลวงชนบท ที่เชื่อมต่อผ่านชุมชนหลายหมู่บ้านตั้งแต่ ตำบลทรายทอง ถึงตำบลปากแพรก ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม จึงมียานพาหนะประเภทต่างๆ เข้ามาใช้เส้นทางเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะรถบรรทุกขนส่งพืชผลทางการเกษตรเมื่อถึงฤดูเก็บเกี่ยวเป็นจำนวนมาก เห็นควรปรับปรุงขยายเส้นทางเพื่อรองรับการเดินทางและอำนวยความสะดวกปลอดภัยในการใช้เส้นทาง
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรให้มีเส้นทางในการขนส่งสินค้าอย่างสะดวกมีประสิทธิภาพ และลดต้นทุนในการขนส่ง ๒. เพื่อพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรดมะพร้าว และสินค้าเกษตรเพื่อการบริโภคและส่งออก
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑.ระยะทางถนนที่ได้รับการปรับปรุงขยายไหล่ทาง ๐.๖๕๐ กิโลเมตร ๒.ระยะเวลาในการดำเนินโครงการแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ๓.ความพึงพอใจของประชาชนในพื้นที่ต่อการใช้เส้นทาง ๔.จำนวนผู้ใช้เส้นทางเฉลี่ยต่อวันเพิ่มขึ้น
๗. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๘. กิจกรรมหลัก	พัฒนาเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว
๙. หน่วยงานดำเนินการ	แขวงทางหลวงชนบทประจวบคีรีขันธ์
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๑ ปี
๑๑. งบประมาณ	๘,๐๐๐,๐๐๐.- บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	ก่อสร้างถนนขยายไหล่ทาง จำนวน ๑ แห่ง
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เส้นทางได้รับการพัฒนาให้มีมาตรฐาน ส่งผลให้ผู้ใช้เส้นทางมีความสะดวกรวดเร็ว และมีความปลอดภัยในการคมนาคมขนส่งเพิ่มขึ้น

**แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาจังหวัด เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด
เป็นสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมคุณภาพสูง
หน่วยงาน แขวงทางหลวงชนบทประจวบคีรีขันธ์**

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก
๔. หลักการและเหตุผล	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางด้านเกษตรกรรม จึงทำให้มีสินค้าเกษตรส่งออกขายทั่วประเทศโดยเฉพาะสินค้าเกษตร ๒ ชนิดที่เกษตรกรชาวไร่ปลูกกันเป็นจำนวนมาก คือสับปะรด และมะพร้าว ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แต่ปัจจุบันยังประสบปัญหาของการพัฒนาเส้นทางในการขนส่งผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และการพัฒนาสินค้าทางการเกษตรของจังหวัดให้ประสบผลสำเร็จ จำเป็นต้องอาศัยการคมนาคมขนส่งผลผลิตเป็นปัจจัยที่สำคัญซึ่งในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีเส้นทางคมนาคมที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาอีกหลายเส้นทางเพื่อสนับสนุนผลิตผลทางการเกษตรไปสู่โรงงาน หรือสถานประกอบการ เห็นควรปรับปรุงขยายเส้นทาง เพื่อรองรับการเดินทางและอำนวยความสะดวกปลอดภัยในการใช้เส้นทาง
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรให้มีเส้นทางในการขนส่งสินค้าอย่างสะดวกมีประสิทธิภาพและลดต้นทุนในการขนส่ง ๒. เพื่อพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรดมะพร้าว และสินค้าเกษตรเพื่อการบริโภคและส่งออก
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ระยะทางถนนที่ได้รับการปรับปรุงขยายไหล่ทาง ๓.๐๐๐ กิโลเมตร ๒. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ๓. ความพึงพอใจของประชาชนในพื้นที่ต่อการใช้เส้นทาง ๔. จำนวนผู้ใช้เส้นทางเฉลี่ยต่อวันเพิ่มขึ้น
๗. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๘. กิจกรรมหลัก	พัฒนาเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว
๙. หน่วยงานดำเนินการ	แขวงทางหลวงชนบทประจวบคีรีขันธ์
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๑ ปี
๑๑. งบประมาณ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐.- บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	ปรับปรุงผิวจราจร จำนวน ๑ แห่ง
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เส้นทางได้รับการพัฒนาให้มีมาตรฐาน ส่งผลให้ผู้ใช้เส้นทางมีความสะดวกรวดเร็ว และมีความปลอดภัยในการคมนาคมขนส่งเพิ่มขึ้น

**แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาจังหวัด เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด
เป็นสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมคุณภาพสูง
หน่วยงาน แขวงทางหลวงชนบทประจวบคีรีขันธ์**

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก
๔. หลักการและเหตุผล	ถนนสายไร่นา – บ้านหนองแก ตำบลไร่ใหม่ อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเส้นทางสำคัญที่ประชาชนใช้ในการสัญจรและขนส่งผลผลิตทางการเกษตร แต่ปัจจุบันสภาพถนนชำรุด เป็นหลุมบ่อ ทำให้เกิดอันตรายและอุปสรรคต่อการเดินทาง รวมถึงเพิ่มต้นทุนในการขนส่งสินค้า เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่ และสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินโครงการปรับปรุงผิวจราจรถนนสายดังกล่าว รวมระยะทาง ๒.๑๐๐ กิโลเมตร ให้มีความมั่นคง แข็งแรง และปลอดภัยต่อการใช้งาน
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรให้มีเส้นทางในการขนส่งสินค้าอย่างสะดวกมีประสิทธิภาพ และลดต้นทุนในการขนส่ง ๒. เพื่อพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรดมะพร้าว และสินค้าเกษตรเพื่อการบริโภคและส่งออก
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ระยะทางถนนที่ได้รับการปรับปรุงขยายไหล่ทาง ๒.๑๐๐ กิโลเมตร ๒. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ๓. ความพึงพอใจของประชาชนในพื้นที่ต่อการใช้เส้นทาง ๔. จำนวนผู้ใช้เส้นทางเฉลี่ยต่อวันเพิ่มขึ้น
๗. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๘. กิจกรรมหลัก	พัฒนาเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว
๙. หน่วยงานดำเนินการ	แขวงทางหลวงชนบทประจวบคีรีขันธ์
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๑ ปี
๑๑. งบประมาณ	๑๖,๐๐๐,๐๐๐.- บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	ปรับปรุงผิวจราจร จำนวน ๑ แห่ง
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เส้นทางได้รับการพัฒนาให้มีมาตรฐาน ส่งผลให้ผู้ใช้เส้นทางมีความสะดวกรวดเร็ว และมีความปลอดภัยในการคมนาคมขนส่งเพิ่มขึ้น

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
 ประเด็นการพัฒนาจังหวัด เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด
 เป็นสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมคุณภาพสูง
 หน่วยงาน แขวงทางหลวงชนบทประจวบคีรีขันธ์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก
๔. หลักการและเหตุผล	เป็นเส้นทางสำคัญที่เชื่อมต่อชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง แต่ในปัจจุบันมีจุดแยกและจุดเชื่อมที่มีความแออัดและเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การปรับปรุงทางแยกและจุดเชื่อมนี้จะช่วยเพิ่มความปลอดภัย ลดปัญหาการจราจรติดขัด และเพิ่มประสิทธิภาพการเดินทาง นอกจากนี้ยังส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนโดยรอบ ทั้งยังเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่และสร้างความเชื่อมั่นในการเดินทางของนักท่องเที่ยว
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรให้มีเส้นทางในการขนส่งสินค้าอย่างสะดวกมีประสิทธิภาพ และลดต้นทุนในการขนส่ง ๒. เพื่อพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรดมะพร้าว และสินค้าเกษตรเพื่อการบริโภคและส่งออก
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ได้รับการปรับปรุงทางแยกและจุดเชื่อมต่อ จำนวน ๑ แห่ง ๒. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ๓. จำนวนผู้ใช้เส้นทางเฉลี่ยต่อวันเพิ่มขึ้น
๗. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๘. กิจกรรมหลัก	พัฒนาเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว
๙. หน่วยงานดำเนินการ	แขวงทางหลวงชนบทประจวบคีรีขันธ์
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๑ ปี
๑๑. งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐.- บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	ปรับปรุงทางแยกและจุดเชื่อมต่อ จำนวน ๑ แห่ง
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เส้นทางได้รับการพัฒนาให้มีมาตรฐาน ส่งผลให้ผู้ใช้เส้นทางมีความสะดวกรวดเร็ว และมีความปลอดภัยในการคมนาคมขนส่งเพิ่มขึ้น

ภาคผนวก ก

คำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการ
เกษตรและสหกรณ์ ที่ ๓/๒๕๖๒
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตร
และสหกรณ์ระดับจังหวัด

คำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
ที่ ๓ /๒๕๖๒
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด เพื่อดำเนินการและปฏิบัติงานพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่ ไว้แล้ว นั้น

เพื่อให้การดำเนินการและปฏิบัติงานพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ดังกล่าวข้างต้น และแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดขึ้นใหม่ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัด	ประธานอนุกรรมการ
๒. ผู้แทนหน่วยทหารกองทัพบกในพื้นที่ หรือผู้แทนกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ในจังหวัด	อนุกรรมการ
๓. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด	อนุกรรมการ
๔. ปลัดจังหวัด	อนุกรรมการ
๕. หัวหน้าสำนักงานจังหวัด	อนุกรรมการ
๖. ท้องถิ่นจังหวัด	อนุกรรมการ
๗. พาณิชย์จังหวัด	อนุกรรมการ
๘. อุตสาหกรรมจังหวัด	อนุกรรมการ
๙. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๐. ประธานสภาเกษตรกรจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๑. ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๒. ประธานหอการค้าจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้แทนสถาบันการศึกษาด้านการเกษตรในพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการสำนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๕. ประมงจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๖. ปศุสัตว์จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๗. ผู้แทนหน่วยงานกรมการข้าวที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๘. ผู้แทนหน่วยงานกรมวิชาการเกษตรที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๙. ผู้แทนหน่วยงานกรมหม่อนไหมที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๐. ผู้อำนวยการ....	

๒๐. ผู้อำนวยการโครงการชลประทานจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๑. ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๒. ปฏิรูปที่ดินจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๓. เกษตรจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๔. สหกรณ์จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๕. หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์	อนุกรรมการ
๒๖. ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๗. หัวหน้าส่วนราชการ และ/หรือ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ที่มีภารกิจเกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดนั้น ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร จำนวนไม่เกิน ๓ หน่วยงาน	อนุกรรมการ
๒๘. ผู้อำนวยการการยางแห่งประเทศไทยจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๙. ผู้อำนวยการองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร/ผู้แทนที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๓๐. ผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่เกิน ๒ ท่าน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง	อนุกรรมการ
๓๑. ประธานกรรมการบริษัท ประชาธิปไตยรักสามัคคีจังหวัด (วิสาหกิจเพื่อสังคม) จำกัด	อนุกรรมการ
๓๒. ประธานสมาพันธ์ SME ไทย จังหวัด	อนุกรรมการ
๓๓. ประธานกรรมการเครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ระดับจังหวัด	อนุกรรมการ
๓๔. เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	อนุกรรมการและเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

๑. กำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการกิจกรรมพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ให้สอดคล้องกับนโยบาย (Agenda) และแนวทางการดำเนินงานการพัฒนาการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อขับเคลื่อนภาคการเกษตรของประเทศไทย ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล

๒. วางแผน ส่งเสริม สนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรให้ตรงตามความต้องการของตลาด (Demand Driven) ครอบคลุมกระบวนการผลิตทางการเกษตร รวมทั้งรายงานสถานการณ์การผลิตสินค้าเกษตร และคาดการณ์ปริมาณผลผลิตในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

๓. ประสานข้อมูลด้านการตลาด กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อวางแผนการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญ รวมถึงสนับสนุนให้มีการเจรจาซื้อขายผลผลิตระหว่างเกษตรกรและผู้ประกอบการ

๔. ประสานการแก้ไขปัญหาด้านการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด (Area-based) กับหน่วยงานรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

๕. ทำหน้าที่เป็นกลไกในการกำกับ ดูแล ขับเคลื่อนการดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการพัฒนาการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งแผนพัฒนาจังหวัดนั้น ๆ

๖. ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานโครงการตามนโยบายที่สำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด ต่อคณะกรรมการบริหารการขับเคลื่อนงานนโยบายสำคัญและการแก้ไขปัญหาภาคเกษตร

๗. สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรและสหกรณ์ เพื่อสร้างความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๘. แต่งตั้งคณะทำงาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็นและเหมาะสม

๙. ปฏิบัติงาน...

๙. ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และคณะกรรมการนโยบายและแผน
พัฒนาการเกษตรและสหกรณ์มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายเกษรา บุญราช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ประธานกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

ภาคผนวก ข

นโยบาย หลักเกณฑ์ วิธีการจัดทำ
แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด
พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๗๐

**นโยบาย หลักเกณฑ์ วิธีการจัดทำ
แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๐**

(มติคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖
และมติ ก.น.บ. ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๗)

ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดดำเนินการทบทวน แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ ๒๐ ปี หรือวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด เพื่อใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๐ โดยมีนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังนี้

๑. นโยบายการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑.๑ ยึดยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายและแผนระดับชาติด้านความมั่นคงแห่งชาติ แผนพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค และนโยบายของรัฐบาล รวมทั้งแผนรายสาขา แผนเฉพาะด้านต่างๆ ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี เป็นกรอบการดำเนินงานจัดทำแผน

๑.๒ ให้ความสำคัญกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค ซึ่งเป็นกรอบชี้นำทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ในภาพรวม และเป็นเครื่องมือบูรณาการแผนของส่วนราชการที่ดำเนินการในพื้นที่ ทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องเชื่อมโยงกันในทุกระดับ นำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างทั่วถึง รวมทั้งให้ความสำคัญกับนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่สำคัญ อาทิ การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจพิเศษรายภาค การพัฒนาเมืองเก่า

๑.๓ การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ต้องคำนึงถึงความต้องการและศักยภาพของประชาชนในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด โดยให้ใช้กระบวนการประชาคมแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน หรือการจัดเวทีระดมความคิดเห็นของประชาชน เพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหาและความต้องการจากประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งให้มีการประสานแผนในระดับพื้นที่ โดยการรวบรวมและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ผ่านกลไกการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ เพื่อให้แผนมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน (One Plan) ภายใต้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. ๒๕๖๒ สำหรับกลุ่มจังหวัดให้คำนึงถึงความต้องการของประชาชนในกลุ่มจังหวัดที่ไม่ซ้ำซ้อนกับความต้องการของประชาชนในแต่ละจังหวัด

๑.๔ การขับเคลื่อนการพัฒนา มุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน ทั้งส่วนราชการ (ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น) ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมหรือประชาชน และชุมชน เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัด รวมทั้งร่วมมือกันในการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาที่สำคัญของภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัด ส่งเสริมปฏิบัติอย่างสัมฤทธิ์ผล

๑.๕ การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ของแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ต้องมีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อแสดงให้เห็นว่าผลการดำเนินการที่ผ่านมาประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด และบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้หรือไม่ ทั้งนี้ ให้วิเคราะห์และแสดงเหตุผลประกอบ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนในระยะต่อไป

๑.๖ ให้เสนอแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ในช่วงปีแรกของแผน ๕ ปี สำหรับการทบทวนหรือปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด **ไม่ต้องปรับปรุงแผนทุกปี** หากไม่มีเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนา โดยให้ดำเนินการเฉพาะเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์อย่างมีนัยสำคัญที่มีผลต่อการบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงหรือกรณีที่มีการปรับเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ ๒๐ ปี หรือวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด

๒. หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๒.๑ ขอบเขต

๒.๑.๑ **แผนพัฒนาจังหวัด** เป็นแผนที่ใช้ในการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการและศักยภาพของประชาชนในจังหวัด ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ แผนพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี และนโยบายของรัฐบาล รวมตลอดถึงความพร้อมของภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชน

๒.๑.๒ **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด** เป็นแผนที่ใช้ในการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และแนวทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค มุ่งเน้นประเด็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน หรือความต้องการแก้ไขปัญหาที่เป็นประเด็นร่วมในพื้นที่กลุ่มจังหวัด โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนในกลุ่มจังหวัดที่ไม่ซ้ำซ้อนกับความต้องการของประชาชนในแต่ละจังหวัด มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ แผนพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง นโยบายของรัฐบาล นโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ และแผนพัฒนาจังหวัดในพื้นที่กลุ่มจังหวัด รวมถึงความพร้อมของภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน ทั้งนี้ ต้องให้ความสำคัญกับโครงการขนาดใหญ่ที่จังหวัดในกลุ่มจะได้รับประโยชน์ร่วมกัน เช่น โรงไฟฟ้าขยะ ระบบชลประทาน ระบบขนส่ง และระบบเตือนภัยพิบัติ โดยมีขอบเขตการดำเนินการหรือได้รับผลประโยชน์มากกว่า ๑ จังหวัด

๒.๒ องค์ประกอบของแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๒.๒.๑ ข้อมูลเพื่อการพัฒนา

๑) **ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ** ประกอบด้วย ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่ ลักษณะภูมิประเทศ การใช้ประโยชน์ที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน (การคมนาคมขนส่งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ไฟฟ้า ประปา อินเทอร์เน็ต และแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ) และข้อมูลสนับสนุนอื่นๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๒) **ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ** ครอบคลุมข้อมูลที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยต้องเป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและเป็นอนุกรมอย่างน้อย ๓ ปี พร้อมกับวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลที่สำคัญเพื่อสะท้อนภาพการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

พร้อมเหตุผลประกอบและข้อมูลสนับสนุนอื่นๆ ที่แสดงให้เห็นศักยภาพหรือระดับความรุนแรงของปัญหาประกอบด้วย

➢ **ด้านเศรษฐกิจ** ประกอบด้วย ข้อมูลหลักที่แสดงภาพรวมของเศรษฐกิจและสาขาเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เช่น เกษตร อุตสาหกรรม การค้าชายแดน การท่องเที่ยว การพัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษ เศรษฐกิจระดับครัวเรือน (รายได้และหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน) เป็นต้น

➢ **ด้านสังคมและความมั่นคง** ประกอบด้วย ข้อมูลด้านสังคมที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เช่น ประชากร แรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ปัญหาการว่างงาน ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เป็นต้น

➢ **ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** ประกอบด้วย ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ เช่น ป่าไม้ ดิน และการใช้ประโยชน์ที่ดิน แหล่งน้ำ ขยะ มลพิษ สถานการณ์ภัยพิบัติ เป็นต้น

๓) ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

➢ นำเสนอวิธีการหรือกระบวนการในการรวบรวมปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยต้องผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาในจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และต้องมีการประสานแผนระดับต่างๆ ในพื้นที่ โดยการรวบรวมและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ผ่านกลไกการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ เพื่อให้แผนมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน (One Plan) ภายใต้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. ๒๕๖๒

➢ นำเสนอปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยจัดเรียงลำดับความสำคัญโดยรวมของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดไม่เกิน ๑๐ อันดับ และระบุกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่ให้ชัดเจนสำหรับกลุ่มจังหวัดให้คำนึงถึงความต้องการของประชาชนในกลุ่มจังหวัดที่ไม่ซ้ำซ้อนกับความต้องการของประชาชนในแต่ละจังหวัด

๔) ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหাজังหวัดและกลุ่มจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา

นำเสนอให้เห็นผลการดำเนินการตามประเด็นการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดว่าประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด บรรลุเป้าหมายรวมและเป้าหมายในแต่ละประเด็นการพัฒนาที่กำหนดไว้และบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้หรือไม่ พร้อมทั้งแสดงเหตุผลประกอบ และหากเห็นสมควรดำเนินการต่อหรือยุติการดำเนินการให้ระบุเหตุผลสนับสนุน

๒.๒.๒ ประเด็นการพัฒนา

๑) **บทวิเคราะห์** เลือกใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ตามหลักวิชาการวางแผน เพื่อแสดงให้เห็นถึงโอกาส ศักยภาพ ปัญหา และอุปสรรคของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด มีการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงเป้าหมายการพัฒนาตามหลัก Logical Framework โดยจะต้องมีความสอดคล้องกับข้อมูลเพื่อการพัฒนา ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง เช่น ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (TPMAP) ดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) ดัชนีการพัฒนายั่งยืนระดับจังหวัด (SDGs) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพและประเด็นปัญหาในด้านต่างๆ เป็นต้น เพื่อนำไปสู่การกำหนดประเด็นการพัฒนา

๒) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (ระยะ ๕ ปี) จะต้องสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ ๒๐ ปี หรือวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด โดยต้องแสดงสถานภาพที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัดต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงในอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาส ศักยภาพ ปัญหา และอุปสรรค ที่เป็นลักษณะเฉพาะของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๓) ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ตัวชี้วัดจะต้องมีความชัดเจนสอดคล้องเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาตลอดช่วงระยะเวลาของแผน มีจำนวนตัวชี้วัดที่เหมาะสมและสามารถวัดได้ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สำหรับค่าเป้าหมายจะต้องมีความสอดคล้องกับค่าฐาน (ข้อมูลในช่วงที่ผ่านมา และต้องระบุค่าฐานอย่างเหมาะสม ชัดเจน มีแหล่งที่มา และเป็นปัจจุบัน) หรือค่าเป้าหมาย (Benchmark) และแสดงถึงความก้าวหน้าอย่างเหมาะสมและเป็นไปได้ในแต่ละปี

๔) ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กำหนดประเด็นการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับผลที่ได้จากบทวิเคราะห์บริบท ทั้งศักยภาพ โอกาส ปัญหาสำคัญ และความต้องการของพื้นที่ (Area) รวมทั้งสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาระดับชาติ (Agenda) และเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค ประกอบด้วย

➢ **ประเด็นการพัฒนา**

➢ **เป้าประสงค์** ของแต่ละประเด็นการพัฒนา

➢ **ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย** ของแต่ละประเด็นการพัฒนา ตัวชี้วัดจะต้องมีความชัดเจนสอดคล้องเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาตลอดช่วงระยะเวลาของแผน มีจำนวนตัวชี้วัดที่เหมาะสมและสามารถวัดได้ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สำหรับค่าเป้าหมายจะต้องมีความสอดคล้องกับค่าฐาน (ข้อมูลในช่วงที่ผ่านมา และต้องระบุค่าฐานอย่างเหมาะสม ชัดเจน มีแหล่งที่มา และเป็นปัจจุบัน) หรือค่าเป้าหมาย (Benchmark) และแสดงถึงความก้าวหน้าอย่างเหมาะสมและเป็นไปได้ในแต่ละปี

➢ **แนวทางการพัฒนา** ของแต่ละประเด็นการพัฒนา ต้องมีความสอดคล้องและเพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยครอบคลุมตลอดห่วงโซ่การพัฒนาหรือห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)

➢ **แผนงาน โครงการสำคัญ และกิจกรรม** หมายถึง รายการเกี่ยวกับแผนงานและโครงการต่างๆ ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่จำเป็นต้องจัดทำเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ ๒๐ ปี หรือวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด โดยให้จัดทำเป็นแผนงานและโครงการสำคัญเพื่อขับเคลื่อนแนวทางการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนในระยะ ๕ ปี โดยควรกำหนดแผนงานในทุกแนวทางการพัฒนา และโครงการสำคัญภายใต้แผนงานจะต้องบรรจุอยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปีตามระยะเวลาที่กำหนด

• **แผนงาน** ในแต่ละแนวทางการพัฒนา อาจจัดทำแผนงานได้มากกว่า ๑ แผนงาน โดยแต่ละแผนงานจะต้องประกอบด้วยการบูรณาการชุดของโครงการสำคัญที่เชื่อมโยงส่งต่อในลักษณะห่วงโซ่การพัฒนาหรือห่วงโซ่คุณค่า (โครงการต้นทาง-กลางทาง-ปลายทาง) ซึ่งต้องครอบคลุมและเพียงพอที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามที่กำหนดไว้ในช่วงเวลาของแผน ๕ ปี

• **โครงการสำคัญและกิจกรรม** ควรมีลักษณะเป็นโครงการที่มีกิจกรรมพื้นที่เป้าหมาย และผลลัพธ์ที่ชัดเจน ตอบสนองการขับเคลื่อนแผนงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ กรณีมีพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายจำนวนมาก จะต้องจัดลำดับความสำคัญ และแบ่งระยะเวลาดำเนินงานเป็นรายปี ทั้งนี้ **ทุกโครงการสำคัญที่เสนอในแผนพัฒนาจะต้องจัดทำรายละเอียดดังนี้**

- (๑) ชื่อโครงการสำคัญ
- (๒) ชื่อแผนงาน (ระบุว่าโครงการอยู่ภายใต้แผนงานใด)
- (๓) ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (ระบุว่าโครงการอยู่ภายใต้ประเด็นการพัฒนาใดของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด)
- (๔) แนวทางการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (ระบุว่าโครงการอยู่ภายใต้แนวทางการพัฒนาใดของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด)
- (๕) หลักการและเหตุผล
- (๖) วัตถุประสงค์ของโครงการ
- (๗) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย (ต้องสามารถวัดความสำเร็จของการดำเนินโครงการได้)
- (๘) พื้นที่เป้าหมาย
- (๙) กิจกรรมหลัก
- (๑๐) หน่วยดำเนินการ (ให้ระบุหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักของโครงการ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ)
- (๑๑) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ (จะต้องสอดคล้องกับระยะระหว่างการดำเนินการของทุกหน่วยงาน)
- (๑๒) งบประมาณ (บาท)
- (๑๓) ผลผลิต (Outputs)
- (๑๔) ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcomes)

สำหรับโครงการอื่นที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาและแผนงานที่กำหนด สามารถเสนอในแผนปฏิบัติการประจำปีได้

๒.๓ แนวทางการประสานแผนและการดำเนินโครงการที่กลุ่มจังหวัดหรือจังหวัดที่อยู่ในกลุ่มจังหวัดต้องร่วมดำเนินการกับกลุ่มจังหวัดอื่นหรือจังหวัดอื่นที่อยู่นอกกลุ่มจังหวัด ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่มีความประสงค์จะดำเนินการดังกล่าว บูรณาการการจัดทำแผนงานและโครงการร่วมกัน และให้จัดทำบันทึกความร่วมมือในการดำเนินการ โดยให้มีการระบุหน้าที่ความรับผิดชอบและงบประมาณในการดำเนินงานของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน

๒.๔ การดำเนินการตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๔ วรรค ๔ ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดดำเนินการจัดประชุมปรึกษาหารือตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๔ วรรค ๔ ดังกล่าว โดยมีแนวทาง ดังนี้

๒.๔.๑ กรณีแผนพัฒนาจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำร่างแผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ รับฟังความคิดเห็นในการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันกับบุคคลจากภาคส่วนต่างๆ ในจังหวัด ตามมาตรา ๒๔ ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) นำผลการประชุมปรึกษาหารือ และความคิดเห็นของที่ประชุมมาปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดให้สมบูรณ์ต่อไป ทั้งนี้ ให้ส่งสำเนาให้คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) ทราบด้วย

๒.๔.๒ กรณีแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัดนำร่างแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ รับฟังความคิดเห็นในการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันกับบุคคลจากภาคส่วนต่างๆ ในกลุ่มจังหวัดตามมาตรา ๓๔ วรรค ๔ ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) นำผลการประชุมปรึกษาหารือ และความคิดเห็นของที่ประชุมมาปรับปรุงแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สมบูรณ์ต่อไป

๒.๕ การดำเนินการตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๔ วรรค ๔ ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ เมื่อแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดประกาศใช้แล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัด แจ้งแผนพัฒนาจังหวัดหรือแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แล้วแต่กรณี ต่อส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ บรรดาที่มีสถานที่ตั้งอยู่ในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด หรือที่มีโครงการที่จะดำเนินงานในพื้นที่จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อให้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของส่วนราชการหรือแผนปฏิบัติงานประจำปีของหน่วยงานดังกล่าว แล้วแต่กรณี ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๒.๖ การปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

เมื่อแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ได้รับความเห็นชอบจาก ก.น.บ. แล้ว ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ได้แก่ การปรับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ หรือแผนระดับชาติอื่นๆ หรือมีบริบทการเปลี่ยนแปลงใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่อย่างมีนัยสำคัญ หรือศักยภาพ/โอกาสที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว การปรับเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี หรือวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด ให้ ก.บ.จ. หรือ ก.บ.ก. ดำเนินการตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๓๔ แล้วแต่กรณี โดยให้ดำเนินการตามมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๔ ด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ การปรับปรุงแผนดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี หรือวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดในอนาคต และเสนอให้คณะกรรมการประจำภาคพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๒.๗ กำหนดการส่งแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดส่งแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ให้ที่มบูรณาการกลาง ๓ หน่วยงาน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานงบประมาณ และกระทรวงมหาดไทย) ภายในวันที่ ๓๑ กรกฎาคมของปีดำเนินการปรับปรุงแผนฯ

